

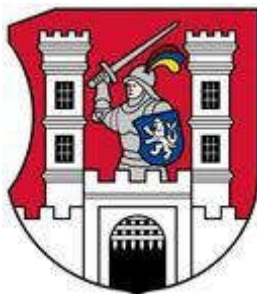
AŽD Praha s.r.o



KONCEPCE VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ

MĚSTO UHERSKÉ HRADIŠTĚ

Základní plán veřejného osvětlení



2021

Obsah

1. Základní identifikační údaje	1
2. Úvod	2
3. Podklady	2
4. Základní plán veřejného osvětlení	3
4.1. Základní údaje o městě	3
4.2. Intenzita dopravy	4
4.3. Základní údaje o VO města	5
4.3.1. Základní údaje	5
4.3.2. Architekturní osvětlení	6
5. Analytická část	6
5.1. Architektonicko-urbanistická analýza	6
5.1.1. Historický vývoj města, komunikační sítě a veřejných prostranství	6
5.1.2. Analýza vzhledu města z dálkových pohledů	14
5.1.2.1. Místa vykazující nadměrné rušivé osvětlení	21
5.1.2.2. Místa vykazující nedostatečné osvětlení panoramatu města	23
5.1.3. Analýza vzhledu města z vnitroměstských pohledů	23
5.1.3.1. Základní komunikační systém města	24
5.1.3.2. Urbanistická koncepce a typologie veřejných prostranství	29
5.1.3.3. Urbanisticky významné městské prostory	30
5.1.3.4. Kompaktní zástavba městského centra	38
5.1.3.5. Individuální zástavba	39
5.1.3.6. Městské parky	40
5.1.3.7. Sídliště	42
5.1.4. Charakter veřejného osvětlení podle jednotlivých městských částí	44
5.1.4.1. Uherské Hradiště – město	44
5.1.4.2. Rybárna	70
5.1.4.3. Mařatice	70

5.1.4.4.	Jaktáře (Mařatice).....	76
5.1.4.5.	Jarošov.....	77
5.1.4.6.	Sady.....	79
5.1.4.7.	Vésky.....	83
5.1.4.8.	Míkovice.....	86
5.1.4.9.	Zhodnocení stavu veřejného osvětlení z pohledu urbanisticko-architektonického.....	88
5.1.4.10.	Lokality pro doplnění veřejného osvětlení.....	90
5.1.5.	Analýza prostorového architektonického osvětlení budov, objektů a přírodních prvků.....	91
5.1.5.1.	Farní kostel sv. Františka Xaverského.....	92
5.1.5.2.	Reduta.....	94
5.1.5.3.	Jezuitská kolej.....	95
5.1.5.4.	Nová radnice na Masarykové náměstí.....	97
5.1.5.5.	Hotel Slunce, Masarykovo náměstí.....	98
5.1.5.6.	Stanclova lékárna, Masarykovo náměstí.....	100
5.1.5.7.	Věž Staré radnice, Prostřední ulice.....	101
5.1.5.8.	Věž kostela Zvěstování Panny Marie.....	103
5.1.5.9.	Galerie Slováckého muzea v Otakarově ulici.....	104
5.1.5.10.	Silniční most přes řeku Moravu.....	106
5.1.5.11.	Kaple sv. Alžběty.....	107
5.1.5.12.	Slovácké divadlo na Velehradské třídě.....	109
5.1.5.13.	Bývalá synagoga – knihovna BBB.....	110
5.1.5.14.	Gymnázium na Velehradské třídě.....	112
5.1.5.15.	Justiční palác, Střední uměleckoprůmyslová škola.....	113
5.1.5.16.	Kaple sv. Šebestiána.....	115
5.1.5.17.	Slovácké muzeum ve Smetanových sadech.....	115
5.1.5.18.	Budova vlakového nádraží.....	117
5.1.5.19.	Morový sloup na Mariánském náměstí.....	118

5.1.5.20.	Socha sv. Floriána na Mariánském náměstí	119
5.1.5.21.	Kašna na Mariánském náměstí	121
5.1.5.22.	Kašna na Masarykově náměstí.....	122
5.1.5.23.	Kašna s modelem města na Havlíčkově ulici	124
5.1.5.24.	Kašna na Zelném trhu	125
5.1.5.25.	Kašna na nádvoří Reduty	127
5.1.5.26.	Kašna u Staré radnice	128
5.1.5.27.	Kašna ve Smetanových sadech.....	130
5.1.5.28.	Kašna na náměstí Republiky	131
5.1.5.29.	Hradby na ulici Kollárova	133
5.1.5.30.	Stromy v Havlíčkově ulici.....	134
5.1.5.31.	Archeologická lokalita Na Špitálkách	136
5.1.5.32.	Kaple sv. Rocha	137
5.1.5.33.	Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Mařatice	139
5.1.5.34.	Kostel Panny Marie Růžencové, Jarošov	140
5.1.5.35.	Kostel Narození Panny Marie v Sadech	142
5.1.5.36.	Kaple sv. Anny se zvonící, Vésky	143
5.1.5.37.	Kaple sv. Anežky České, Míkovice	145
5.1.6.	Analýza funkční struktury města	146
5.1.7.	Limity využití území s potenciálem vlivu na řešení soustavy veřejného osvětlení v řešeném území	148
5.2.	Dopravně bezpečnostní analýza.....	149
5.2.1.	Intenzity dopravy	150
5.2.1.1.	Sčítací úsek Zerzavice.....	152
5.2.1.2.	Sčítací úsek Velehradská třída	153
5.2.1.3.	Sčítací úsek třída Maršála Malinovského.....	154
5.2.1.4.	Sčítací úsek Sokolovská.....	155
5.2.1.5.	Význam využitých zkratk	156

5.2.2.	Nehodovost	157
5.2.3.	Bezpečnost.....	162
5.2.4.	Přechod pro chodce	165
5.2.4.1.	Podmínky pro osvětlení přechodů pro chodce	165
5.2.4.2.	Pasport přechodů pro chodce.....	168
5.3.	Environmentální analýza	169
5.3.1.	Rušivé světlo	169
5.3.1.1.	Zdroje rušivého světla	169
5.3.1.2.	Vliv na člověka	170
5.3.1.3.	Vliv na faunu.....	170
5.3.1.4.	Limity rušivého světla	170
5.3.1.5.	Zásady pro omezení rušivého světla	172
5.3.2.	Doba nočního klidu.....	172
5.3.3.	Hledisko barvy světelných zdrojů.....	172
5.4.	Provozní analýza	174
5.4.1.	Smart city	174
5.4.1.1.	Využití konceptu Smart City ve městě	176
5.4.1.2.	Webový portál Hradiště chytrě.....	177
5.4.1.3.	Metropolitní síť.....	177
5.4.2.	Mechanická bezpečnost konstrukcí	177
5.5.	Závěr	177
6.	Návrhová část.....	178
6.1.	Architektonicko-urbanistické řešení	178
6.1.1.	Koncepce nočního vzhledu města	178
6.1.2.	Základní koncepční pravidla pro obnovu a modernizaci veřejného osvětlení	179
6.1.3.	Opatření pro rozvoj světelného panoramatu města	181
6.1.4.	Místa vykazující nadměrné (rušivé) osvětlení	182

6.1.5.	Místa vykazující nedostatečné osvětlení pro vytvoření charakteristického panoramatu města	182
6.1.6.	Koncepční vztah intenzity osvětlení a chromatičnosti používaného světla	183
6.1.7.	Typy charakteru osvětlení veřejných prostranství	185
6.1.7.1.	Typ 1	185
6.1.7.2.	Typ 2	185
6.1.7.3.	Typ 3	186
6.1.8.	Specifikace požadavků na VO dle funkčních zón.....	187
6.1.8.1.	Zóna 01	188
6.1.8.2.	Zóna 02	193
6.1.8.3.	Zóna 03	195
6.1.8.4.	Zóna 04	197
6.1.8.5.	Zóna 05	199
6.1.8.6.	Zóna 06	201
6.1.8.7.	Zóna 07	203
6.1.8.8.	Zóna 08	205
6.1.9.	Specifikace požadavků na veřejné osvětlení podle stanovených překryvných prvků koncepce VO	206
6.1.9.1.	SPP 01	207
6.1.9.2.	SPP 02	209
6.1.9.3.	SPP 03	210
6.2.	Dopravně bezpečnostní řešení	212
6.2.1.	Zatřídění komunikací do tříd osvětlení	212
6.2.2.	Příklady zatřídění ulic do tříd osvětlení	216
6.2.2.1.	Třída Maršála Malinovského.....	216
6.2.2.2.	Ulice Svatováclavská.....	217
6.2.2.3.	Ulice Družstevní	218
6.2.2.4.	Ulice Šromova	219

6.2.2.5.	Ulice Kordon.....	220
6.2.2.6.	Křižovatka ulic Svatoplukova X Třída Maršála Malinovského....	221
6.2.2.7.	Křižovatka ulic Sokolovská X Třída Maršála Malinovského.....	222
6.2.3.	Třídy clonění svítidel.....	223
6.3.	Environmentální řešení.....	223
6.3.1.	Výběr barvy světla podle světelného zdroje.....	223
6.3.2.	Členění města do přírodních zón.....	224
6.3.2.1.	Přírodní zóna E1.....	224
6.3.2.2.	Přírodní zóna E2.....	224
6.3.2.3.	Přírodní zóna E3.....	225
6.3.2.4.	Přírodní zóna E4.....	225
6.3.3.	Parametry osvětlení dle přírodních zón	226
6.3.4.	Doba nočního klidu.....	227
6.4.	Provozní řešení	227
6.4.1.	Přímé řízení.....	227
6.4.2.	Inteligentní řízení	228
6.4.2.1.	I. Stupeň řízení	228
6.4.2.2.	II. Stupeň řízení	228
6.4.2.3.	III. Stupeň řízení	229
6.4.3.	Závěrečné doporučení pro řízení VO.....	230
7.	Seznam příloh	230

1. Základní identifikační údaje

Název zadavatele:	Město Uherské Hradiště
Osoba pověřená jednat za zadavatele:	Ing. Stanislav Blaha - starosta města
Kontaktní osoba ve věcech technických:	Ing. Miroslava Gajdošová
Sídlo zadavatele:	Masarykovo nám. 19, 686 01 Uherské Hradiště
Název zhotovitele	AŽD Praha s.r.o.
Osoba pověřená jednat za zhotovitele:	Patrik Reiniš, Obchodní ředitel pro STM
Kontaktní osoba ve věcech technických:	Ing. Jiří Vavrda, Ředitel DST
Sídlo zadavatele:	Žirovnická 3146/ 2, 106 00 Praha 10
Architektura a urbanismus:	Atelier designu a architektury doc. Ing. arch. Patrik Kotas, Ing. arch. Martin Smrž

2. Úvod

Koncepce veřejného osvětlení, zpracovaná pro město Uherské Hradiště, je koncepční a strategický dokument města v oblasti veřejného osvětlení (VO). Řešeným územím je město Uherské Hradiště a místní části Jarošov, Mařatice, Míkovice, Rybárny, Sady, Vésky a Míkovice.

Jedná se o soubor strategických dokumentů, jejichž smyslem je definování parametrů, pravidel a postupů ve veřejném osvětlení pro dosažení stanovených kvalitativních požadavků při odpovídajících provozních a investičních nákladech.

Koncepce veřejného osvětlení slouží nejen městu pro rozhodování o výstavbě a rekonstrukci VO, ale i projektantům jako vodítko při projektování VO a stavebníkům a developerům pro zjištění požadavků města. Na základě schválení Radou města je tento dokument závazný pro projektování, výstavbu, údržbu a provoz VO na území města a přebírání VO do majetku města.

Součástí dokumentu je Generel veřejného osvětlení, který zařídí stávající komunikace, pěší zóny a cyklistické stezky ve městě Uherské Hradiště do příslušných tříd a určuje požadavky na osvětlení dané komunikace dle normovaných hodnot.

Dokument určuje hlavní charakteristiky nově plánovaných nebo obnovovaných soustav VO a má za cíl minimalizovat příkon osvětlovacích soustav při dodržení nezbytných požadavků na bezpečnost v dopravě, osob a majetku.

3. Podklady

- Pasport veřejného osvětlení
- Roční spotřeba el. energie
- Normy ČSN (seznam norem, včetně názvosloví – kapitola Standardy veřejného osvětlení)
- Podklady ŘSD – hustota dopravy ve městě
- Zákony a vyhlášky dotýkající se veřejného osvětlení
- Místní šetření
- Ochranné pásmo Národní kulturní památky Špitálky
- Platný územní plán města Uherské Hradiště a k němu příslušné dokumenty

- Program rozvoje města Uherské Hradiště do roku 2030
- Územní studie města Uherské Hradiště
- Generel dopravy souměstí Uherské Hradiště, Staré Město a Kunovice
- Generel cyklistické dopravy v Uherském Hradišti
- Regulační plán RP1 – Nemocnice
- Koncepce dopravy v centru města
- Pasport místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací včetně základních dat o nadřazené silniční síti na území města
- Koncepce veřejné dopravy
- Koncepce rozvoje dětských hřišť a sportovišť
- Koncepce prevence kriminality
- Program regenerace městské památkové zóny
- Dopravní model města dopravního zatížení
- Koncepce parkování v lokalitě Mojmír

4. Základní plán veřejného osvětlení

Základní plán veřejného osvětlení je architektonicko-urbanistickou a světelně technickou studií, která definuje představu o podobě venkovního osvětlení města ve večerních a nočních hodinách utvářenou veřejným osvětlením. V rámci ní se definují parametry veřejného osvětlení a osvětlovací soustavy tak, aby bylo možné dodržet navrženou představu o podobě VO v dlouhodobém horizontu.

Dokument slouží jako podklad pro navazující stupně projektové dokumentace.

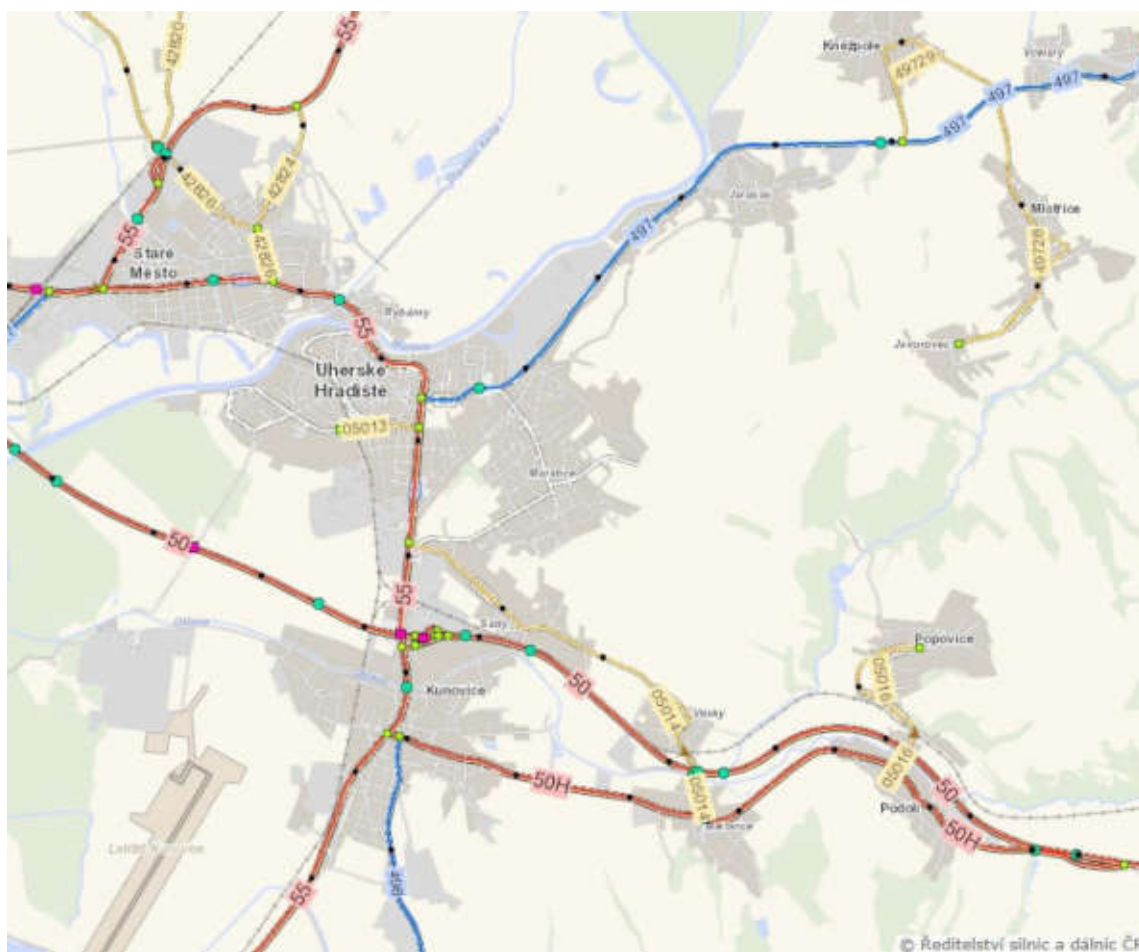
4.1. Základní údaje o městě

Uherské Hradiště je město s rozšířenou působností, ležící ve Zlínském kraji. Město bylo založeno na levém břehu řeky Moravy 15. října roku 1257 českým králem Přemyslem Otakarem II. Historické jádro města bylo prohlášeno městskou památkovou zónou. Žije zde přibližně 25 tisíc obyvatel. Správní území města Uherské Hradiště je rozdělené do 6 katastrálních území. Samotné město se skládá ze 7 částí: Uherské Hradiště, Jarošov, Mařatice, Míkovice, Sady, Vésky a Rybárny (součást katastrálního území Uherské Hradiště).

Správní území města má rozlohu 21,26 km² a leží v nadmořské výšce 180 až 320 m. Z toho tvoří plochy zastavěného území 9 %, plochy lesní půdy 2 %, plochy zemědělské půdy 63 %, vodní plochy celkem 2 % a ostatní plochy 24 %.

4.2. Intenzita dopravy

Ve městě Uherské Hradiště jezdí městská autobusová doprava, která má 8 linek a zahrnuje i Staré Město a Kunovice. Městem prochází železniční trať 341 (Staré Město u Uherského Hradiště – Vlárský průsmyk) a je zde koncová stanice trati 340 (Brno – Uherské Hradiště). Na území města se nachází železniční stanice Uherské Hradiště a železniční zastávka Vésky. Po silnici I/50 spojující Brno a Trenčín je veden obchvat města, který byl vybudován v letech 1998 až 2004. Město je s okolím spojeno také dalšími silnicemi, jedná se o silnici první třídy I/55, silnici druhé třídy II/497, II/229 a další silnice třetí třídy a místní komunikace. Mapa města Uherské Hradiště s vyznačením hlavních pozemních komunikací je vyobrazena na obrázku č. 1.



Obrázek č. 1 – Mapa města Uherské Hradiště s vyznačením hlavních dopravních komunikací

4.3. Základní údaje o VO města

4.3.1. Základní údaje

- vlastník: Město Uherské Hradiště
- provozovatel: Město Uherské Hradiště
- Základní informace o stožárech:
 - počet a průměrné stáří stožárů ocelových – cca 2282 ks (průměrné stáří: 1-40 let)
 - počet a průměrné stáří betonových stožárů energetických závodů – cca 348 ks (průměrné stáří 30-40 let)
 - počet světelných míst na stožárech energetických závodů – cca 348 ks
- Základní informace o svítidlech VO:
 - počet a průměrné stáří svítidel – cca 2500 ks (průměrné stáří 20-40 let), cca 1000 ks svítidel (průměrné stáří do 5 let)
 - Základní informace o kabelové síti VO:
 - Celková délka kabelové sítě VO – cca 106 km
 - délka a průměrné stáří kabelové sítě s kabely CYKY – 26 km (průměrné stáří 1-20 let)
 - délka a průměrné stáří kabelové sítě s kabely AYKY – cca 58 km (průměrné stáří 30-40 let)
 - délka a průměrné stáří kabelové sítě s vrchním vedením – cca 22 km (průměrné stáří 30-40 let)
- Počet a průměrné stáří rozvaděčů VO – 66 ks (průměrné stáří: 16 ks do 20 let, 50 ks do 30-40 let)
- Způsob ovládání veřejného osvětlení – server, optické čidlo, hodiny
- Energetické údaje:
 - Celkový instalovaný příkon VO – cca 314 kW
 - Celková průměrná roční spotřeba el. energie za poslední 3 roky – cca 1,1 GWh
 - Průměrný instalovaný příkon na 1 SM – cca 72 W

4.3.2. Architekturní osvětlení

- Celkový počet osvětlených objektů – 24 objektů
- Celkový počet světelných míst – cca 30 ks, přesný počet a typ svítidel je předmětem aktualizace pasportu VO
- Způsob ovládání AO – současně s veřejným osvětlením

5. Analytická část

5.1. Architektonicko-urbanistická analýza

5.1.1. Historický vývoj města, komunikační sítě a veřejných prostranství

Historie někdejšího královského města Uherské Hradiště je bohatá a sahá do dávné minulosti. Mírné klimatické podmínky a úrodná půda v nivě řeky Moravy předurčily tato místa pro rané osídlení, které je zde doloženo již ve starší době kamenné, patří k nejstarším sídelním oblastem České republiky.

Na křižovatce obchodních cest, vedoucích od severu k jihu (moravská část Jantarové stezky) a od západu k východu (Uherská cesta), vznikl v 8. a 9. století důmyslný ostrovní pevnostní systém. Tři původně pusté ostrovy na řece Moravě, zobrazeny na obrázku č. 2, byly na počátku 9. století osídleny slovanským lidem, přičemž stěžejní úlohu hrál tzv. Svatojiřský ostrov, nazývaný podle kaple sv. Jiří, která na něm stála. Sídelní areál na území dnešního Starého Města, Uherského Hradiště a Sadů patřil nepochybně k centrům Velké Moravy. Byla zde soustředěna mocenská správa, řemeslná výroba a obchod i náboženská a kulturní sféra. Po zániku Velkomoravské říše význam tohoto centra pominul.



Obrázek č. 2 – Situace historických lokalit

Ve 13. století se jihovýchodní Morava stala terčem častých nepřátelských nájezdů. Pohraničními stezkami a brody pronikaly jednotky nepřátel a plenily úrodnou moravskou zemi. Tehdy znovu vzrostl strategický význam ostrova v řece Moravě. Nepřátelskými nájezdy trpělo nejen obyvatelstvo, ale rovněž velehradský klášter, založený na počátku 13. století cisterciáckým řádem. Opat Hartlib se proto prostřednictvím olomouckého biskupa obrátil na panovníka s prosbou o zajištění ochrany. Královští rádci spolu s olomouckým biskupem Brunem vybrali jako nejvhodnější místo k založení pevnosti ostrov, na němž stála již zmiňovaná kaple sv. Jiří a několik rybářských chatrčí. Listina krále Přemysla Otakara II. z 15. října 1257 dosvědčuje, že město bylo založeno na ostrovní půdě, náležící velehradskému klášteru, aby ochraňovalo nejen konvent, ale zejména blízkou zemskou hranici.

Obyvateli nového města se stali osadníci z blízkých trhových vsí, královských Kunovic a klášterního Veligradu (Starého Města). Toto dvojí osídlení předurčilo vzhled města, v němž vznikly v těsném sousedství dvě trhové osady, každá s náměstím. Základní plán města navazoval pravděpodobně na původní slovanské osídlení, v jeho jádru byl dodržen charakteristický středověký geometrismus, při okrajích se ulice svým tvarem přizpůsobovaly městskému opevnění. Obě náměstí byla postavena na pravoúhlém

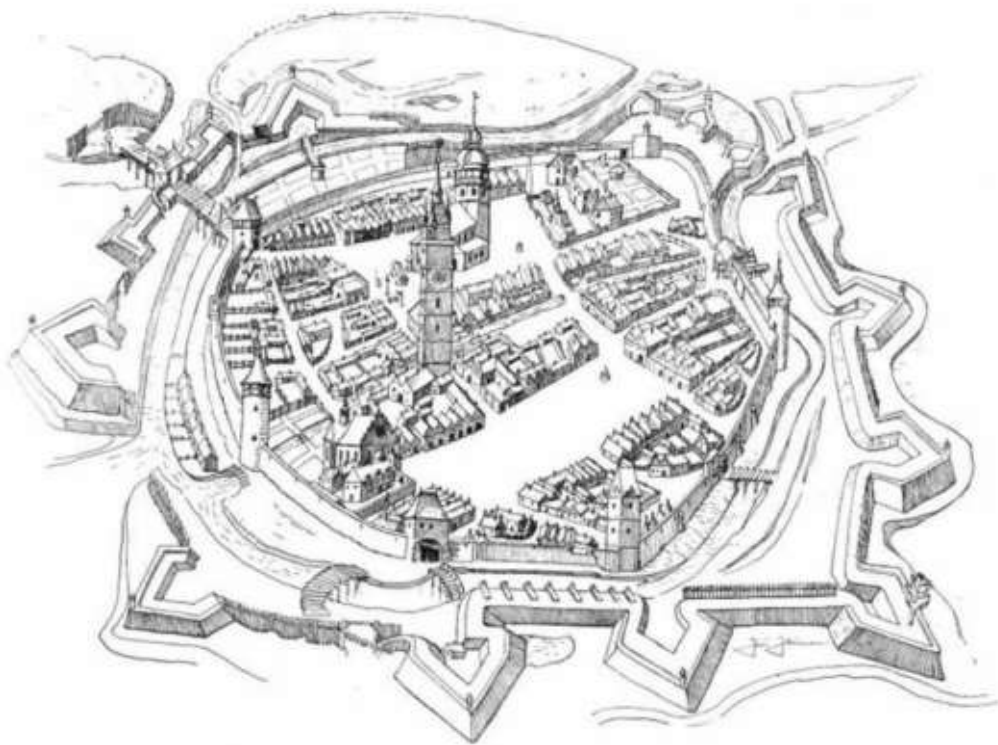
půdorysu, do každého rohu náměstí ústily rovněž pod pravým úhlem ulice. Výjimku tvořila dnešní Prostřední ulice, která spojovala obě náměstí. Parcela, ležící uprostřed této ulice, byla v roce 1296 vybrána pro stavbu první budovy radnice.

Město nemělo zpočátku jasný název, ten se v historické době několikrát změnil. Co však bylo jasné, byla funkce města – důvody jeho založení. Město na ostrovech na řece Moravě bylo založeno z důvodů obranných a hospodářských. Dálková cesta, vedoucí do Uher, byla přeložena tak, aby procházela městem. Za mostem přes Moravu procházela Staroměstskou bránou přes obě tržiště a Kunovickou bránou pokračovala dál. Aby město mohlo dostát svému strategicko-vojenskému poslání, muselo být opevněno. Nejstarší opevnění bylo dřevěné, tvořil ho val s palisádou. Od poloviny 14. století bylo započato se stavbou kamenných hradeb, jejichž podoba se vyvíjela. V 15. století město obklopoval věnec kamenného opevnění, jenž byl podstatně přebudován po skončení česko-uherských válek na konci 15. století. Pro představu podoby města v tomto období slouží obrázek č. 3, kde je město Uherské Hradiště podle Willenberga z konce 16. století.



Obrázek č. 3 – Uherské Hradiště podle Willenberga – konec 16. století

Také v následujícím období, zejména v 17. století, v době třicetileté války, pokračovaly práce na výstavbě a zdokonalování hradeb. V konečné podobě tvořila fortifikační systém města vnitřní kamenná hradba se sedmi věžemi (tři měly kruhový půdorys, čtyři pravoúhlý), hradební příkop a vnější kamenná hradba s bastiony. Přibližnou podobu z toho období zachycují obrázky č. 4 a 5.



Obrázek č. 4 – Uherské hradiště v době barokní



Obrázek č. 5 – Model Uherského Hradiště z roku 1730 (pkmodel.cz)

Do města vedly ve středověku celkem tři brány, dvě z nich ležely na již zmiňované dálkové cestě z Uher. V archívních materiálech se obě brány poprvé uvádějí v roce 1362 v souvislosti s vybíráním mýta a mostného. Do dnešních dob se dochovala pouze třetí brána, dříve nazývaná Zadní, Shořelá (po požáru roku 1609) a někdy i Královská, kterou nyní známe pod názvem Matyášova. Přibližné umístění původního opevnění je zobrazeno na obrázku č. 6.



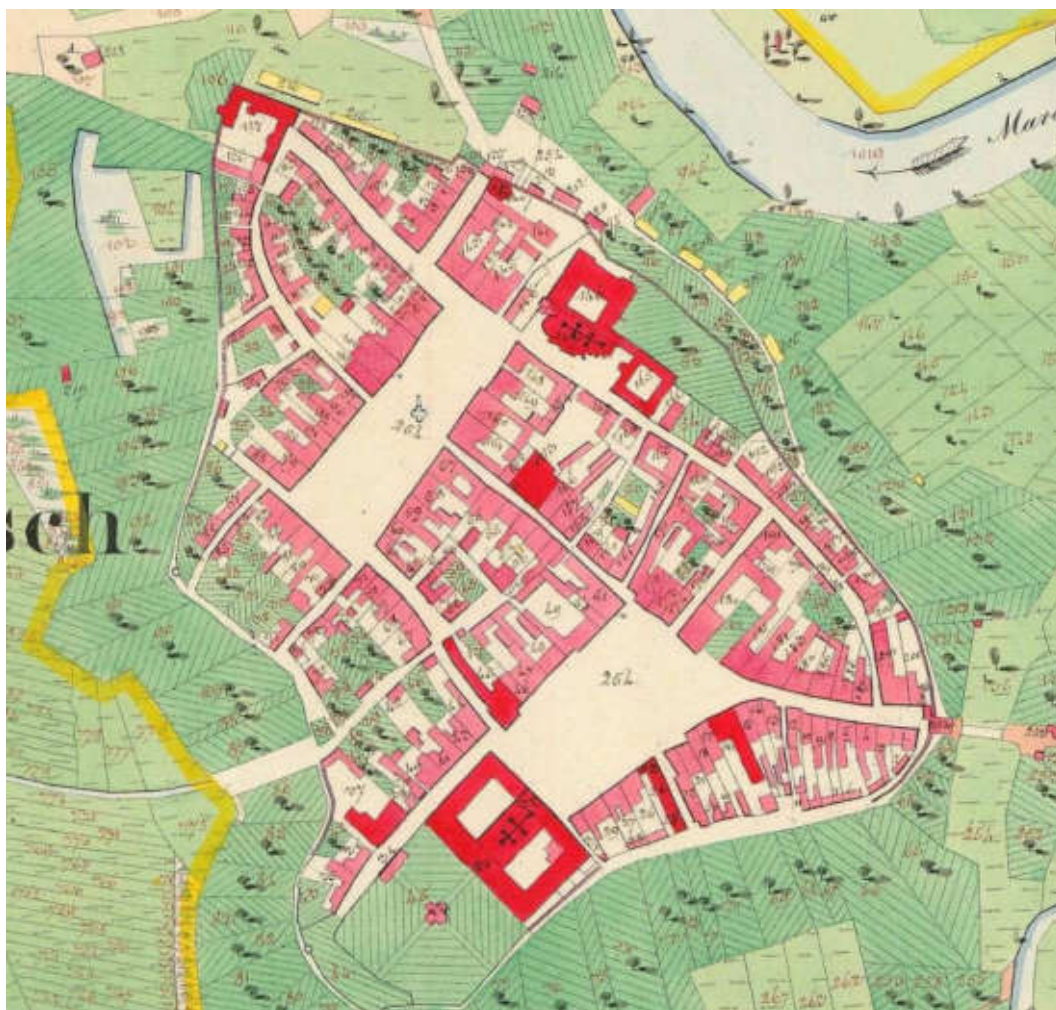
Obrázek č. 6 – Zákres přibližného průběhu vnitřního městského opevnění s polohou městských bran

Město má dodnes dvě náměstí, která byla při založení umístěna na dvou oddělených ostrovech. Děлил je úzký potok či strouha – několik metrů široký kanál nazývaný „Splávek“, který tekl dnešní ulicí Na Splávku přes Zelný trh, Prostřední ulicí, poté dvorem radnice a zahradou tehdy farního kostela ze 13. století zasvěceného Panně Marii a za ním opouštěl město.

Po svém založení bylo město osídleno obyvateli dvou přilehlých trhových obcí – Kunovic a Starého Města. Obě tyto skupiny si postavily své náměstí: Kunovjané měli náměstí zvané až do roku 1955 Hlavní náměstí, později Gottwaldovo a nyní od roku 1990 Masarykovo náměstí; stál na něm kostel sv. Jiří, jehož základy jsou dnes skryty pod dlažbou. Staroměstšané měli Mariánské náměstí s mariánským morovým

sloupem. Obě náměstí byla posléze spojena Prostřední ulicí, která byla velmi úzká, aby se dala snadno přehradit, jelikož mezi dvěma etniky vznikaly často šarvátky a boje.

Funkci pevnosti přestalo město plnit v letech 1780 - 1790, avšak ještě dlouho zůstávalo sevřeno v původních hradbách. Postupné rozrůstání města vně hradeb započalo v závěru 1. poloviny 19. století, zachyceného na obrázku č. 7, výraznější změny nastaly pak v 70. letech, kdy nová výstavba směřovala k rozšíření půdorysu města.



Obrázek č. 7 – Uherské Hradiště – císařský otisk 1. polovina 19. století

V 90. letech 19. století byla postavena řada významných budov, např. justiční palác, nová radnice, náměstí F. Palackého. V prvním desetiletí 20. století byla stavební činnost zaměřena na výstavbu několika průmyslových podniků a dostavbu započatých celků. V meziválečném období zaznamenalo město výrazný vzestup stavební činnosti. Příznivě reagovalo na podněty tehdejší architektonické avantgardy,

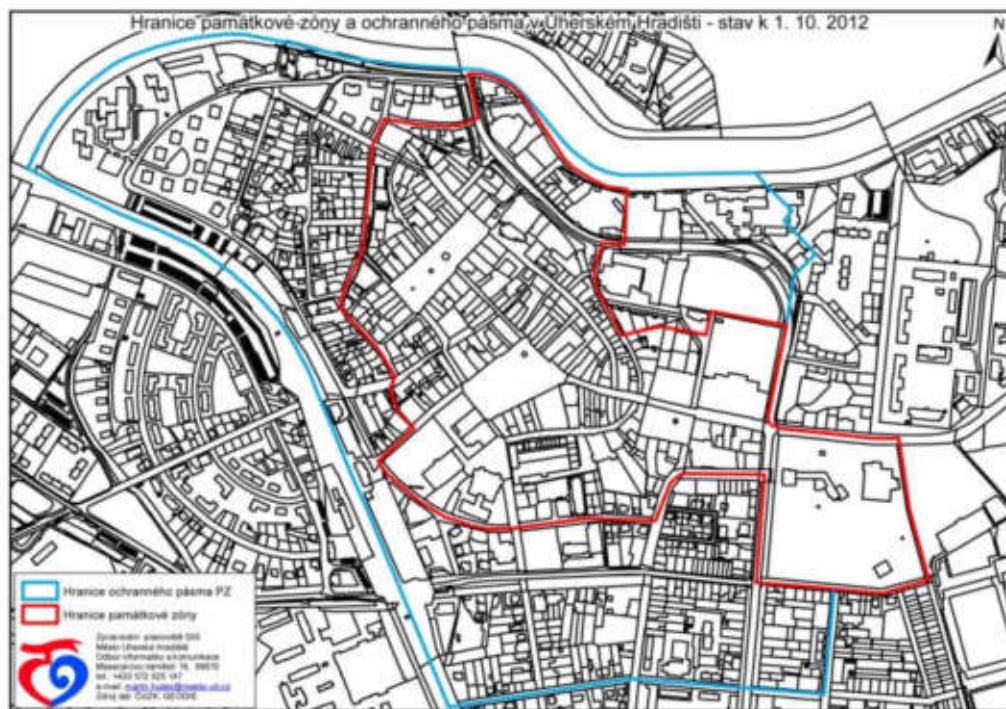
reprezentované významnými architekty (Vladimír Zákrejs, Bohumil Fuchs). Oba se výrazně zapsali do architektonického vzhledu města zpracováním ideových zastavovacích plánů.

Historické centrum Uherského Hradiště je prohlášené městskou památkovou zónou. K prohlášení došlo v roce 1990, a to vyhláškou Jihomoravského Krajského národního výboru ze dne 20. 11. 1990.

V roce 1995 bylo stanoveno ochranné pásmo městské památkové zóny, a to Rozhodnutím Okresního úřadu v Uherském Hradišti o určení ochranného pásma městské památkové zóny Uherské Hradiště čj. Kult/95/1226 ze dne 8. 8. 1995, viz obrázek č. 8.

Na území Uherského Hradiště se nachází ochranné pásmo archeologické lokality Sady, které bylo vyhlášeno Rozhodnutím Okresního úřadu v Uherském Hradišti o vyhlášení a vymezení ochranného pásma archeologické lokality Sady v Uherském Hradišti čj. kult/98/782 ze dne 30. 6. 1998, viz obrázek č. 9.. Toto ochranné pásmo zajišťuje potřebnou ochranu nemovité kulturní památky 11811/7-3498 Rovinné neopevněné sídliště sady (archeologické stopy), která je součástí Národní kulturní památky 134 Soubor pozůstatků velkomoravské sídelní aglomerace Staré Město – Uherské Hradiště – Modrá.

Současná podoba města Uherské hradiště je zachycena na leteckém snímku na obrázku č. 10.



Obrázek č. 8 – Hranice památkové zóny a její ochranné pásmo



Obrázek č. 9 – Nemovitá kulturní památka archeologická lokalita sady (žlutá) a její ochranné pásmo (červená)



Obrázek č. 10 – Letecký snímek současné podoby města

5.1.2. Analýza vzhledu města z dálkových pohledů

Zástavba města Uherského Hradiště, na obrázku č. 11, se nachází v nivě řeky Moravy na rozhraní pahorkatinné krajiny v nadmořské výšce 185 - 220 m. n. m. V údolní nivě došlo k významným antropogenním zásahům do krajiny, zejména v návaznosti na regulaci toku řeky Moravy. Mírně zvlněná krajina se nachází na východních okrajích řešeného území a jižně v Mikovicích, viz obrázek č. 12.

Z hlediska morfologie město tvoří územní rovinu, kterou vyrovnávaly náplavy řeky Moravy do nadmořské výšky 178–180 m. Na západní straně se terén úměrně zvedá do výšky 205 m, na opačné straně (východně od místní části Mařatice) je údolí ohraničeno kótou 230 m n. m.



Obrázek č. 11 – Uherské Hradiště na zeměpisné mapě



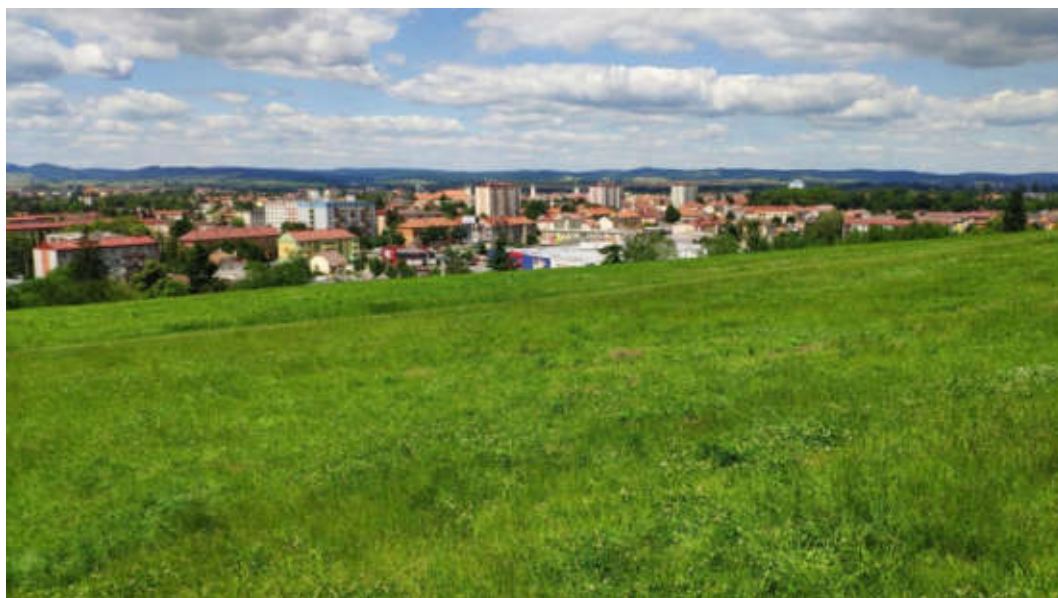
Obrázek č. 12 – Uherské Hradiště 3D terén

Město Uherské Hradiště – respektive jeho zástavba a jeho významné dominanty – se uplatňuje v dálkových pohledech právě ve vztahu k charakteristické morfologii terénu. Morfologie území určuje, odkud se zástavba města a jeho jednotlivých částí pohledově uplatňuje v dálkových pohledech, jaká jsou charakteristická panoramata města a které stavby nebo soubory staveb je utvářejí. Ideální pohled na město a jeho panorama je z výše položených míst východně a severozápadně od města – zejména ze svahů Černé hory (PP Rochus), viz obrázek č. 13, a z Výšiny sv. Metoděje severně od městské části Sady a ze silnice ze Starého města na Jalubí, viz obrázek č. 14.

Panorama města utváří především charakteristická trojice výškově uplatňujících se staveb historického centra města – **věže kostela sv. Františka Xaverského** na Mariánském náměstí, **věž staré radnice** v Prostřední ulici a **věž kostela Zvěstování Panny Marie** ve Františkánské ulici, viz obrázek č. 15. Tyto stavby utvářejí identitu města a vytvářejí jeho charakteristickou siluetu v dálkových pohledech. Naopak některé objekty o vyšší podlažnosti se uplatňují v městských panoramatech rušivě a bylo by vhodné je v noční světelné scéně města potlačit. Jedná se zejména o výškový objekt na Velehradské třídě u autobusového nádraží a trojici bytových výškových domů v blocích západně od třídy Maršála Malinovského.



Obrázek č. 13 – Pohled na město ze svahů Černé hory, přírodního parku Rochus



Obrázek č. 14 – Pohled na město z Výšiny sv. Metoděje



Obrázek č. 15 – Historické dominanty města na dobové pohlednici

Panorama města se nejvíce uplatňuje při pohledech od východu (ze svahů Černé hory a z Výšiny sv. Metoděje) a severozápadu a díky rovinnému terénu v místě soutoku řek Moravy a Olšavy také částečně od jihu (např. ze silnice E50). Dálkovým pohledům od jihozápadu brání Kunovický les, od západu zástavba Starého Města.

Dále od východu – z městských částí Sady, Vésky, Míkovice, viz obrázek č. 16 – se historické centrum města se svými dominantami pohledově neuplatňuje díky zvýšenému terénu na západním okraji městských částí Sady a Mařatic. Dálkovým pohledům z tohoto směru dominuje **kostel Narození Panny Marie** v Sadech, viz obrázek č. 17.



Obrázek č. 16 - Pohled směrem k městu od Véseck. Pohled na město zakrývá zvýšený terén



Obrázek č. 17 - Průhled ulicí Podboří v Míkovcích na kostel Narození Panny Marie v Sadech

Podobně jsou konfigurací terénu omezené i pohledy na panorama města od severu od Jarošova, ulice Pivovarská a Sokolovská jsou vedené při spodní hraně svahu vytvořeného korytem řeky Moravy. Dálkovým pohledům brání také okolní zástavba, viz obrázek č. 18.



Obrázek č. 18 - Průhled ulicí Sokolovskou k centru města

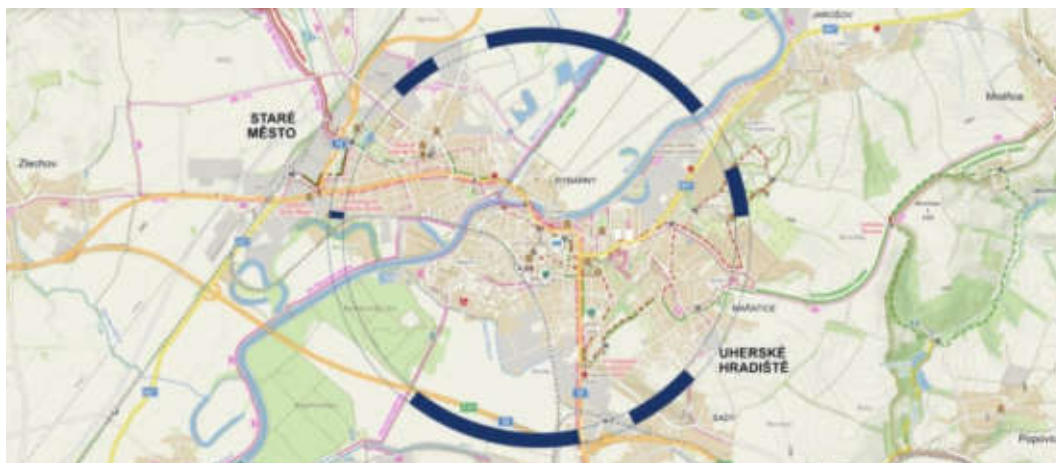
Ze severu je pohled na siluetu města otevřený z volné krajiny mezi řekou Moravou a silnicí E55 (v úseku od ulice Huštěnovské, Staré Město po Huštěnovice) přes městskou část Rybárny. Optimální dálkové pohledy na město ze severozápadu jsou ze silnice na Jalubí (v prodloužení ulice Jakubské, Staré Město).

Dálkové pohledy na panorama města od západu jsou omezené vzhledem k těsné poloze Starého Města k západnímu břehu řeky Moravy. Pohled na Uherské Hradiště je tak vždy konfrontován s panoramatem Starého Města, kterému dominuje hmota moderního kostela sv. Ducha na náměstí Velké Moravy. Vzdálený pohled je částečně možný ze silnice na Zlechov z vyvýšeniny za obcí Zlechov. Od západu je tak zásadní pohled na město ze silničního mostu přes řeku Moravu. V průhledu Velehradskou třídou se jako dominanta uplatňuje **věž kostela Zvěstování Panny Marie**, viz obrázek č. 19.



Obrázek č. 19 - Pohled ze silničního mostu na věž kostela Zvěstování Panny Marie

Viditelnost charakteristického panoramatu města z dálkových pohledů je tedy (alespoň částečně) možná ze všech světových stran, viz obrázek č. 20. Tomu by také měl odpovídat návrh cílového stavu architektonického osvětlení charakteristických dominant, které městské panorama utvářejí.

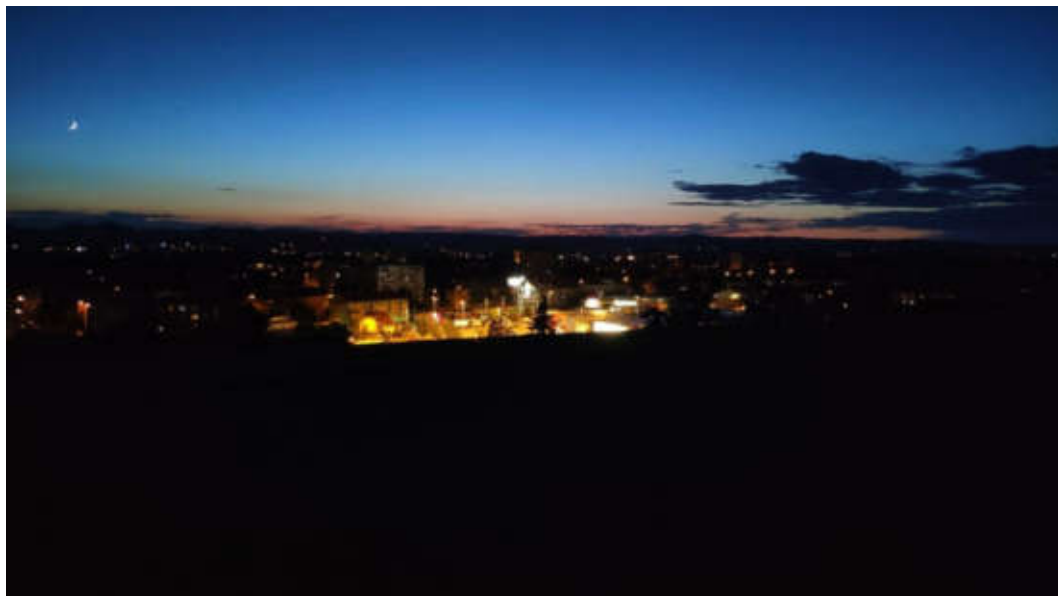


Obrázek č. 20 - Schéma viditelnosti charakteristického panoramatu města. Vyplněné plochy vyznačují směr pohledu, odkud je historické centrum města s dominantami viditelné

5.1.2.1. Místa vykazující nadměrné rušivé osvětlení

Místní šetření v zájmovém území odhalilo v řešeném území lokality, které vykazují nadměrnou osvětlenost prostoru – toto osvětlení může být rušivé jednak ve vztahu k okolní (sousední) zástavbě nebo vzhledem k plochám ve vymezené zóně přírodní (environmentální hledisko – viz další kapitoly tohoto dokumentu), ale také je rušivé s ohledem na světelné panorama města. Tyto nadměrně osvětlované prostory vytvářejí v panoramatech města výrazné světelné akcenty – bohužel bez potřebné logiky vzhledem k urbanistickému významu místa ve struktuře města nebo významu lokality jako takové. Světelná panoramata města jsou v důsledku toho těmito světelnými akcenty narušena.

Jedná se zejména o lokalitu komerčního centra s rozsáhlým pozemním parkovištěm mezi ulicí 28. října, viz obrázek č. 21, a třídou Maršála Malinovského a areál Městského fotbalového stadionu Miroslava Valenty.



Obrázek č. 21 - Noční pohled na osvětlený areál komerčního centra na třídě Maršála Malinovského z Výšiny sv. Metoděje

Stávající řešení umělého osvětlení v těchto lokalitách vykazuje podobné principy – použití silných světelných zdrojů na velmi vysokých stožárech, viz obrázek č. 22. Toto technické řešení má za následek, že tyto světelné body se přímo uplatňují v panoramatech města – jako silné světelné body nad horizontální úrovní výšky okolní zástavby, viz obrázek č. 23. Silně nasvětlené plochy jsou pak světelně akcentovány mimo jakoukoliv výtvarnou koncepci celkového účinku nočního osvětlení celého města.



Obrázek č. 22 - Způsob řešení osvětlení parkovacích ploch komerčního centra



Obrázek č. 23 - Způsob řešení osvětlení hrací plochy fotbalového stadionu

5.1.2.2. Místa vykazující nedostatečné osvětlení panoramatu města

Z noční fotografie panoramatu města, viz obrázek č. 21, je naopak patrné nedostatečné osvětlení dominant charakteristických pro toto panorama. Všechny tři věžové dominanty se ve světelném obrazu v podstatě neuplatňují, stávající způsob jejich osvětlení nezohledňuje jejich význam pro vytvoření čitelného nočního obrazu města.

5.1.3. Analýza vzhledu města z vnitroměstských pohledů

Specifický historický vývoj města Uherské Hradiště a jeho městských částí se stal základem pro dopravně – urbanistickou koncepci města, jeho dopravního systému a uspořádání veřejných prostranství. Základem tohoto systému je radiální systém historických stop obchodních stezek, které se protínají na půdorysu středověkého města se dvěma náměstími. Na základní prostorovou koncepci veřejných prostranství (dopravně – urbanistický skelet), které viditelně kopírují historickou cestní síť, navazují další veřejné prostory města s pozdějším datem vzniku. Historickým vývojem byl položen základ specifické hierarchie veřejných prostorů, které následně utvářejí město – veřejné prostory mají rozdílné charaktery: od městských tříd se zvýšenou intenzitou dopravy po klidné obytné ulice nebo pěší zóny s vyloučením dopravy; od prostorných otevřených náměstí nebo prostorné parky po úzké stísněné středověké ulice.

- III/05017 Kunovice – Podolí

Na silniční komunikace navazuje síť místních komunikací, která zajišťuje obsluhu veškeré zástavby, pokud není přímo obsloužena ze silničních průtahů. V Uherském Hradišti (městě) jde převážně o dvoupruhové úseky s nehomogenní šířkou vozovky (nejednoznačnou kategorií). V místních částech pak převážně o jednopruhové komunikace. Tyto komunikace lze dále rozčlenit do tří kategorií – místní komunikace II., III. a IV. třídy dle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, které z hlediska urbanisticko – dopravního odpovídají funkčním skupinám B, C a D dle ČSN 73 6110 (místní komunikace I. třídy – funkční skupina A – se v Uherském Hradišti nenacházejí).

Mezi místní komunikace II. třídy (významnější místní komunikace se sběrnou funkcí) jsou zařazeny: ul. 1. Máje, J. E. Purkyně, Kollárova, Louky, Markov, Svatojiřské nábřeží, Moravní náměstí, Na Návsí, Na Svárově, Nová cesta, Průmyslová, Na stavidle, Sadová, Stojanova, Stará Tenice, Štěpnická, Větrná, Za Humny a Zahradní. Tyto komunikace spolu s navazujícími úseky některých silničních a obslužných místních komunikací vytvářejí základní kostru dopravního systému města (ZÁKOS):

- ul. Svatojiřské nábřeží, Moravní náměstí, Na Stavidle, Kollárova, Stará Tenice a Stojanova, které společně se silnicí I/55 (Velehradská třída a třída Maršála Malinovského) a silnicí III/05013 (Svatoplukova a ul. Jiřího z Poděbrad) tvoří vnitřní městský okruh
- ul. J. E. Purkyně, Štěpnická a Zahradní, které jsou hlavními příjezdovými komunikacemi do sídliště Mojmír a Štěpnice
- ul. 1. Máje, Sadová a Větrná, které zpřístupňují městskou část Mařatice
- ul. Louky, Markov, Na Návsí, Na Svárově, Nová Cesta a Za Humny, které spolu se silnicí II/497 (ul. Pivovarská) zajišťují dopravní obslužnost městské části Jarošov a sídliště Louky
- ul. Všehrdova, Palackého náměstí, Havlíčkova, Svatováclavská (část), Hradební (část), Poštovní, Nádražní (pouze výjezd), J. Lucemburského, Otakarova, Vodní (pouze výjezd) a Krátká, které zajišťují dopravní obsluhu historického jádra města

Ostatní místní komunikace mají především obslužný charakter a jsou zařazeny mezi místní komunikace III. třídy (místní komunikace s obslužnou funkcí). Síť místních komunikací IV. třídy (funkční skupina D) v Uherském Hradišti je zastoupena obytnými

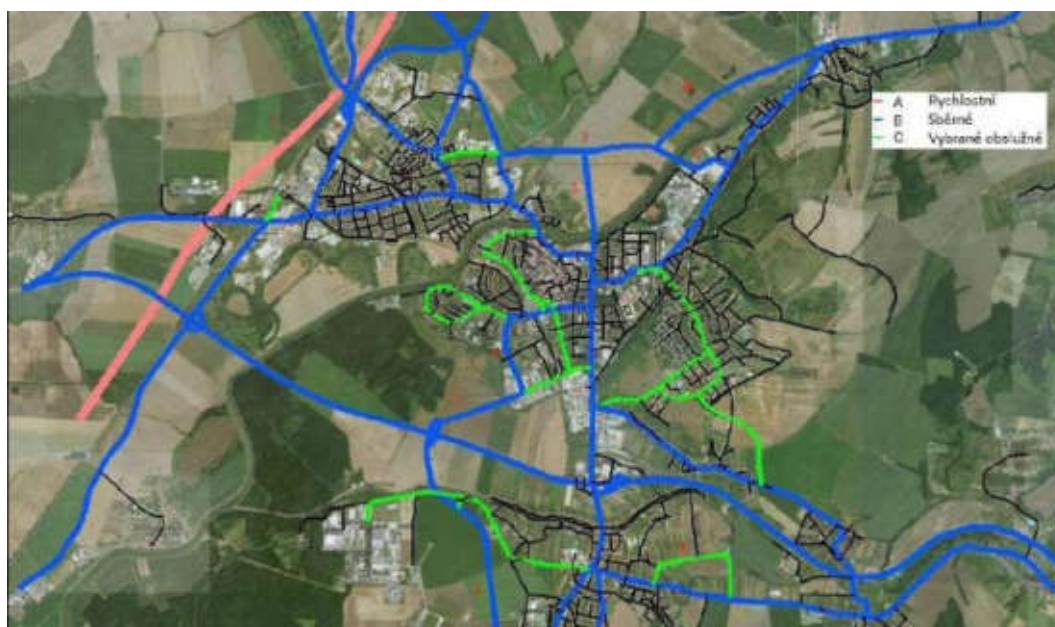
a pěšími zónami v centru města (podskupina D1) a samostatnými stezkami pro chodce, stezkami pro cyklisty, chodníky (pokud nejsou součástí komunikací jiných funkčních skupin) a ostatními komunikacemi nepřístupnými provozu silničních motorových vozidel (podskupina D2), viz obrázky č. 25 – 27.



Obrázek č. 25 - Základní komunikační systém (ZÁKOS) podle územního plánu v rozsahu řešeného území. Pozn.: nejsou zobrazené komunikace zajišťující dopravní obsluhu historického jádra města



Obrázek č. 26 - Základní komunikační systém IAD (zdroj: Generel dopravy souměstí Uherské hradiště – Staré Město – Kunovice)



Obrázek č. 27 - Základní komunikační systém IAD pro výhledové období r. 2035 (zdroj: Generel dopravy souměstí Uherské hradiště – Staré Město – Kunovice)

Rozvoj Základního komunikačního systému města je navržen ve strategických dokumentech města (Územní plán) a spočívá především v návrhu dílčích opatření, která s vazbou na nadmístní záměry (navržená R55 na území sousedního Starého Města) nebo ostatní významné komunikace v okolí (I/50 v Kunovicích), umožní optimalizaci dopravních procesů ve městě a okolí. Morfologie a členění Uherského Hradiště totiž v zásadě neumožňuje v řešeném území realizovat velkorysá řešení v podobě komplexních přeložek dopravně nejvýznamnějších komunikací (především silnice I/55) mimo souvislou zástavbu.

Jde především o doplnění dopravního skeletu o nové dopravní prvky (přeložka silnice II/497, místní komunikace spojující stávající silnici I/55 s přeložkou silnice II/497 nebo vazba sídliště Štěpnice na silnici I/50 v Kunovicích), které umožní lepší rozvedení zdrojové a cílové dopravy po Uherském Hradišti. Problematika převedení tranzitní dopravy přes souměstí Starého Města, Uherského hradiště a Kunovic je řešena v rámci ZÚR Zlínského kraje, kde je navržena nová trasa rychlostní silnice R55 mimo správní území Uherského Hradiště.

Podoba základního komunikačního systému města se budoucím rozvojem příliš nemění. Navrženými dopravními prvky na síti významnějších místních komunikací jsou:

- spojka stávající silnice I/55 (od autobusového nádraží severním směrem přes řeku Moravu) a přeložky silnice II/497
- územní rezerva pro spojku silnice II/497 a přeložky silnice II/497 z Jarošova do Starého Města
- komunikace v lokalitě u nemocnice propojující ul. J. E. Purkyně a ul. Průmyslovou
- úpravy ul. Průmyslové, včetně vybudování podjezdu pod celostátní tratí č. 341 a prodloužení její trasy do Kunovic a dále do navržené mimoúrovňové křižovatky se silnicí I/50 mimo řešené území
- sběrná místní komunikace propojující místní části Sady a Mařatice
- propojení silnice II/497 (ul. Pivovarská) s ul. Na Svárově
- územní rezerva pro spojku silnic I/50 a III/05014

5.1.3.2. Urbanistická koncepce a typologie veřejných prostranství

Struktura veřejných prostranství, podobně jako základní dopravní skelet města, byla utvářena historickým vývojem města. Charakter veřejných prostranství je pro jednotlivé vývojové etapy specifický – pro středověké centrum je typická zastavovací mřížka úzkých ulic okolo centrálních náměstí uvnitř prostoru vymezeného hradbami, pro plochy sídlišť z 20. století je typická rozvolněná zástavba v kontinuálním veřejném prostoru.

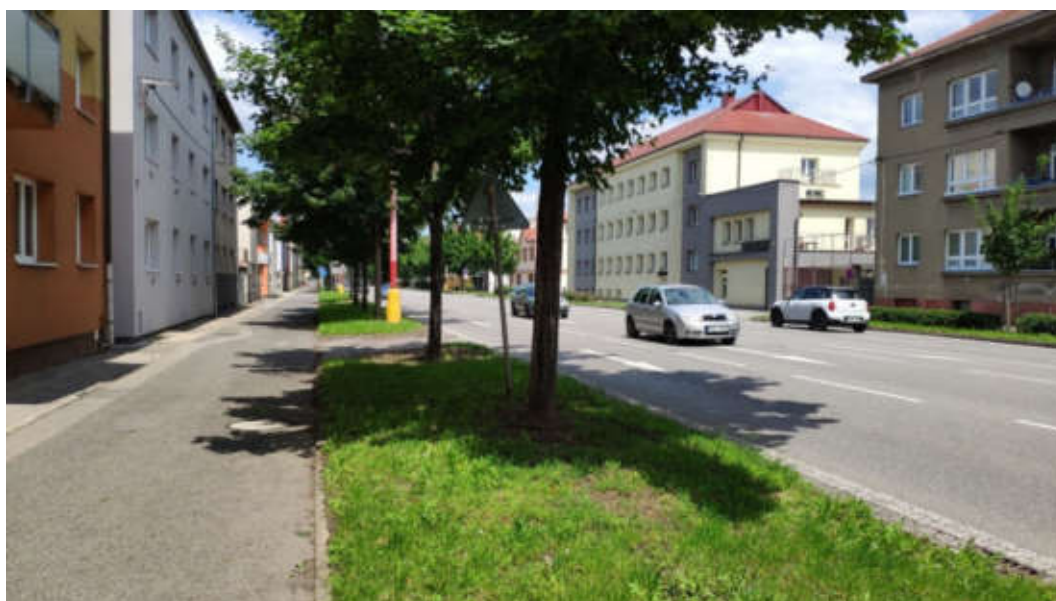
Veřejná prostranství mají díky specifickému historickému vývoji města a jeho částí a díky různému významu v dopravním skeletu města různé postavení v hierarchii těchto veřejně sdílených prostor. Významnost některých konkrétních prostorů ve vnitřní struktuře města je ještě umocňována možností unikátních pohledů na specifické stavební dominanty města – ať už v podobě siluet náměstí, nebo v podobě průhledů uličním prostorem na konkrétní stavební dominantu nebo dominanty, nebo jako stavební doprovod významných ulic. Tyto lokální vnitroměstské pohledy a průhledy vytvářejí (podobně jako charakteristické panorama města z dálkových pohledů) jedinečnost místa a identitu města, viz obrázek č. 28.



Obrázek č. 28 - Veřejná prostranství (zdroj: Mapa veřejných prostranství, Geografický informační systém města)

5.1.3.3. Urbanisticky významné městské prostory

Mezi významné městské prostory s charakterem městské třídy můžeme zařadit Velehradskou třídu a třídu Maršála Malinovského, viz obrázek č. 29. Charakter významného veřejného prostranství je podpořen velkorysým příčným dopravním uspořádáním a doprovodem významných veřejných budov (Slovácké divadlo, Františkánský klášter, bývalá Synagoga, gymnázium, býv. Justiční palác, Slovácké muzeum apod.).



Obrázek č. 29 – Třída Maršála Malinovského v Uherském Hradišti

Mezi urbanisticky nejvýznamnější veřejné prostory pak jednoznačně patří historické centrum města - plocha vymezená obrysem hradebního okruhu středověkého města s dvojicí náměstí a zachovalou sítí ulic historického centra středověkého města. V této části města se uplatňují vnitroměstské pohledy na nejvýznamnější stavební památky města, jako jsou průčelí kostela Františka Xaverského, Jezuitská kolej, budova nové radnice, hotel Slunce, Štanclova lékárna, věž staré radnice, věž kostela Zvěstování Panny Marie, Galerie Slováckého muzea, morový sloup a další stavby a drobnější prvky městského mobiliáře (např. kašny).

Význam veřejných prostranství historického centra města nejen pro obyvatele města, ale i pro jeho návštěvníky, je podpořen vymezením pěší zóny, která zahrnuje ulice Havlíčkovu, Františkánskou (část), Josefa Stancla, Prostřední a Jindřicha Průchy (část) a Mariánské a Masarykovo náměstí.

Bližší obrázky č. 30 – 93m



Obrázek č. 30 - Rozsah pěší zóny v historickém centru města Uherské Hradiště



Obrázek č. 31 - Mariánské náměstí s morovým sloupem a věží kostela Zvěstování Panny Marie



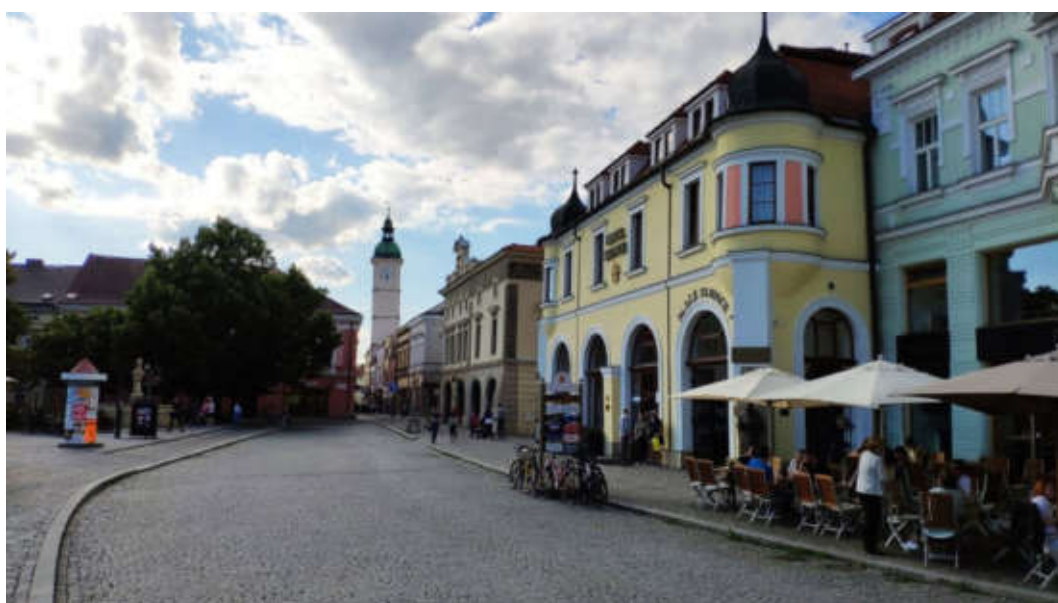
Obrázek č. 32 – Věž staré radnice z Mariánského náměstí



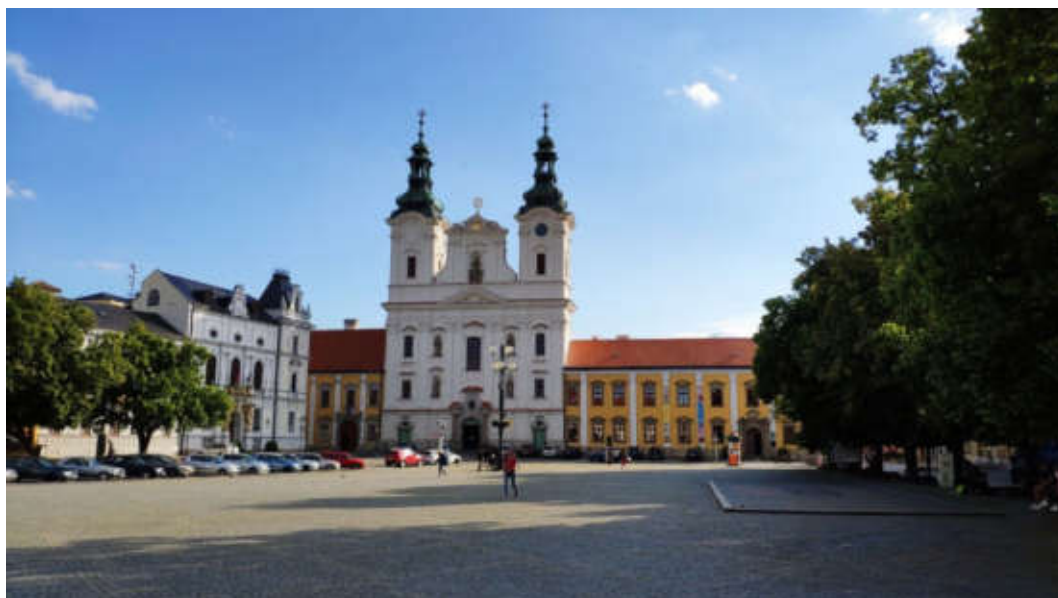
Obrázek č. 33 - Průhled ulicí Prostřední na mariánský sloup



Obrázek č. 34 - Průhled na věž staré radnice ze Zelného trhu



Obrázek č. 35 - Průhled na věž staré radnice z Masarykova náměstí



Obrázek č. 36 - Silueta jihozápadní hrany Masarykova náměstí s kostelem sv. Františka Xaverského, Jezuitskou kolejí, Redutou a budovou nové radnice



Obrázek č. 37 - Silueta severovýchodní hrany Masarykova náměstí s budovou Štanclový lékárný a hotelem Slunce



Obrázek č. 38 - Pohled z Masarykova náměstí do Havlíčkovy ulice na čtveřici stromů v místě křížení s ulicí Františkánskou



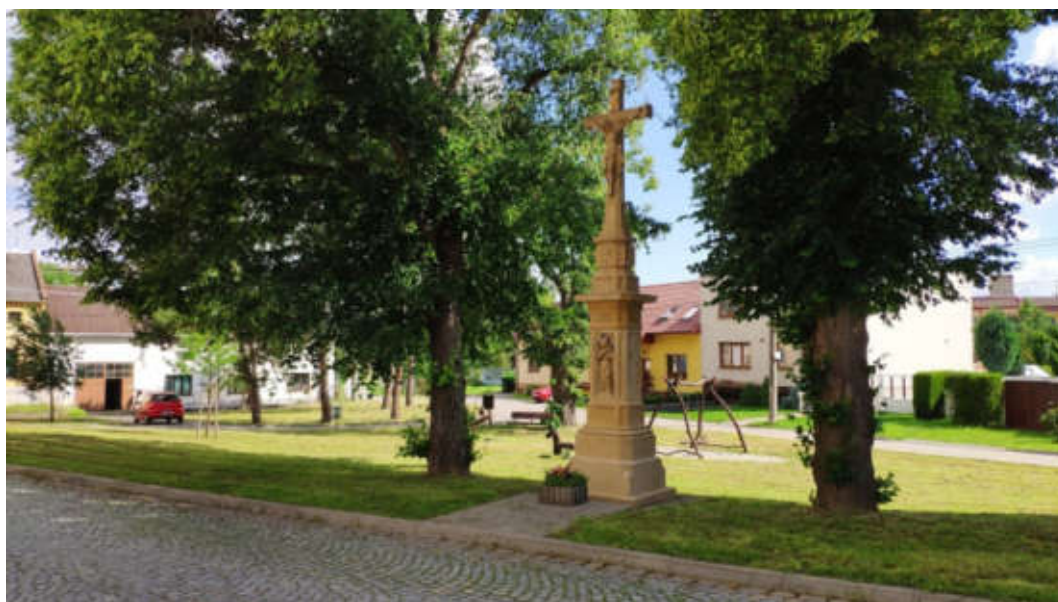
Obrázek č. 39 - Průhled ulicí Josefa Štancla na kostel sv. Františka Xaverského

Mezi významné plochy veřejných prostranství jednotlivých městských částí patří zejména plochy historických jader, kolem kterých se těchto obce rozvíjely. V případě Mařatic se jedná náves v místě ulice Na Bahně, Jarošov má své centrum na návsi okolo kostela Panny Marie Růžencové, Sady mají svou náves mezi ulicemi Vřesová, Malostranská a Solná cesta. Věsky mají centrum v ulici Na Dědině v úseku mezi

hasičskou zbrojnicí a kapličkou. Centrum Míkovic je v místě křížení ulic Hlavní a Na Příkopě. Část Rybárny vlastní jednoznačné centrum nemá, významným veřejným prostorem je tak nábřeží řeky Moravy – ulice Moravní nábřeží, viz obrázky č. 40 – 44.



Obrázek č. 40 - Mařatice, náves – ulice Na Bahně a 1. máje



Obrázek č. 41 - Centrální veřejný prostor v Jarošově – ulice Na Návsi



Obrázek č. 42 - Sady, náves mezi ulicemi Vřesová, Malostranská a Solná cesta



Obrázek č. 43 - Ulice Na Dědině, Vésky



Obrázek č. 44 - Křížení ulic Hlavní a Na Příkopě, Míkovice

5.1.3.4. Kompaktní zástavba městského centra

Na městské historické centrum navazuje v omezené míře městská kompaktní zástavba. Tato zástavba vytváří pevné bloky s definovanými uličními čarami. Zástavba přímo vymezuje hranici veřejného prostranství. Tento typ zástavby podobně jako zástavba historického centra vymezuje síť ulic a plochy zastavěných parcel, viz obrázek č. 45.



Obrázek č. 45 - Ulice Jana Lucemburského – uliční prostor definovaný přímo kompaktní zástavbou

5.1.3.5. Individuální zástavba

Individuální zástavba rodinnými domy pokrývá větší část zastavěného území, zejména v okrajových městských částech. Tento typ zástavby, podobně jako kompaktní zástavba městského centra, přímo vymezuje hranici veřejného prostranství. Zčásti přímo hmotou objektu (velmi často pak s využitím upravených předzahrádek), zčásti oplocením pozemku, viz obrázky č. 46 a 47.



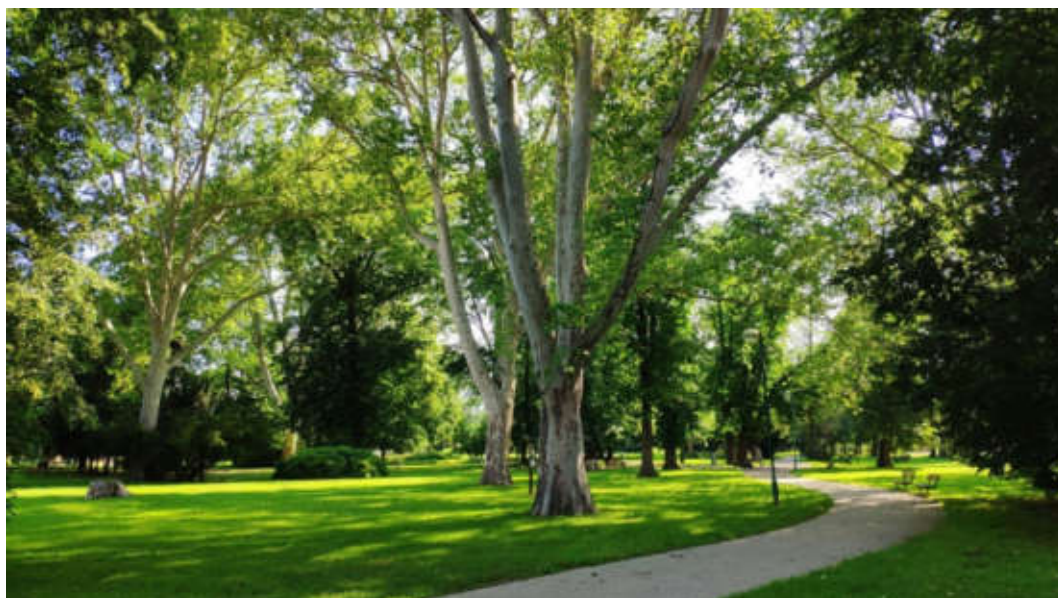
Obrázek č. 46 - Typ tradiční individuální zástavby



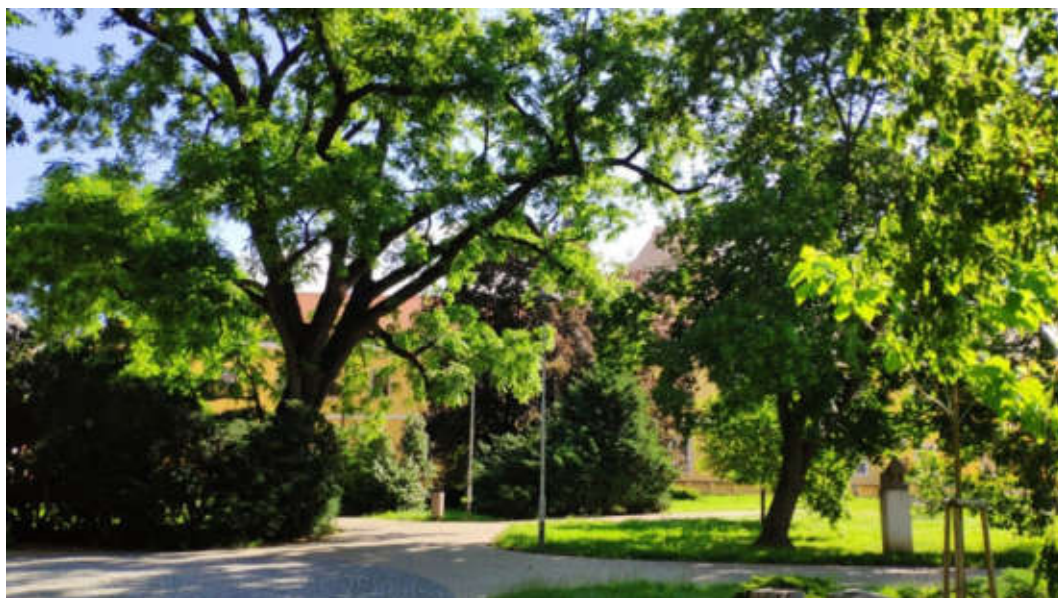
Obrázek č. 47 - Typ soudobé individuální zástavby

5.1.3.6. Městské parky

Významnými plochami veřejných prostranství ve struktuře města jsou také městské parky. V případě Uherského Hradiště se jedná zejména o Smetanovy sady, Jezuitskou zahradu, městský park Za Plotem a park Bastion, viz obrázky č. 48 – 51.



Obrázek č. 48 – Smetanovy sady



Obrázek č. 49 – Jezuitská zahrada



Obrázek č. 50 – Park Za Plotem



Obrázek č. 51 – Park Bastion

5.1.3.7. Sídliště

Specifickými plochami veřejných prostranství jsou sídliště, budovaná zejména v 2. polovině 20. století. Urbanisticky komponovanou formu zahradního města s geometrickým uspořádáním ulic má sídliště Mojmír I, zástavba respektuje urbanistický plán arch. Vladimíra Zákrejse z roku 1935. Ostatní sídliště, zejména sídliště Štěpnice a sídliště Východ, jsou standardními sídlišti s kontinuálním veřejným prostranstvím, viz obrázky č. 52 – 54.



Obrázek č. 52 - Sídliště Mojmir I, ulice Husova



Obrázek č. 53 – Sídliště Štěpnice



Obrázek č. 54 – Sídliště Východ

5.1.4. Charakter veřejného osvětlení podle jednotlivých městských částí

5.1.4.1. Uherské Hradiště – město

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je velmi různorodý. Široká je jak paleta konkrétních konstrukčních forem a typů svítidel (svítidla na stožárech, svítidla na konzolách, svítidla na převěsech, svítidla s výložníky nebo na nástavcích), tak i paleta vzhledu (designu) jednotlivých svítidel. Víceméně jednotná je náhradní teplota chromatičnosti světelného zdroje, což je dáno téměř výhradním použitím vysokotlakých sodíkových výbojek. Použití LED zdrojů s nižší barevnou teplotou světla je výjimečné – vyskytuje se pouze v lokálně, nejvíce pak na sídlišti Štěpnice.

V historickém centru města mají použitá svítidla převážně kulovitý tvar – design, velikost svítidel, řešení svícení do horní hemisféry a řešení jejich kotvení je pak odlišné spíše podle jednotlivých ulic a doby realizace, než podle historického kontextu

daného místa v urbanistické struktuře města. Narazit je ale možné i na svítidla válcového tvaru s cylindrem, případně na historizující lucerny (Masarykovo náměstí).

V plochách pěší zóny a v ulicích s vyloučenou motorovou dopravou lze vysledovat tendenci umísťovat prvky veřejného osvětlení s moderním soudobým designem, s nepřímým způsobem osvětlení pochozích ploch (pomocí odrazných ploch).

V ploše Mariánského náměstí je základní osvětlení zajištěno soustavou svítidel ve dvou řadách a dalšími svítidly po obvodě náměstí, které jsou kotvené přímo na fasády objektů. Vzhledem k velikosti prostoru Mariánského náměstí působí stávající výška stožárů základního osvětlení jako malá a k danému prostoru nepřiměřená.

Obvod Masarykova náměstí není osvětlen rovnoměrně, v některých úsecích veřejné osvětlení zcela chybí. Svítidla použitá na osvětlení obvodu náměstí nemají jednotný design. V ploše Masarykova náměstí je dominantní dvojice osvětlovacích stožárů, které mají dnes již velmi zastaralý design – základ těchto svítidel tvoří odstupňovaný válcový sloup se standardní patičkou, na tento sloup je navlečena konstrukce s šesticí kulových svítidel.

Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (Velehradská třída, třída Maršála Malinovského, Sokolovská, Svatoplukova, Jiřího z Poděbrad, J. E. Purkyně, Zahradní, Štěpnická, Svatojiřské nábřeží, Stará Tenice, Na Stavidle, Kollárova, Svatováclavská, Průmyslová) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s výložníkem. Tento typ osvětlení je volen zejména vzhledem k dopravnímu významu uvedených komunikací.

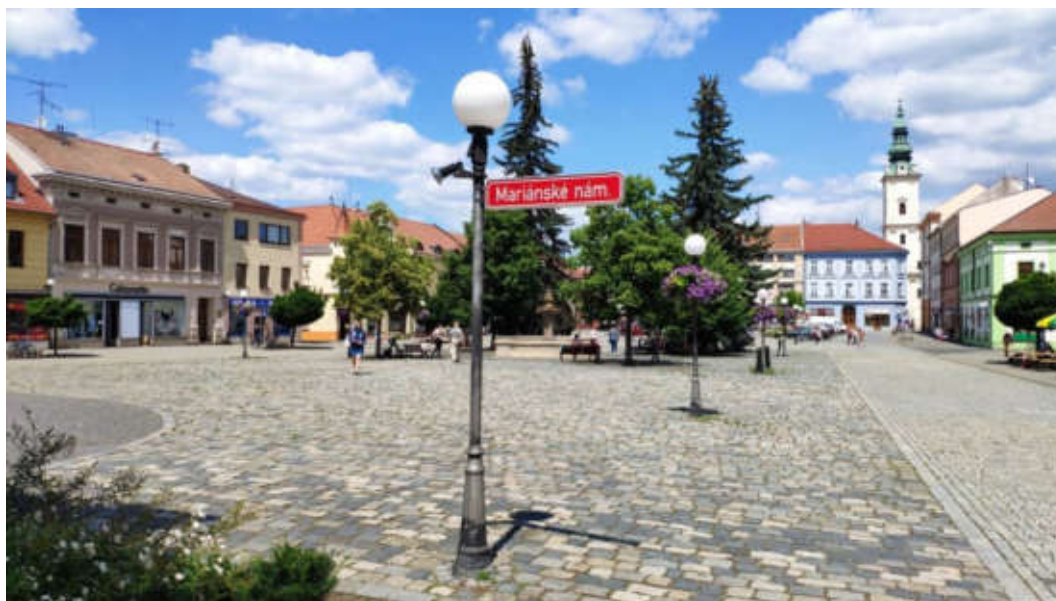
Tato forma osvětlení se také nachází v dalších ulicích, zejména v těch, které k ulicím základního komunikačního systému přiléhají, nebo vytvářejí páteřní komunikace na větších sídlištích. Takové formy osvětlení lze zaznamenat např. v ulicích Dvořákova, Boženy Němcové, Šafaříkova, Na Morávce, Mánesova, Štefánikova, Sportovní nebo 28. října. V těchto ulicích je taková forma veřejného osvětlení z pohledu urbanistické hierarchie veřejných prostranství nevhodná a bylo by dobré vysoké stožáry nahradit nižšími.

I v samotném centru města, ale i v přilehlých plochách s obytnou zástavbou, je pro osvětlení některých ulic využito řešení s umístěním svítidel na sloupech nadzemních energetických rozvodů.

V ulicích s obytnou zástavbou přiléhající k historickému centru jsou koncepční principy v podstatě identické s centrem města – patrná je různorodost technického řešení i designu svítidel. Svítidla mají většinou technický design. Na sídlištích lze pozorovat větší ucelené celky s jednotným technickým řešením s designem.

V městských parcích je veřejné osvětlení téměř výhradně využíváno k osvětlení pěších komunikací. Ve větší míře není používána kombinace základního osvětlení se specifickými formami osvětlování prvků zahradní architektury a zeleně (osvětlení altánů, soch a plastik, specifické osvětlení cest, lávek a mostků - bollardy, zemní svítidla, chodníkové stopy, podvodní osvětlení vodních ploch apod.).

Noční pohledy na hlavní stavební dominanty města prozrazují, že tyto významné objekty nemají vlastní architektonické osvětlení, které by respektovalo skutečnost, že jsou tyto objekty viditelné také z vnitroměstských pohledů. V zásadních pohledových směrech se tak tyto dominanty neuplatňují ve světelné scéně jednotlivých vnitroměstských prostor. Bližší popis je u jednotlivých obrázků č. 55 – 101.



Obrázek č. 55 - Charakter VO na Mariánském náměstí – kulová svítidla na nízkých historizujících stožárech



Obrázek č. 56 - Noční pohled na Mariánském náměstí – jako nedostatek je vnímána příliš malá výška stožárů svítidel v ploše náměstí, nepřiměřená velkorysosti prostoru. Patrný je zcela nedostatečný světelný akcent dominanty – věže kostela Zvěstování Panny Marie – v noční scéně náměstí se vůbec neuplatňuje



Obrázek č. 57 - Kulový tvar mají i svítidla po obvodu náměstí, která jsou osazená přímo na fasádách objektů na spodních konzolách. Identická svítidla jsou použita např. v ulici Prostřední



Obrázek č. 58 - Odlišný design kulových svítidel a jejich spodní konzoly v ulici Jindřicha Průchy



Obrázek č. 59 - Odlišný design kulových svítidel a jejich spodní konzoly v ulici Jindřicha Průchy

v místě Galerie Slováckého muzea. Kulová svítidla jsou umístěná také na válcovém stožáru. Identická svítidla jsou použita v ulici Dlouhá



Obrázek č. 60 - Příklad nedostatečně prosvětleného zákoutí městského parteru historického centra – před vstupem do kostela Zvěstování Panny Marie



Obrázek č. 61 - Kulový design svítidel s neprůsvitnou horní hemisférou v ulicích Františkánská, Krátká, Mlýnská, Šromova, Josefa Stancla, U Reduty, Sloupského



Obrázek 62 - Odlišný design kulových svítidel a jejich spodní konzoly v ulici Vodní



Obrázek č. 63 - Charakter VO v ulici Šromova. Válcová svítidla s cylindry, válcový stožár



Obrázek č. 64 - Charakter VO vnitrobloku u staré radnice. Osvětlení na nízkých stožárcích, identická svítidla na konzolách vnitřních fasád vnitrobloku



Obrázek č. 65 - Kulový design svítidel s neprůsvitnou horní hemisférou v okolí Františkánského kláštera. Identická svítidla jsou použita v ulici Měnclovice



Obrázek č. 66 - Kulový design svítidel na Zelném trhu. Válcový stožár bez patice



Obrázek č. 67 - Historická fontána na Zelném trhu s lucernou na vrcholu. Zřetelný je designový kontrast s prvky základního osvětlení prostoru náměstí – s lapidárními bílými kuličkami na válcových sloupech



Obrázek č. 68 - Charakter VO v ploše Masarykova náměstí – sestava kulových svítidel na standardním odstupňovaném válcovém stožáru s patičí



Obrázek č. 69 - Noční pohled na jižní část Masarykova náměstí. Viditelný nedostatek osvětlení pochozích ploch v pravé části fotografie – před jezuitskou kolejí. Nevýrazné osvětlení obvodu náměstí. Nasvětlení dvou stavebních dominant – průčelí kostela sv. Františka Xaverského a budovy nové radnice je provedeno světlem s různou náhradní teplotou chromatičnosti světelného zdroje



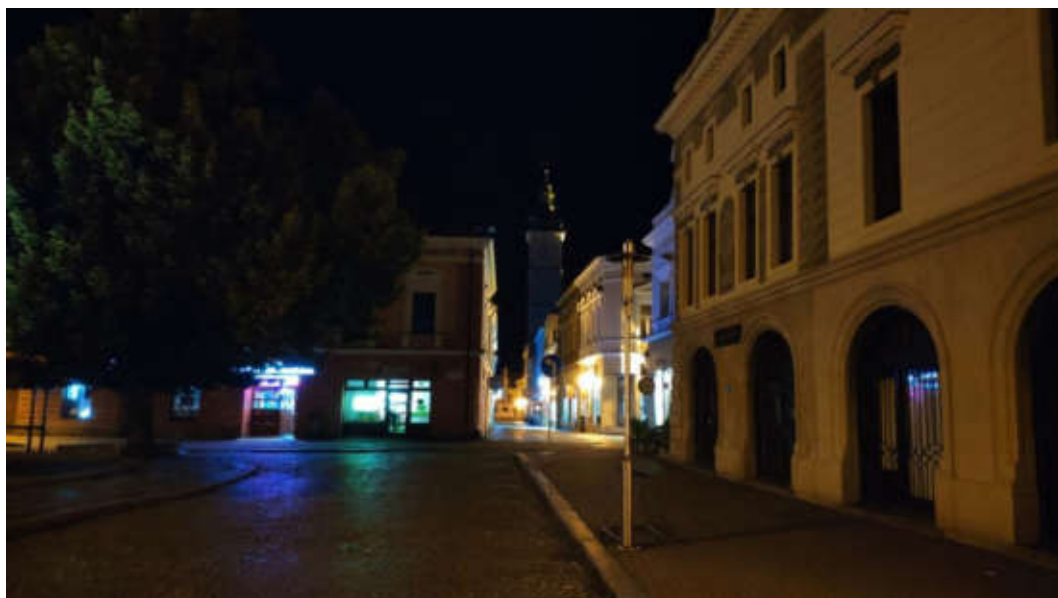
Obrázek č. 70 - Historické/historizující lucerny na konzolách na fasádách domů na severozápadní straně Masarykova náměstí



Obrázek č. 71 - Atmosféra historického jádra města s použitím historické/historizující lucerny, na dokonalou atmosféru má vliv i zvolená náhradní teplota chromatičnosti světelného zdroje – tedy velmi teplé, až oranžové světlo sodíkových výbojek



Obrázek č. 72 - Charakter VO na jihovýchodní straně Masarykova náměstí. Válcová svítidla s cylindry, odstupňovaný stožár



Obrázek č. 73 - Noční pohled na věž staré radnice z Masarykova náměstí - zcela nedostatečný světelný akcent dominanty. Věž se neuplatňuje ve světelné scéně tohoto průhledu



Obrázek č. 74 - Řešení veřejného osvětlení pěší zóny v Havlíčkově ulici. Nepřímé osvětlení, svítidla s odraznou deskou. Kónický stožár bez patice



Obrázek č. 75 - Totéž osvětlení v noci. Pro pěší zóny je volba odraženého světla vhodná – nicméně zde je patrné nevhodné nastavení optiky svítidla vzhledem k velikosti odrazné desky. Svítidlo více svítí do oken sousedních objektů, než odrazem na plochu chodníku. Subjektivně je tak vnímán jako nasvětlený horní prostor ulice a nikoliv rovina chodníku



Obrázek č. 76 - Absenci veřejného osvětlení v ulici Růžová využívá provozovatel restaurace pro reklamu – realizací videoprojekce do ztemnělého prostoru ulice



Obrázek č. 77 - Řešení veřejného osvětlení pěší komunikace v Protzkarově ulici. Nepřímé osvětlení, svítidla s odraznou deskou. Odstupňovaný stožár bez patice



Obrázek č. 78 - Veřejné osvětlení na převěsech v Nádražní ulici. Různé typy svítidel, nepravidelné rozmístění



Obrázek č. 79 - Charakter VO na Komenského náměstí – výška světelných zdrojů přiměřená městskému prostředí



Obrázek č. 80 - Charakter VO na Komenského náměstí, noční pohled – příklad neopodstatněné změny náhradní teploty chromatičnosti světelného zdroje



Obrázek č. 81 - Příklad nevhodného řešení osvětlení parteru objektu. Osvětlení objektu je příliš intenzivní a má nevhodnou náhradní teplotu chromatičnosti světelného zdroje – ve vztahu k základnímu osvětlení uličního prostoru. Lepším řešením by v tomto případě bylo prosvětlení výloh komerčních ploch méně intenzivním světlem obdobné náhradní teploty chromatičnosti světelného zdroje jako základní osvětlení



Obrázek č. 82 - Příklad svítidla osazeného na výložníku ze stožáru energetických rozvodů v centru města – ulice Na Splávku. Svítidlo bez důrazu na design



Obrázek č. 83 - Charakter VO v místě odhaleného hradebního zdiva v Kollárově ulici. Válcová svítidla s cylindry, odstupňovaný stožár



Obrázek č. 84 - Veřejné osvětlení ve Všehrdově ulici před bývalým Justičním palácem. Kulová svítidla, odstupňovaný stožár



Obrázek č. 85 - Veřejné osvětlení na Palackého náměstí. Kulová svítidla, odstupňovaný stožár



Obrázek č. 86 - Charakter VO v Svatoplukově ulici - světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem



Obrázek č. 87 - Charakter VO v Dvořákově ulici - světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem. V ulicích mimo základní komunikační systém města by bylo vhodné snížit výšky svítidel, pokud to prostorové podmínky v ulici umožňují



Obrázek č. 88 - Charakter VO na třídě maršála Malinovského (silnice I/55) - světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem. Svítidlo a stožár bez důrazu na design



Obrázek č. 89 - Pohled přes silniční most přes řeku Moravu na charakter VO na Velehradské třídě (silnice I/55) - světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem. Svítidlo a stožár bez důrazu na design



Obrázek č. 90 - Noční pohled na osvětlení stavební dominanty – věže kostela Zvěstování Panny Marie ze silničního mostu přes řeku Moravu. V tomto průhledu se dominanta uplatňuje dostatečně. Tomuto pohledu by ještě slušelo doplnění osvětlení fasády kaple sv. Alžběty



Obrázek č. 91 - Charakter VO na Svatojířském nábřeží, noční pohled. Samostatně osvětlené pochozí plochy chodníku



Obrázek č. 92 - Charakter VO v Kollárově ulici - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů, svítidlo bez důrazu na design



Obrázek č. 93 - Charakter VO na sídlišti Mojmir I v Husově ulici - světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem, svítidlo bez důrazu na design



Obrázek č. 94 - Charakter VO na sídlišti Mojmir I v ulici Jana Žižky - svítidla na odstupňovaných stožárech, s patící, svítidlo bez důrazu na design



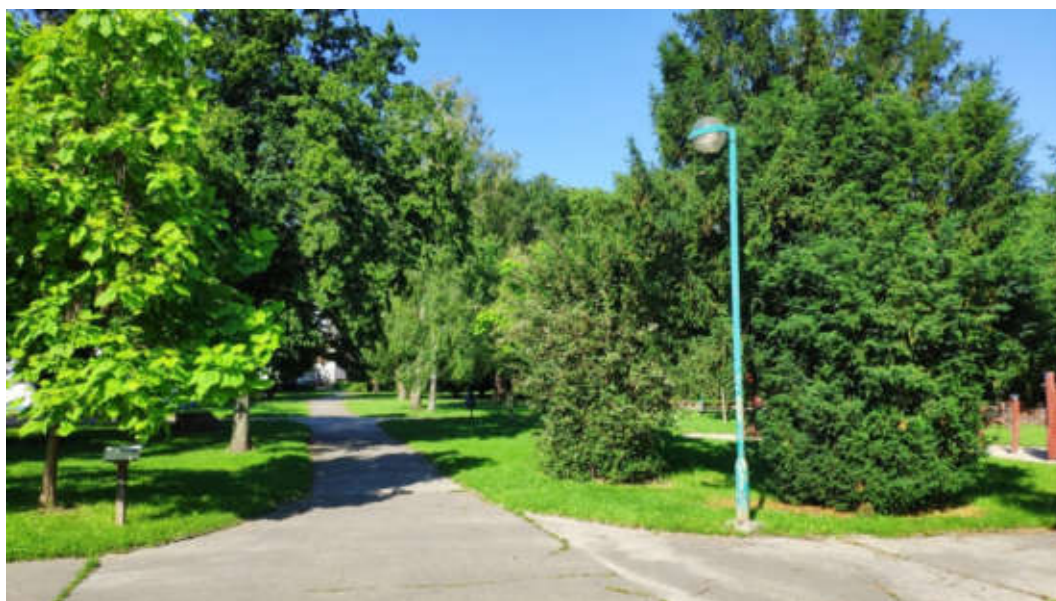
Obrázek č. 95 - Charakter VO na sídlišti Mojmir I v ulici Jana Žižky - svítidla na kónických stožárech, bez patice, designové svítidlo



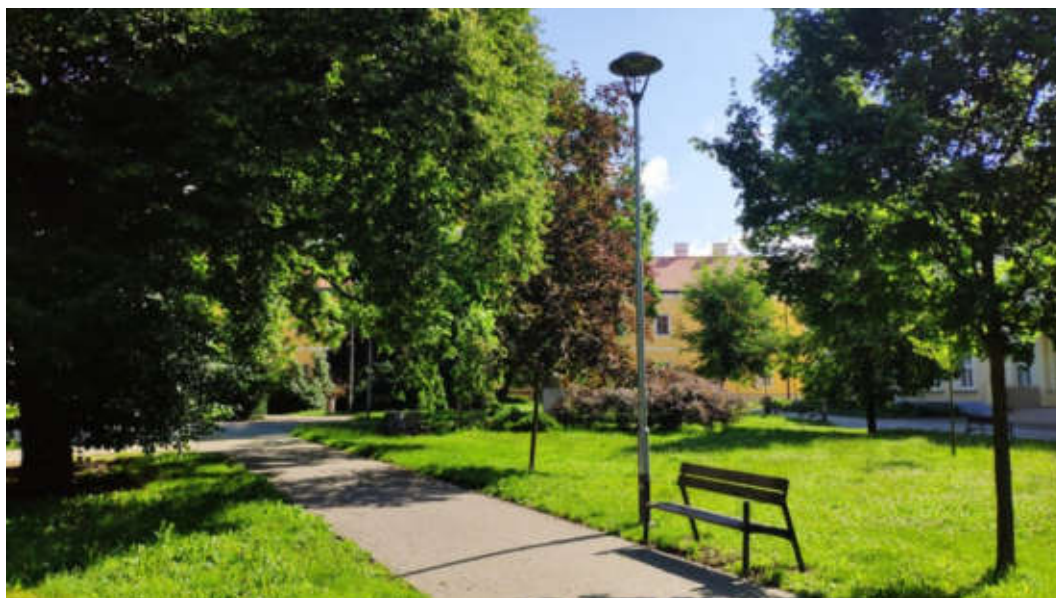
Obrázek č. 96 - Charakter VO na sídlišti Mojmir II - Štěpnice v ulici Jana Žižky – LED svítidla na odstupňovaných stožárech, bez patice



Obrázek č. 97 - Charakter VO na sídlišti Štěpnice v ulici Zahrádky – svítidla na odstupňovaných stožárech, bez patice



Obrázek č. 98 - Charakter VO ve Smetanových sadech



Obrázek č. 99 - Charakter VO v Jezuitské zahradě



Obrázek č. 100 - Charakter VO v parku Za Plotem



Obrázek č. 101 - Charakter VO v parku Bastion

5.1.4.2. Rybárna

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je různorodý. Podél komunikace zahrnuté do základního komunikačního systému města (ulice Zerzavice – silnice I/55) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s výložníky. V ulicích s obytnou zástavbou jsou svítidla na samostatných stožárech, ale více často jako součást soustavy energetických rozvodů. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design.

5.1.4.3. Mařatice

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je velmi různorodý. Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (ulice 1. máje, Sokolovská, Sadová, Větrná) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s výložníkem. Tento typ osvětlení se ale nachází i v dalších ulicích. V ulicích s obytnou zástavbou jsou svítidla na samostatných stožárech, nebo jako součást soustavy energetických rozvodů. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design, design svítidel je různorodý – od čistě technického vzhledu po designové zpracování. Jako příkladnou realizaci veřejného osvětlení lze uvést lokalitu v ulici 1. máje před hřbitovem, viz obrázky č. 102 – 111.



Obrázek č. 102 - Charakter VO v ulici Sokolovská – silnice II/497 – světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem



Obrázek č. 103 - Charakter VO v ulici Sadová - světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem



Obrázek č. 104 - Charakter VO v okolí obchodního centra Kaufland – ulice Města Mayen - světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem. V ulicích mimo základní komunikační systém města by bylo vhodné zvážit snížení výšky svítidel, pokud to prostorové podmínky v ulici umožňují



Obrázek č. 105 - Příklad charakteru VO v obytné zástavbě - svítidla na odstupňovaných stožárech, s patcíc, svítidlo bez důrazu na design



Obrázek č. 106 - Příklad charakteru VO v obytné zástavbě - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů, svítidlo bez důrazu na design



Obrázek č. 107 - Příklad charakteru VO v obytné zástavbě - svítidla na odstupňovaných stožárech, svítidla kulového tvaru



Obrázek č. 108 - Charakter VO v ulici 1. máje, v prostoru před hřbitovem s kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Designová svítidla na kovových kónických stožárech. Výška stožárů přiměřená charakteru lokality



Obrázek č. 109 - Zvolená náhradní teploty chromatičnosti světelného zdroje – neutrálně bílá – přispívá k čitelnosti prostoru v místě autobusové zastávky a parkoviště



Obrázek č. 110 - Charakter VO v lokalitě Rochus – muzeum v přírodě



Obrázek č. 111 - Charakter VO v ulici Vinohradská - svítidla jsou osazena na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů

5.1.4.4. Jaktáře (Mařatice)

Veřejné osvětlení zejména podél silnice II/497 (ulice Sokolovská – komunikace je součástí základního komunikačního systému města) a veřejné osvětlení průmyslové zóny – v této lokalitě se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s výložníkem, viz obrázky č. 112 a 113.



Obrázek č. 112 - Charakter VO v ulici Sokolovská – silnice II/497 – světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem



Obrázek č. 113 - Charakter VO v průmyslové zóně západně od ulice Sokolovské

5.1.4.5. Jarošov

Podél silnice II/497 (Pivovarská ulice) jsou prvky veřejného osvětlení umístované na zvýšené odstupňované stožáry s výložníkem. V uličních prostorech městské části je pak veřejné osvětlení budto na samostatných stožárech nebo na stožárech rozvodných závodů. Zejména v centrální části jsou svítidla osazovaná na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů. Použité prvky veřejného osvětlení nekladou zvláštní důraz na design, viz obrázky č. 114 – 117.



Obrázek č. 114 - Osvětlení uličního prostoru samostatnými svítidly na stupňovitých stožárech, svítidlo bez důrazu na jeho design



Obrázek č. 115 - Veřejné osvětlení centrálního veřejného prostoru Jarošova jako součást energetických rozvodů. Svítidla jsou osazena na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů



Obrázek č. 116 - Veřejné osvětlení sídliště Louky – svítidla na odstupňovaných stožárech, s patičí, svítidlo bez důrazu na design



Obrázek č. 117 - Charakter VO v ulici Pivovarská – silnice II/497 – světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem

5.1.4.6. Sady

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je různorodý. Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (třída Maršála Malinovského, Větrná) se vyskytují svítidla na vysokých odstupňovaných stožárech s výložníkem. V části ulice Solná cesta a v podstatné většině ulic s obytnou zástavbou jsou svítidla jako součást soustavy energetických rozvodů. V ulici Pod Lipkami jsou použita LED svítidla na samostatných stožárech. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design, design svítidel je různorodý – převážně čistě technického vzhledu. Samostatným případem veřejného osvětlení je osvětlení přístupové komunikace na Výšinu sv. Metoděje. Viz obrázky č. 118 – 124.



Obrázek č. 118 - Charakter VO na třídě Maršála Malinovského – silnice I/55 – světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem, s patící, svítidlo bez důrazu na design



Obrázek č. 119 - Charakter VO v ulici Větrná – světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem, svítidlo bez důrazu na design. Použití LED zdrojů – viditelné kvalitní podání barev



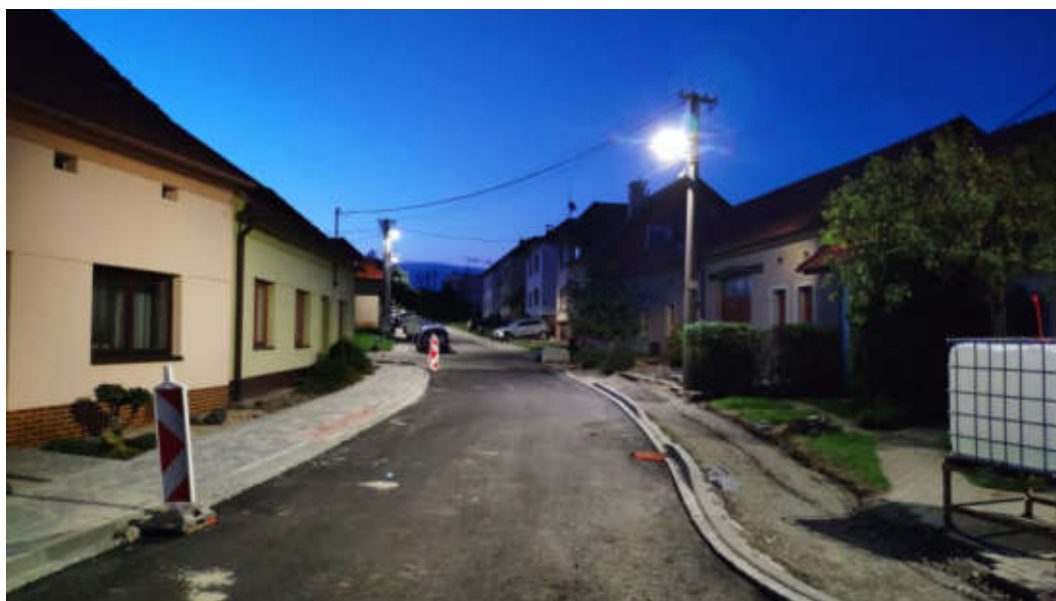
Obrázek č. 120 - Charakter VO v ulici Solná cesta - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů



Obrázek č. 121 - Charakter VO v ulici Solná cesta - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů kotvených na fasádách objektů



Obrázek č. 122 - Charakter VO v ulici Pod Lipkami v okolí kostela Narození Panny Marie – LED svítidla jsou osazená na odstupňovaných stožárech bez patic



Obrázek č. 123 - Charakter VO v ulici Pod Lipkami - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů. Použití LED zdrojů – viditelné kvalitní podání barev



Obrázek č. 124 - Charakter VO přístupové komunikace na Výšinu sv. Metoděje. Prvky veřejného osvětlení – bollardy z cortenového plechu

5.1.4.7. Vésky

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je různorodý. Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (silnice III/05014 - ulice Na Dědině, silnice I/50) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s výložníky. V podstatné většině ulic s obytnou zástavbou jsou svítidla jako součást soustavy energetických rozvodů. V několika ulicích a podél cyklostezky mezi městskými částmi Sady a Vésky jsou použita svítidla na samostatných stožárech. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design, design svítidel je různorodý – převážně čistě technického vzhledu. Viz obrázky č. 125 – 129.



Obrázek č. 125 - Veřejné osvětlení cyklostezky mezi Sady a městskou částí Vésky. Svítidla technického typu na odstupňovaných stožárech



Obrázek č. 126 - Charakter VO v ulici Na Dědině – silnice III/05014 – světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem



Obrázek č. 127 - Charakter VO úseku silnice I/50 – světelné zdroje na vysokých stožárech s dvojitým výložníkem



Obrázek č. 128 - Charakter VO v převážné části ulic s obytnou zástavbou - svítidla technického typu jsou osazena na výložnících ze stožárů energetických rozvodů. Svítidlo bez důrazu na design



Obrázek č. 129 - Příklad charakteru VO v obytné zástavbě - svítidla technického typu na odstupňovaných stožárech, s patičí, svítidlo bez důrazu na design

5.1.4.8. Míkovice

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je méně různorodý. Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (silnice III/05014 - ulice Na Příkopě, silnice III/05017 – ulice Hlavní) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s výložníky. V ulicích s obytnou zástavbou jsou použita svítidla na samostatných stožárech. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design, design svítidel je čistě technického vzhledu, viz obrázky č. 130 a 131.



Obrázek č. 130 - Charakter VO v ulici Na Příkopě – silnice III/05014 – světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem



Obrázek č. 131 - Charakter VO v ulicích s obytnou zástavbou – svítidla technického typu na odstupňovaných stožárech, svítidlo bez důrazu na design

5.1.4.9. Zhodnocení stavu veřejného osvětlení z pohledu urbanisticko-architektonického

Přestože město Uherské Hradiště disponuje velmi pestrou a různorodou paletou charakterů veřejných prostranství, které vytvářejí ve vzájemném vztahu významovou hierarchii, používá ve svém interiéru poměrně široký sortiment typů prvků veřejného osvětlení, který identifikovanou významovou hierarchii veřejných prostorů podporuje pouze minimálně, v některých případech dokonce rozbíjí.

Prvky veřejného osvětlení, respektive jejich jednotlivé tvarové typy a varianty těchto typů, tak, jak jsou v rámci města rozmístěny, ukazují spíše na potřebu naplnění technických požadavků na veřejné osvětlení. V případě městského centra, kde lze vysledovat i určitou potřebu výtvarného řešení prvků veřejného osvětlení (určitá jednotnost kulové formy designu svítidel), odpovídá rozmístění jednotlivých typů svítidel spíše době jejich realizace, než nějaké ucelené koncepci daného veřejného prostoru nebo celé soustavy veřejných prostorů, s přihlédnutím k charakteru lokality, jejímu umístění v urbanistické struktuře města, příslušnosti k historické etapě vývoje města nebo charakteru zástavby takové lokality. Pro městské centrum je také rozsah typů prvků veřejného osvětlení příliš široký.

V některých uličních prostorech jsou bez ohledu na malé šířky uličního profilu použité zbytečně vysoké stožáry, prvky veřejného osvětlení pak neodpovídají měřítku daného prostoru, nebo jeho postavení v hierarchii veřejných prostranství.

V obvodových městských částech je paleta typů svítidel významně užší než v centru města. Veřejné osvětlení je více řešeno pouze s přihlédnutím k technickým parametrům návrhu veřejného osvětlení: k typu komunikace a případně šířce uličního prostoru. Tento přístup mnohdy vede k použití příliš vysokých stožárů veřejného osvětlení při průchodu komunikace vyšší třídy komorním veřejným prostorem menší periferní obce.

Tím, jak jsou osvětlovací prvky ve městě mimo vlastní historické centrum města používány, nepřispívají často k podpoře charakteru konkrétní lokality, nespolupůsobí s okolní architekturou, nejsou designovou součástí veřejného prostoru a jeho charakteru – plní v naprosté většině případů pouze svou základní funkci – zajistit technicky kvalitní úroveň osvětlení veřejného prostranství podle kategorie příslušné komunikace.

Design používaných osvětlovacích prvků lze ve většině případů hodnotit jako morálně zastaralý (zejména design stožárů, jejich patic, výložníky) a neodpovídající vysoké hodnotě kulturně urbanistické tradice města Uherské Hradiště.

Zcela samostatným a zcela zásadním problémem veřejného osvětlení v řešeném území je velmi rozšířené řešení, kdy jsou prvky veřejného osvětlení realizovány jako prostorová součást nadzemních energetických rozvodů. Svítidla jsou vysazena krátkým výložníkem ze stožáru energetického rozvodu, na svítidla nejsou zjevně kladené žádné designové nároky. V uličním prostoru se pak veřejné osvětlení výtvarně vůbec neuplatňuje (např. designem vlastních stožárů a svítidel), uliční prostor zcela ovládá nadzemní energetická soustava.

Systém veřejného osvětlení v řešeném území koncepčně nepracuje s náhradní teplotou chromatičnosti světelného zdroje k podpoře významové hierarchie veřejných prostranství. Nejčastěji používaným zdrojem je sodíková výbojka a tomu také odpovídá teplý, až oranžový odstín světla. LED zdroje jsou používány výjimečně, spíše nahodile – podle možností realizovaných projektů z posledních let.

V následujících lokalitách stávající charakter veřejného osvětlení neodpovídá urbanistickému významu místa, případně není technické řešení veřejného osvětlení optimální. V těchto lokalitách bude vhodné provést modernizaci veřejného osvětlení z urbanisticky-architektonického hlediska:

- Lokality s umístěním svítidel veřejného osvětlení na sloupech nadzemních energetických rozvodů – v těchto lokalitách bude dlouhodobým zájmem umístit energetické rozvody pod úroveň terénu
- Mariánské náměstí – nedostatečná výška stožárů veřejného osvětlení vzhledem k charakteru prostoru náměstí
- Masarykovo náměstí – sjednocení designu svítidel po obvodu náměstí, úprava řešení veřejného osvětlení v ploše náměstí
- Zelný trh – úprava designu svítidel s ohledem na charakter kompozičního těžiště prostoru – historické kovové fontány (designová gradace k tomuto těžišti)
- Lokality se svítidly na příliš vysokých stožárech mimo základní komunikační systém města – v centrální části města – např. ulice Dvořákova, Boženy Němcové, Šafaříkova, na Morávce, Mánesova, Štefánikova, Sportovní, Verbířská, Města Mayen nebo 28. října

- Lokality se svítidly na příliš vysokých stožárech v případě průchodu komunikací základního komunikačního systému města periferními obcemi – Vésky (Na Dědině, Zámostí), Míkovice (Na Příkopě, Hlavní)
- Přístupová komunikace na Výšinu sv. Metoděje – kultivace stávajícího veřejného osvětlení lokality

5.1.4.10. Lokality pro doplnění veřejného osvětlení

Z pohledu urbanisticko-architektonického lze doporučit doplnění veřejného osvětlení v lokalitách:

- Ulice Růžová – historické centrum města
- Lokality s předpokládaným rozvojem, jak je specifikuje územní plán (zastavitelné plochy vymezené územním plánem) - doplnění sítě městských komunikací o nové úseky. Jde především o místní komunikace zajišťující příjezd k rozsáhlejším navrhovaným plochám pro výstavbu a úseky doplňující základní kostru systému městských komunikací, které jsou nutné z hlediska koncepce vyšší dopravní obslužnosti – tak, jak jsou tyto rozvojové záměry vymezené územním plánem
- Nové veřejné prostory navrhované v souvislosti s plánovanou revitalizací nábřeží (na základě architektonické soutěže – nová pěší lávka a nový most přes řeku Moravu, promenáda mezi stávajícím silničním mostem a navrženou lávkou, přístupové komunikace navržené v rámci revitalizace nábřeží)

5.1.5. Analýza prostorového architektonického osvětlení budov, objektů a přírodních prvků

Některé stavby, které jsou svou architektonickou hodnotou, urbanistickou polohou nebo jiným významem v urbanistické struktuře města významné, je vhodné v noční světelné scéně zdůraznit vlastním architektonickým prostorovým (scénickým) osvětlením. Toto osvětlení nepřispívá (obvykle) k osvětlení pracovních rovin komunikací, slouží pouze k výtvarnému podání daného významného objektu, nebo světelnému vymezení hranic významného veřejného prostranství.

V Uherském Hradišti se prostorové architektonické osvětlení významných objektů, historických památek, uměleckých děl ve veřejném prostoru soustřeďuje v naprosto převažující míře na centrální část města, ve které se nachází největší koncentrace stavebních a architektonických památek. Nicméně v jádrech periferních městských částí se také nacházejí stavební dominanty, které vytvářejí identitu místa a je proto vhodné jejich zvýraznění ve světelné scéně daného místa.

Výčet staveb, objektů a přírodních prvků s prostorovým architektonickým osvětlením, případně s významem, který doplnění architektonického osvětlení odůvodňuje:

- Farní kostel sv. Františka Xaverského
- Reduta
- Jezuitská kolej
- Nová radnice na Masarykově náměstí
- Hotel Slunce, Masarykovo náměstí
- Stanclova lékárna, Masarykovo náměstí
- Věž staré radnice, Prostřední ulice
- Věž kostela Zvěstování Panny Marie
- Galerie Slováckého muzea v Otakarově ulici
- Silniční most přes řeku Moravu
- Kaple sv. Alžběty
- Slovácké divadlo na Velehradské třídě
- Bývalá synagoga – knihovna Bedřicha Beneše Buchlovana
- Gymnázium na Velehradské třídě
- Justiční palác, střední uměleckoprůmyslová škola, Všehrdova ulice
- Kaple sv. Šebestiána
- Slovácké muzeum ve Smetanových sadech

- Budova vlakového nádraží
- Morový sloup na Mariánském náměstí
- Socha sv. Floriána na Mariánském náměstí
- Kašna na Mariánském náměstí
- Kašna na Masarykově náměstí
- Kašna s modelem města na Havlíčkově ulici
- Kašna na Zelném trhu
- Kašna na nádvoří Reduty
- Kašna u staré radnice
- Kašna ve Smetanových sadech
- Kašna na náměstí Republiky
- Hradby na ulici Kollárova
- 4 stromy v Havlíčkově ulici
- Archeologická lokalita na Špitálkách (Výšina sv. Metoděje)
- Kaple sv. Rocha
- Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Mařatice
- Kostel Panny Marie Růžencové, Jarošov
- Kostel Narození Panny Marie v Sadech
- Kaple sv. Anny se zvonící, Vésky
- Kaple sv. Anežky České, Míkovice

5.1.5.1. Farní kostel sv. Františka Xaverského

Barokní farní kostel, viz obrázek č. 132, v jižní části Masarykova náměstí. Součástí komplexu jezuitských staveb. Stavba kostela byla započata roku 1670 podle projektu Dominika Orsiho. Stavbu, která byla dokončena v roce 1685, vedl J. Canevalle. Symetrická hlavní fasáda byla změněna přestavbou v letech 1754 až 1755. Je členěna velkým pilastrovým řádem, nesoucím profilovanou římsu s trojúhelníkovým frontonem. Průčelí je ukončeno vysokým volutovým štítem s nikou, v níž je umístěna socha sv. Františka Xaverského. Věže jsou zastřešeny čtyřbokou stlačenou cibulí s otevřenou lucernou a makovicí.

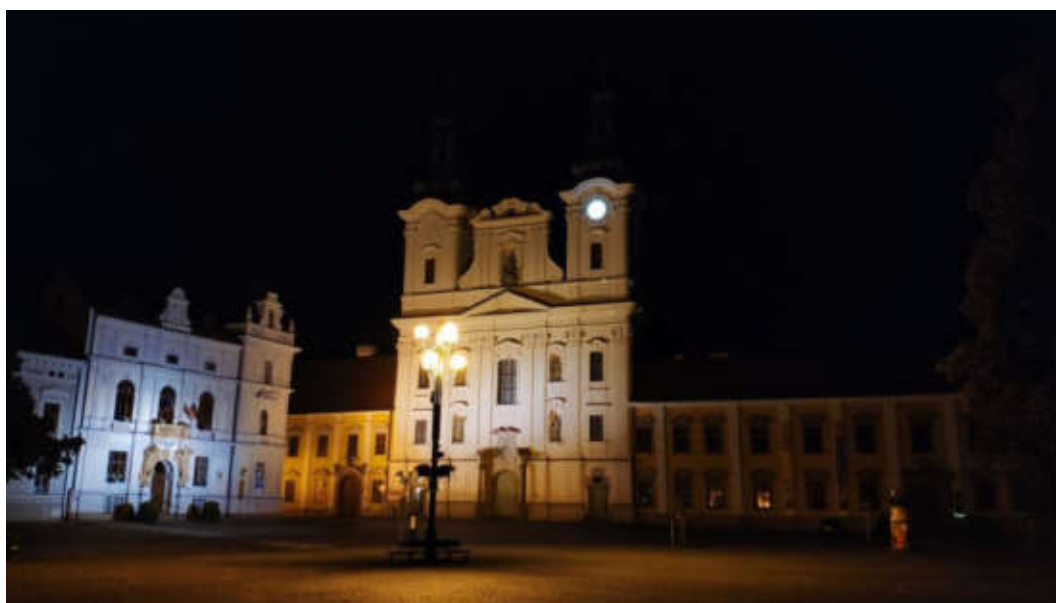
Věže kostela se uplatňují v dálkových pohledech na město, jsou součástí charakteristického panoramatu města. Hlavní průčelí kostela se uplatňuje ve

vnitroměstských pohledech a průhledech. Kostel je hlavní stavební dominantou Masarykova náměstí.

Architektonickým osvětlením je osvětlováno pouze hlavní průčelí. Světlomety jsou umístěné na stožárech v ploše náměstí před kostelem, viz obrázek č. 133.



Obrázek č. 132 – Farní kostel sv. Františka Xaverského



Obrázek č. 133 – Osvětlení kostela sv. Františka Xaverského

5.1.5.2. Reduta

Součástí komplexu jezuitských staveb v jižní části Masarykova náměstí, viz obrázky č. 134 a 135. Jezuité zahájili v letech 1654 až 1662 výstavbu komplexu staveb budovou koleje. Od roku 1700 byl budován trakt přiléhající k severní straně kostela, v němž měla být umístěna jezuitská škola, ale teprve roku 1729 byla nová budova gymnázia s divadelním sálem dokončena a tím vznikl komplex tvořený čtyřmi jednopatrovými křídly, obklopujícími pravoúhlý dvůr, rozdělený budovou kostela na dvě části. Fasády obrácené do Masarykova náměstí jsou členěny velkým pilastrovým rádem. Fasády jižního a východního křídla jsou hladké.

Hmota Reduty se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na jižní hranu Masarykova náměstí a z přilehlých ulic. Nádvoří Reduty je veřejně přístupné a vytváří samostatné uzavřené veřejné prostranství navazující na náměstí.

Architektonickým osvětlením je vybaveno pouze nádvoří Reduty – svítidla kulového tvaru na konzolách jsou osazena po obvodu nádvoří (s výjimkou fasády budovy kostela).



Obrázek č. 134 – Vnitřní prostory Reduty



Obrázek č. 135 – Vnější pohled na Redutu

5.1.5.3. Jezuitská kolej

Hmota Jezuitské koleje se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na jižní hranu Masarykova náměstí a z přilehlých ulic, viz obrázek č. 136. Nádvoří Jezuitské koleje je veřejně přístupné pro kulturní akce a vytváří samostatné uzavřené veřejné prostranství navazující na náměstí.

Architektonickým osvětlením je vybaveno pouze nádvoří Jezuitské koleje – čtveřice samostatně stojících svítidel je rozmístěna v rozích atria. Světelnými bollardy jsou osvětlena rabátka se stromy v severovýchodní části nádvoří, viz obrázek č. 137.



Obrázek č. 136 – Denní pohled na Jezuitskou kolej



Obrázek č. 137 – Osvětlení Jezuitské koleje

5.1.5.4. Nová radnice na Masarykové náměstí

Budova radnice, viz obrázek č. 138, z období historismu byla vystavěna v letech 1891 – 1893 jako městská spořitelna na místě dvou starších měšťanských domů podle plánů brněnských architektů Vojtěcha Dvořáka a Karla Welzla. Novorenesanční průčelí zdobí atlanti od pražského sochaře Antonína Poppa.

Průčelí radnice se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na jižní hranu Masarykova náměstí a v průhledech z přilehlých ulic. Radnice je stavební dominantou prostoru Masarykova náměstí.

Architektonickým osvětlením je osvětlováno pouze hlavní průčelí, viz obrázek č. 139. Osvětlovací světlomety jsou umístěné na stožárech v ploše náměstí před radnicí. Pro architektonické osvětlení je použité svítidlo s vyšší náhradní teplotou chromatičnosti světelného zdroje (např. v porovnání s osvětlením průčelí kostela sv. Františka Xaverského).



Obrázek č. 138 – Budova radnice na Masarykově náměstí



Obrázek č. 139 – Osvětlené průčelí radnice na Masarykově náměstí

5.1.5.5. Hotel Slunce, Masarykovo náměstí

Renesanční měšťanský dům v severovýchodní části Masarykova náměstí, viz obrázek č. 140. Na vyobrazení města před požárem r. 1681 je dům zachycen jako patrový se dvěma sedlovými střechami kolnými k průčelí, se štítem s renesanční vykrajovanou atikou. Tuto úpravu nahradila po požáru barokní mansardová střecha krytá šindelem. Při radikální rekonstrukci v roce 1929 došlo k likvidaci renesančních konstrukcí a secesních úprav z roku 1904.

Průčelí hotelu se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na severní hranu Masarykova náměstí. Budova hotelu je charakteristickou dominantou severní části prostoru Masarykova náměstí.

Budova má bohaté architektonické osvětlení, viz obrázek č. 141 – průčelí do Masarykova náměstí a fasád do ulice Josefa Stancla. Osvětlení je zemními svítilny přisazenými k fasádě v místech pilastrů (průčelí do náměstí), nebo pravidelně rozmístěnými podél fasády (v ulici Josefa Stancla). Intenzita osvětlení by měla být nižší. Zemní svítilna přisazená k fasádě vytváří na fasádě dlouhé stíny (zejména v horním patře).



Obrázek č. 140 – Budova hotelu Slunce na Masarykově náměstí



Obrázek č. 141 – Architektonické osvětlení budovy hotelu Slunce na Masarykově náměstí

5.1.5.6. Stanclova lékárna, Masarykovo náměstí

Dům č. p. 148 na Masarykově náměstí, viz obrázek č. 142. Měšťanský dům se středověkými prvky. Fasáda domu se v průběhu doby měnila. Původní podloubí bylo v roce 1884 zastavěno, čímž byl prostor lékárny zvětšen. Protože majitelé Antonie a Josef Stanclovi zakoupili v roce 1883 i vedlejší dům č. 149, byl současně celý objekt sjednocen novorenesanční fasádou a vyzdoben sgrafity (ing. Havel). Objekt spojený s Josefem Stanclm, prvním českým starostou královského města Uherské Hradiště, zemským poslancem Moravského sněmu.

Průčelí lékárny se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na severní hranu Masarykova náměstí. Budova lékárny je charakteristickou dominantou severní části prostoru Masarykova náměstí.

Bez architektonického osvětlení, viz obrázek č. 143.



Obrázek č. 142 – Pohled na Stanclovu lékárnu



Obrázek č. 143 – Noční pohled na Stanclouvu lékárnu bez architektonického osvětlení

5.1.5.7. Věž Staré radnice, Prostřední ulice

Pozdně gotická věž původní městské radnice, viz obrázek č. 144. Věž je vysoká 47,5 m. Věž byla původně vyšší a zakončena gotickým jehlanem se čtyřmi štíhlými věžičkami. Byly na ní umístěny vzácné hodiny a ohoz pro ponocného. Působením nestabilního podloží je věž vychýlená o 72 cm od své osy do Prostřední ulice.

Věž se uplatňuje v dálkových pohledech na město, je součástí charakteristického panoramatu města. Věž se také uplatňuje ve vnitroměstských pohledech a průhledech (zejména ulicí Prostřední z Mariánského a Masarykova náměstí).

Věž je osvětlena silným světlotemetem z prostoru atria staré radnice. Osvětlená je tak pouze severovýchodní fasáda věže, viz obrázek č. 145.



Obrázek č. 144 – Věž Staré radnice v Uherském Hradišti



Obrázek č. 145 – Noční pohled na osvětlenou věž Staré radnice v Uherském Hradišti

5.1.5.8. Věž kostela Zvěstování Panny Marie

Kostel Zvěstování Panny Marie, viz obrázek č. 146, byl postaven jako součást františkánského kláštera řádu Menších bratří na počátku 16. století s řadou prvků pozdní, tzv. vladislavské gotiky. Věž kostela byla postavena až v roce 1688 jako součást konventní kvadratury. Původně měl kostel pouze samostatně stojící zvonici, neboť stavbu kostelní věže zakazovaly přísné řádové předpisy. Po požáru 1894 byla věž provizorně zastřešena až do roku 1933, kdy byla osazena barokizující bání, která je součástí panoramatu města.

Věž se uplatňuje v dálkových pohledech na město, je součástí charakteristického panoramatu města. Věž se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech zejména ve směru od mostu přes řeku Moravu, při příjezdu do Uherského Hradiště po silnici I/55.

Věž je osvětlena světlomety ze samostatných stožárů ze směru od Velehradské třídy. Tento typ osvětlení vytváří v horních partiích věže dlouhé stíny. Bání věže není optimálně nasvětlená, viz obrázek č. 147.



Obrázek č. 146 – Věž kostela Zvěstování Panny Marie v Uherském Hradišti



Obrázek č. 147 – Osvětlení věže kostela Zvěstování Panny Marie v Uherském Hradišti

5.1.5.9. Galerie Slováckého muzea v Otakarově ulici

Na místě dnešního objektu Galerie Slováckého muzea, viz obrázek č. 148, stál v sousedství tzv. Červené věže měšťanský dům. Ve věži byl skladován střelný prach, při jehož výbuchu v roce 1695 byl dům zničen. Následně zde byla postavena vojenská zbrojnice. Objekt byl dostavěn v roce 1723 podle projektových návrhů Leandra Anquisoly a Jakoba Albla. Na čelní straně fasády je dominantním prvkem vstupní portál s vojenskými atributy, v opačném pohledu je levé křídlo doplněno půlkruhovou věží s původním ručně opracovaným dřevěným schodištěm.

Objekt galerie se uplatňuje zejména ve vnitroměstských průhledech Otakarovou ulicí, případně také ulicí Jana Lucemburského a z ulice Milíčovy.

Architektonickým osvětlením je nasvětleno hlavní průčelí se vstupním portálem ze směru od Otakarovy ulice. Průčelí je nasvětleno dvojicí světlometů ze stožárů veřejného osvětlení před fasádou objektu, viz obrázek č. 149.



Obrázek č. 148 – Budova galerie Slovákého muzea v Uherském Hradišti



Obrázek č. 149 – Architektonické osvětlení galerie Slovákého muzea v Uherském Hradišti

5.1.5.10. Silniční most přes řeku Moravu

Silniční železobetonový most, viz obrázek č. 150, uvedený do provozu v roce 1954. Most má tři pole se dvěma pilíři v korytě řeky. Po mostě je vedena komunikace I/55 ve čtyřpruhovém uspořádání s oboustrannými chodníky.

Konstrukce mostu se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostorů nábřeží řeky Moravy a v průhledech Velehradskou třídou a ulicí Zerzavice. V prostoru nábřeží se jedná o dominantní stavbu.

Most nemá vlastní architektonické osvětlení. Komunikace vedená po mostě je osvětlována soustavou svítidel na vysokých odstupňovaných stožárech s výložníkem. Poloha světelných míst respektuje polohu pilířů mostu, viz obrázek č. 151.



Obrázek č. 150 – Silniční most přes řeku Moravu v Uherském Hradišti



Obrázek č. 151 – Noční pohled na silniční most přes řeku Moravu

5.1.5.11. Kaple sv. Alžběty

Nejstarší stavbou ve městě je gotická kaple sv. Alžběty, viz obrázek č. 152, postavena spolu s bývalým městským špitálem na počátku 15. století, přestavěna v 17. století - 1656 bylo barokně upraveno průčelí. Po rozsáhlé opravě v roce 1995 je v kapli umístěna lékárna.

Průčelí kaple se společně s věží kostela Zvěstování Panny Marie se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech zejména ve směru od mostu přes řeku Moravu, při příjezdu do Uherského Hradiště po silnici I/55.

Bez architektonického osvětlení, jak je patrné z obrázku č. 153.



Obrázek č. 152 – Kaple sv. Alžběty v Uherském Hradišti



Obrázek č. 153 – Pohled na kapli sv. Alžběty bez architektonického osvětlení

5.1.5.12. Slovácké divadlo na Velehradské třídě

Objekt původní Sokolovny, viz obrázek č. 154, adaptovaný na komorní divadlo. Slavnostní otevření adaptované nové divadelní budovy proběhlo 29. 4. 1959. Vstupní fasáda obrácená do Velehradské třídy je patrová s vystupujícím prvním patrem, které je od druhého odděleno římsou. Okna v prvním patře jsou s půlkruhovým záklenkem. Za vstupní fasádou ustupuje hmota valbové střechy. Fasáda obrácená k hřišti je značně členitá a přechází ve spíš funkcionalisticky pojatou třípodlažní přístavbu s rovnou střechou z přestavby v roce 1957.

Objekt divadla se uplatňuje zejména ve vnitroměstských pohledech z Velehradské třídy, je jednou ze stavebních dominant tohoto významného veřejného prostoru. Význam budovy je více kulturní než architektonicko – urbanistický.

Fasáda objektu obrácená do Velehradské třídy je opatřena architektonickým osvětlením. Meziokenní plochy fasády jsou nerovnoměrně a nedostatečně osvětlené kulovými svítidly na konzolách, viz obrázek č. 155.



Obrázek č. 154 – Budova Slováckého divadla v Uherském Hradišti



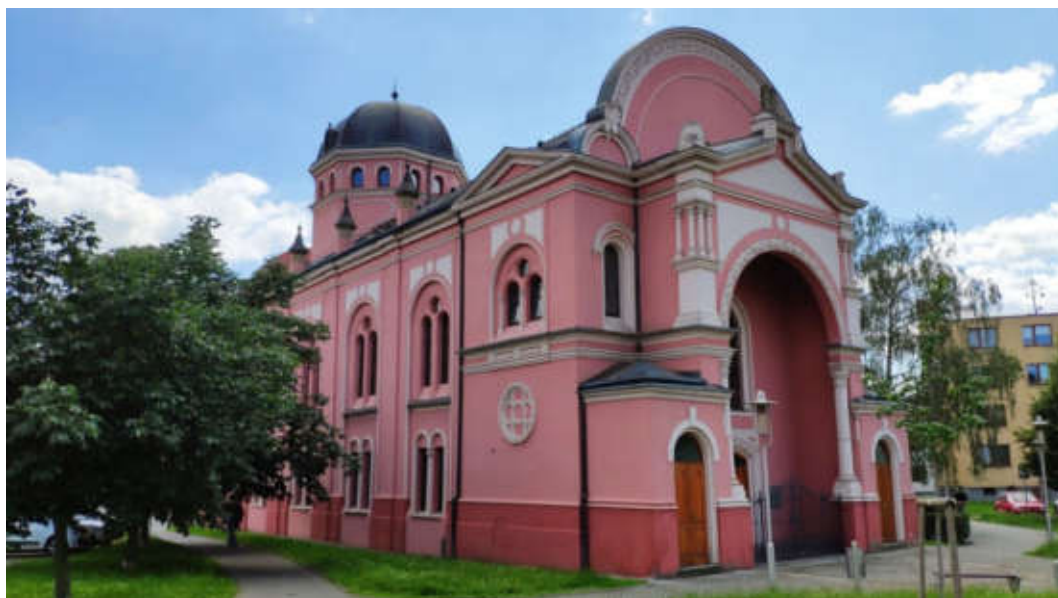
Obrázek č. 155 – Architektonické osvětlení budovy Slovákého divadla

5.1.5.13. Bývalá synagoga – knihovna BBB

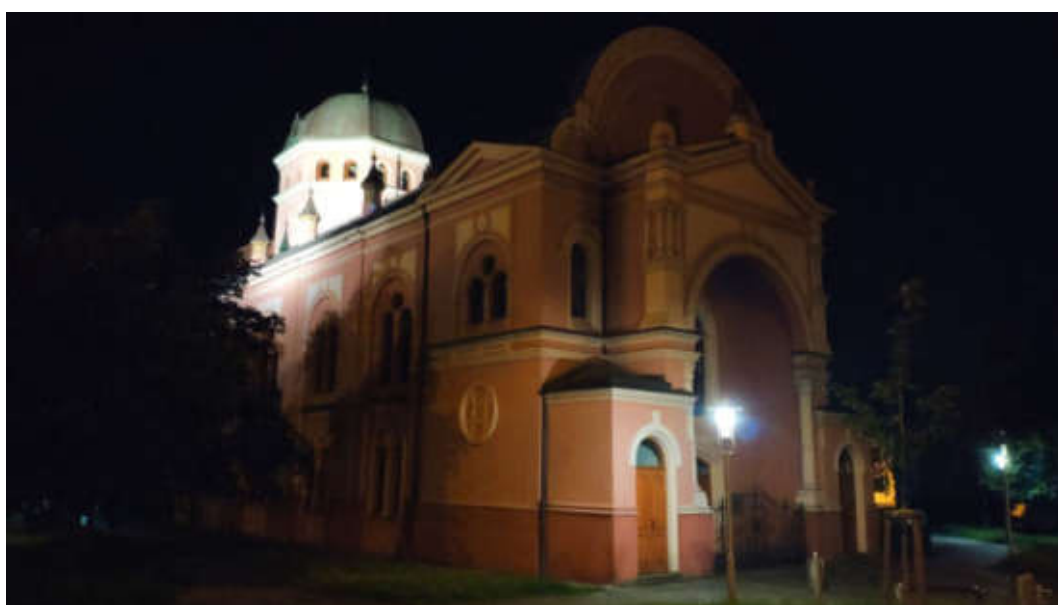
Bývalá židovská synagoga, viz obrázek č. 156, byla postavena v roce 1875. Stávající vzhled pochází z opravy z roku 2004, kdy došlo k regeneraci původní architektury, byly odstraněny vnitřní vestavby i přístavba se sociálním zařízením, byla obnovena kopule. Zjednodušená novorománská průčelí jsou rytmizována pilastry a sdruženými okny, které svírají nad sebou v půlkruhově zakončené šambráně kruhové okénko. Podélná průčelí mají postranní rizality završené trojúhelníkovými frontony. Štítová průčelí jsou završená půlkruhovým štítem rovněž s postranními rizality se segmentovými frontony.

Objekt bývalé synagogy se uplatňuje zejména ve vnitroměstských pohledech z Velehradské třídy a v průhledech ulicemi Krátká a Hradební. Ve své solitérní poloze je jednou ze stavebních dominant Velehradské třídy.

Objekt knihovny má vlastní architektonické osvětlení. Fasády a kopule objektu jsou nasvětlené svétlomety ze stožárů veřejného osvětlení a zemními svítidly přisazenými k obvodu objektu, viz obrázek č. 157.



Obrázek č. 156 – Budova bývalé synagogy v Uherském Hradišti



Obrázek č. 157 – Architektonické osvětlení budovy bývalé synagogy

5.1.5.14. Gymnázium na Velehradské třídě

Historický objekt, viz obrázek č. 158, pochází z let 1884 až 1885 a byl vystavěn podle projektu stavitele Josefa Schaniaka. Patrová trojkřídlá budova tvoří půdorysně tvar U, nádvoří mezi křídly bylo v rámci přístavby historického objektu zastavěno v roce 1891. Objekt má výrazné novorenesanční průčelí v přízemí s pásovou bosáží, v patře je zdobeno sgrafity. Střední rizalit průčelí je zakončený střechou neckového tvaru, nízké sedlové střechy křídel jsou v pohledu kryty vodorovným atikovým nástavcem.

Objekt gymnázia se uplatňuje zejména ve vnitroměstských pohledech z Velehradské třídy a v průhledech ulicí Hradební. Nejvýrazněji se uplatňuje průčelí orientované do Velehradské třídy. Při pohledech od autobusového nádraží se také uplatňuje jihovýchodní fasáda gymnázia.

Bez architektonického osvětlení, jak je patrné z obrázku č. 159.



Obrázek č. 158 – Gymnázium na Velehradské třídě v Uherském Hradišti



Obrázek č. 159 – Noční pohled na neosvětlenou budovu gymnázia

5.1.5.15. Justiční palác, Střední uměleckoprůmyslová škola

O výstavbě historizující novorenesanční stavby justičního paláce s vězením na Všeřdově, viz obrázek č. 160, ulici bylo rozhodnuto koncem 80. let 19. století. Záměr byl realizován v letech 1891 – 1897. Zároveň s realizací tohoto reprezentativního sídla soudu bylo dotvořeno Palackého náměstí výstavbou tří domů pro advokáty a výstavbou hotelu Grand. Bývalý justiční palác slouží Střední uměleckoprůmyslové škole.

Objekt justičního paláce se uplatňuje zejména ve vnitroměstských pohledech z Palackého náměstí, z Velehradské třídy, respektive třídy Maršála Malinovského. Objekt vytváří kompletní hranu zástavby severní části Všeřdovy ulice. V průhledech se uplatňuje také ze Sokolovské ulice a z prostoru náměstí Míru. Objekt je dominantní v prostoru křižovatky městské třídy s ulicí Sokolovskou a ulicí Všeřdovou.

Bez architektonického osvětlení, jak je patrné z obrázku č. 161.



Obrázek č. 160 – Budova justičního paláce v Uherském Hradišti



Obrázek č. 161 – Noční pohled na neosvětlenou budovu justičního paláce

5.1.5.16. Kaple sv. Šebestiána

Barokní kaple sv. Šebestiána na Palackého náměstí, viz obrázek č. 162, byla postavena roku 1715 městskou posádkou jako výraz díky za odvrácení morové epidemie. Votivní kaple byla původně postavena v prostoru mezi vnějším a vnitřním opevněním před Kunovskou bránou, na nynějším náměstí Palackého. Vysvěcena byla 16. srpna 1716 a později byla na vrcholu štítu osazena plastikou svatého Šebestiána. V lednu 1969 byla kaplička vyzvednuta, posunuta o několik metrů jihovýchodním směrem na zvýšený terén.

Kaple se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Palackého náměstí.

Bez architektonického osvětlení.



Obrázek č. 162 – Kaple sv. Šebestiána v Uherském Hradišti

5.1.5.17. Slovácké muzeum ve Smetanových sadech

V roce 1929 zakoupilo město pro potřebu muzea budovu bývalého střeleckého městského spolku a pozdější restauraci Na Střelnici ve Smetanových sadech, viz obrázek č. 163, postavenou v letech 1801–1803 na místě někdejší dřevěné střelnice. Po nezbytných rekonstrukčních a instalačních pracích zde bylo muzeum otevřeno v srpnu 1931. Ve třicátých a čtyřicátých letech prochází budova stavebními úpravami. Nová budova, postavená podle návrhu architektura prof. Bohuslava Fuchse, byla dokončena v roce 1942 a ve své době patřila k nejmodernějším v českých zemích.

Budova Slovákckého muzea se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Smetanových sadů.

Charakteristická fasáda muzea orientovaná do jižní části Smetanových sadů je osvětlena dvojicí zemních svítidel – v osách okenních otvorů objektu původní restaurace, viz obrázek č. 164.



Obrázek č. 163 – Budova Slovákckého muzea ve Smetanových sadech



Obrázek č. 164 – Noční pohled na budovu Slovákckého muzea ve Smetanových sadech

5.1.5.18. Budova vlakového nádraží

Výpravní budova železničního nádraží, viz obrázek č. 165, vznikla v roce 1930 dle návrhu architekta Karla Dvořáka, byla vyzdobena typickými nástěnnými slováckými motivy od Rozky Falešníkové z Tasova. Během oprav v 50. letech byla fresková výzdoba na fasádě překryta novou sgrafitovou vrstvou dochovanou dodnes.

Objekt železničního nádraží se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z přilehlých ulic – z ulice Kollárovy a z ulice Na Stavidle a z prostoru Jezuitské zahrady. Významný je průhled ulicí Nádražní – budova nádraží je viditelná až z Masarykova náměstí.

Bez architektonického osvětlení.



Obrázek č. 165 – Budova vlakového nádraží v Uherském Hradišti

5.1.5.19. Morový sloup na Mariánském náměstí

Mariánský morový sloup, viz obrázek č. 166, byl vytvořen v letech 1718 - 1721 brněnským sochařem Antonínem Rigou z cetechovického mramoru na místě, kde původně stávala městská kašna. Sousoší tvoří mohutný čtyřboký sokl s volutovými pilíři na nárožích. Grottu na jeho čelní straně vyplňuje plastika sv. Rozálie, na nárožích jsou vápencové postavy významných františkánů a jezuitů, ochránců před morem (sv. Karel Boromejský, sv. Petr z Alcantry, sv. František Xaverský a sv. Florián). Na vrcholu sloupu je umístěna plastika tzv. Immaculaty (Panny Marie Neposkvrněná, prostovlasá), která v bohatě zřaseném plášti stojí na zeměkouli obtočené hady.

Mariánský sloup se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Mariánského náměstí. Sloup se také uplatňuje v průhledu ulic Prostřední.

Mariánský sloup je osvětlený dvojicí světlometů umístěných na stožárech veřejného osvětlení z východní strany – nasvětlená je ta část sloupu, kam se tváří obrací socha Panny Marie. V době průzkumu osvětlení nefunkční, viz obrázek č. 167.



Obrázky č. 166 – Morový sloup na Mariánském náměstí v Uherském Hradišti



Obrázek č. 167 – Noční pohled na morový sloup na Mariánském náměstí

5.1.5.20. Socha sv. Floriána na Mariánském náměstí

Kamenná skulptura pravděpodobně z poloviny 18. století, situovaná na Mariánském náměstí, viz obrázek č. 168. Dílo sestává z odstupňovaného podstavce, zdobeného volutovými křídly, rytého jehlancovitě tvarovaného pilíře a sochy světce. Podle pověsti nechal sloup se svatým Floriánem postavit hradištský měšťan a královský rychtář Jan František Schwarz jako výraz vděčnosti za jeho zázračné vysvobození z pruského zajetí.

Socha sv. Floriána se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Mariánského náměstí.

Socha je osvětlena jedním světlometem umístěným na stožáru veřejného osvětlení (při pohledu na sochu na straně vlevo). V době průzkumu osvětlení nefunkční, viz obrázek č. 169.



Obrázek č. 168 – Socha sv. Floriána na Mariánském náměstí



Obrázek č. 169 – Noční pohled na sochu sv. Floriána na Mariánském náměstí

5.1.5.21. Kašna na Mariánském náměstí

Kašna z konce 17. Století (1697 Karel Josef Rossi) umístěná na Mariánském náměstí, viz obrázek č. 170. Kašna s nádrží o půdorysu kvadrilobu. Uprostřed na čtvercové základně čtyřboký sokl ve tvaru pilíře. V nádrži zabudované moderní vodní trysky. V horní části pilíře na každé straně plochý reliéf zvířecích masek, jimž z tlamy snad původně tryskala voda. Na pilíři další vydutá nádrž s římsou, z níž obloukem spadá voda do spodní nádrže. Uprostřed horní nádrže empírová kamenná váza zdobená festony. Kašna původně stávala na místě dnešního mariánského morového sloupu a po rozhodnutí o jeho umístění do průhledu z Prostřední ulice byla přesunuta na dnešní místo.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Mariánského náměstí.

Kašna je osvětlená čtveřicí podvodních svítidel, která jsou umístěná v rozích nádrže. V době průzkumu osvětlení nefunkční, viz obrázek č. 171.



Obrázek č. 170 – Kašna na Mariánském náměstí v Uherském Hradišti



Obrázek č. 171 – Noční pohled na kašnu na Mariánském náměstí

5.1.5.22. Kašna na Masarykově náměstí

Přesná kopie kašny, viz obrázek č. 172, z konce 17.století (originál je umístěn na nádvoří Galerie Slováckého muzea) umístěná na původním místě kašny. Patrně neslavnější barokní kašna města, autor Václav Render byl významný olomoucký sochař. Kašna má bohatě tvarovanou nádrž, která je v horní části vydutá a nahoře ukončená obrubou. Uprostřed nádrže je hladký sokl ukončený římsou. Na soklu jsou dvě propletená těla delfínů-ryb s hlavou ve spodní části. Ocasní ploutve nesou hlavici s abakem, na níž je kamenná šiška.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Masarykova náměstí a částečně z průhledu Havlíčkovou ulicí.

Kašna je osvětlená čtveřicí podvodních svítidel, která jsou umístěná v rozích nádrže. Citlivá forma osvětlení kašny, osvětlení reaguje s vodou v nádrži kašny. Kvalitní příklad řešení osvětlení kašny, viz obrázek č. 173.



Obrázek č. 172 – Replika kašny na Masarykově náměstí v Uherském Hradišti



Obrázek č. 173 – Noční pohled na kašnu s architektonickým osvětlením na Masarykově náměstí

5.1.5.23. Kašna s modelem města na Havlíčkově ulici

Kašna ve formě mělkého bazénku, viz obrázek č. 174, jehož voda obtéká model pevnosti Uherského Hradiště – autor Petr Novák. Na kruhovém kameninovém podstavci, přes jehož okraj stéká voda do mělkého bazénku, je umístěn bronzový model města Uherského Hradiště, vytvořený podle veduty z roku 1670. Přístup k němu umožňují dvě protilehlé kamenné lávky. V letech 2006 – 2007 byla Havlíčkova ulice rekonstruována a začleněna do městské pěší zóny. Tehdy také byly osazeny do její dlažby 3 mosazné medailony. Pomyslný vrchol těchto zdobných prvků pak tvoří kašna s modelem města, umístěná v roce 2008 proti ústí ulice do Masarykova náměstí.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Masarykova náměstí a z průhledu Havlíčkovou ulicí.

Kašna je osvětlena čtveřicí podvodních svítidel, rovnoměrně rozmístěných podle středu a os kašny. Vlastní kovová desky s modelem osvětlení nemá. V době průzkumu bylo osvětlení funkční pouze částečně, viz obrázek č. 175.



Obrázek č. 174 – Kašna s modelem města na Havlíčkově ulici v Uherském Hradišti



Obrázek č. 175 – Noční pohled na kašnu na Havlíčkově ulici

5.1.5.24. Kašna na Zelném trhu

Střed Zelného trhu zdobí secesní litinová kašna, viz obrázek č. 176, která byla vyrobena koncem 19. století pravděpodobně v blanenských slévárnách. Původně stála kašna na Palackého náměstí a sloužila jako zdroj pitné vody až do poloviny šedesátých let 20. století, kdy byla poškozena a skončila ve sběrně. Podařilo se ji zachránit a dnes je ozdobou Zelného trhu a opět slouží jako zdroj pitné vody. Podle dochovaných fotografií se podoba kašny při restaurování změnila. Váza, kterou původně žena držela nad svou hlavou, byla doplněna o lucernu.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Zelného trhu.

Samotná litinová kašna architektonické osvětlení nemá. Ve vrcholu kašny je osazená historizující lucerna, která osvětluje přilehlé pochozí plochy, viz obrázek č. 177.



Obrázek č. 176 – Kašna na Zelném trhu v Uherském Hradišti



Obrázek č. 177 – Noční pohled na Kašnu na Zelném trhu

5.1.5.25. Kašna na nádvoří Reduty

Kašna „Pocta Felixi Kadlinskému“, viz obrázky č. 178 a 179, byla vytvořena v letech 2000 – 2002 Otmarem Olivou a Petrem Novákem. Tři bronzové pilíře fontány představují kořeny, které drží mísu z leštěné žuly. V jejím středu skrání stylizovanou větev pramen vody, která se stále znovu vrací ke kořenům a symbolizuje podstatu žití. Působivost fontány dotvářejí tři bronzové stély s citací textů básníka a jsou výtvarným dialogem s kulturou baroka. Stély symbolizují víru, naději a lásku. V dlažbě jsou bronzové intarzie s úryvky z Kadlinského žalmů. Kolem stél se vinou stuhy s úryvky z díla tohoto spisovatele, básníka, misionáře a překladatele.

Kašna se uplatňuje pouze ve vnitřním prostoru nádvoří Reduty.

Centrální motiv – mísu s plastikou – osvětluje čtveřice podvodních světlometů. Kašna jako celek je osvětlená svítidly, která osvětlují prostor nádvoří Reduty.



Obrázek č. 178 – Kašna na nádvoří Reduty v Uherském Hradišti



Obrázek č. 179 – Detailní pohled na kašnu na nádvoří Reduty

5.1.5.26. Kašna u Staré radnice

Roku 1999 bylo otevřeno nádvoří radnice, upravené podle návrhu architekta Zbyňka Margetíka, a roku 2000 odhalena fontána sochaře Zdeňka Tománka a malíře Miroslava Maliny se ztvárněním bronzových andělů, viz obrázek č. 180. Fontána je situována ve východní části nádvoří Staré radnice. Tvoří ji tři bronzoví andělé s křídly, z nichž prýští voda. Andělé se vznášejí nad hladinou kruhové nádrže, jejíž dno je zdobeno mozaikou. V sousedství kašny se nachází historická 10 m hluboká studna krytá zdobenou tepanou mříží.

Kašna se uplatňuje pouze ve vnitřním prostoru nádvoří staré radnice.

V době průzkumu nebylo architektonické osvětlení kašny zaznamenáno, viz obrázek č. 181.



Obrázek č. 180 – Kašna u Staré radnice v Uherském Hradišti



Obrázek č. 181 – Noční pohled na kašnu u Staré radnice v Uherském Hradišti

5.1.5.27. Kašna ve Smetanových sadech

Rekonstruovaná kašna z 50. let 20. století, viz obrázek č. 182. Původní kašna byla postavena pravděpodobně v souvislosti s přípravou oslav 700. výročí první písemné zmínky o Uh. Hradišti, které proběhly v roce 1957. V roce 2005 byly vodní nádrže rekonstruovány a o rok později byla uprostřed umístěna plastika vytvořená akademickým sochařem Jiřím Habartou. Kašnu tvoří štíhlý sloup se třemi tvarovanými a pod různými úhly padajícími listy, po kterých stéká voda. Svým vzhledem připomíná nejen stvol květiny, ale také třeba dívku s rozevlátou sukňí.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Smetanových sadů.

Kašna je osvětlená čtveřicí podvodních svítidel, svítidla jsou umístěná na dně horní vany a jsou nasměrována na středovou dominantu kašny, kterou je plastika připomínající stvol květiny, viz obrázek č. 183. Pro osvětlení jsou využita LED svítidla.



Obrázek č. 182 – Kašna ve Smetanových sadech v Uherském Hradišti



Obrázek č. 183 – Noční pohled na kašnu ve Smetanových sadech s architektonickým osvětlením

5.1.5.28. Kašna na náměstí Republiky

Fontána s plastikou na náměstí Republiky, viz obrázky č. 184 a 185. Fontána vznikla v roce 1970 společně s novou výstavbou města. Fontánu tvoří obdélníková vodní nádrž s vodotryskem uprostřed. Na jižním okraji nádrže je situována plastika akademického sochaře Stanislava Mikuláščíka z Uherského Hradiště. V roce 2012 byla provedena celková revitalizace náměstí, fontána byla opravena a prostor kolem ní nově vydlážděn dlažbou s mozaikou.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru náměstí Republiky.

Bez architektonického osvětlení.



Obrázek č. 184 – Kašna na náměstí Republiky v Uherském Hradišti



Obrázek č. 185 – Detailní pohled na kašnu na náměstí Republiky

5.1.5.29. Hradby na ulici Kollárova

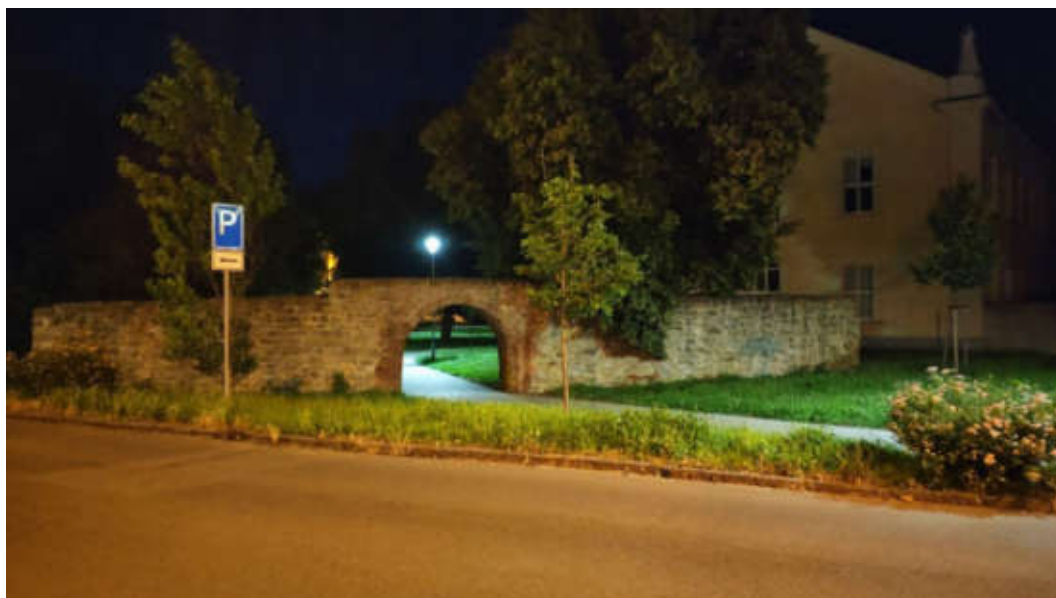
Úsek pozůstatků městského opevnění mezi ulicemi Hradební a Kollárova a úsek městského opevnění s bránou (Matyášova brána). V ulici Kollárova je obnoveno původní hradební zdivo, odhalená je i jeho podzemní část, viz obrázek č. 186 – zdivo z přesných kamenných bloků – vnější líc barokního opevnění, pravděpodobně zdivo vodního příkopu. Matyášova brána se zbytky někdejšího městského opevnění (vnitřní středověké hradby) stojí na hraně Jezuitské zahrady. Je to jedna ze tří městských bran, původně nazývaná Zadní, později Královská. Další pozůstatky městského opevnění se nacházejí v blízkosti někdejšího arzenálu – císařské zbrojnice a na konci ulice Dlouhá.

Úseky zachovaného městského opevnění se uplatňují ve vnitroměstských pohledech přilehlých ulic.

Tyto stavební památky jsou v současné době osvětleny pouze přilehlými svítidly veřejného osvětlení, jak je patrné z obrázku č. 187.



Obrázek č. 186 – Hradby v ul. Kollárova v Uherském Hradišti



Obrázek č. 187 – Noční pohled na hradební bránu bez architektonického osvětlení

5.1.5.30. Stromy v Havlíčkově ulici

Čtveřice stromů, na obrázku č. 188, je osazena v místě křížení ulic Havlíčkova a Františkánská. Stromy byly vysazeny v rámci rekonstrukce Havlíčkovy ulice v roce 2007, podle projektu ateliéru KO&SA (autoři: Haltof, Hruška, Kloupar, Sátora).

Skupina stromů se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech, zejména v průhledech ulicemi Havlíčkova a Františkánská, stromy jsou ale viditelné i z Palackého a Masarykova náměstí.

Každý strom je osvětlený jedním zemním svítidlem, které je umístěno na vnější straně stromové mříže v dlažbě chodníku. Osvětlena je tak především vždy spodní a vnější strana koruny, jak je patrné z obrázku č. 189.



Obrázek č. 188 – Čtveřice stromů v Havlíčkově ulici v Uherském Hradišti



Obrázek č. 189 – Čtveřice stromů v Havlíčkově ulici s architektonickým osvětlením

5.1.5.31. Archeologická lokalita Na Špitálkách

Výšina svatého Metoděje, do roku 2013 nazývaná Sadská výšina nebo Metropolitní výšina, je významná archeologická lokalita z období Velké Moravy nacházející se v trati Špitálky v místní části Sady. V letech 1959–1963 zde byly Vilémem Hrubým odkryty základy kostela z přelomu 8. a 9. století, který spolu s přiléhajícími menšími stavbami utvářel neopevněný dvorec církevně–mocenského charakteru. V místě bylo také odhaleno rozsáhlé pohřebiště z 9. až 12. století. Lokalita bývá označována za centrum rané křesťanské vzdělanosti a spojována s působením věrozvěsta a moravského biskupa Metoděje, který zde pravděpodobně byl v roce 885 i pohřben.

Lokalita má vůči městu specifické umístění. Nachází se na vyvýšenině nad městem, mimo zastavěné území města, viz obrázek č. 190. Neuplatňuje se ani v dálkových, ani vnitroměstských pohledech. Z lokality jsou významné pohledy na panorama města.

Osvětlená je pouze přístupová cesta k lokalitě – nízkými světelnými patníky ve formě ocelových rámu, viz obrázek č. 191. Osvětlení je pouze příležitostné, při konání kulturních akcí. Vlastní památka osvětlená není.



Obrázek č. 190 – Archeologická lokalita Na Špitálkách



Obrázek č. 191 – Světelné patníky u přístupové cesty k archeologické lokalitě Na Špitálkách

5.1.5.32. Kaple sv. Rocha

Kaple (římskokatolické poutní místo) připomínající zhoubnou morovou epidemií, na obrázcích č. 192 a 193. která postihla obyvatele Uherského Hradiště v roce 1680. Přední měšťané v čele se Zachariášem Guchsem tehdy věnovali část svého majetku na výstavbu kaple, zasvěcené patronům morové rány (sv. Roch, sv. Šebestián a sv. Rozálie). Původní stavba byla dokončena roku 1715. Stávající kaple je pouze zbytkem původního velkého barokního kostela s presbytářem, lodí a věží, tzv. sanktusníkem. Památková rekonstrukce stavby byla provedena kolem roku 1930 a byla dokončena v roce 1931. Úprava kaple byla dovršena v průběhu sedmdesátých let osazením soch do připravených výklenků a umístěním keramické trojúhelníkové mozaiky na průčelí.

Kaple se nachází na návrší Černá hora (lidově nazývaném Rochus) nad Uherským Hradištěm (místními částmi Jarošov a Mařatice) v těsném sousedství přírodní památky Rochus. Neuplatňuje se ani v dálkových, ani vnitroměstských pohledech.

Bez architektonického osvětlení.



Obrázek č. 192 – Kaple sv. Rocha



Obrázek č. 193 – Kaple sv. Rocha z bližšího pohledu

5.1.5.33. Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Mařatice

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, viz obrázek č. 194, tvoří dominantu na městském hřbitově v Mařaticích jako hodnotná pozdně renesanční stavba s některými pokročilými, již raně barokními formami. Jednolodní orientovaný kostel s půlkruhovým závěrem kněžiště a věží v průčelí, pochází z let 1613 – 1614. Objekt je kryt sedlovou střechou, v závěru zvalbenou, nad věží čtyřboký jehlan, ukončený makovicí a křížem. V první polovině 18. století byla loď kostela druhotně zaklenuta a stavba barokně upravena. Roku 1784 byl v okolí kostela založen městský hřbitov. V roce 1844 správu kostela převzalo město, které jej ohradilo pevnou zdí a postavilo před ním litinový kříž s kamenným podstavcem. Kostel se tehdy změnil na hřbitovní kapli.

Kostel s věží se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech ulicí 1. máje. Vytváří jednoznačnou dominantu prostoru hřbitova a veřejného prostranství před vstupem na hřbitov.

V prostoru před kostelem je umístěn jeden světlomet, viz obrázek č. 195, v době provádění průzkumu bylo toto osvětlení nefunkční. Jiné architektonické osvětlení kostel nemá.



Obrázek č. 194 – Kostel Nanebevzetí Panny Marie



Obrázek č. 195 – Umístění osvětlení kostela Nanebevzetí Panny Marie

5.1.5.34. Kostel Panny Marie Růžencové, Jarošov

Jarošovská obec pod vedením starosty Františka Matuly místo rozpadající se staré kaple z roku 1867 nechala v letech 1939 - 1941 postavit nový kostelík. V následujícím roce bylo upraveno okolí a přesunut k objektu památník 1. světové války, viz obrázek č. 196.

Kostel s věží, viz obrázek č. 197, se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech v centru obce Jarošov – v prostoru návsi a v průhledech ulicí Na Návsi. Kostel vytváří solitérní dominantu prostoru veřejného prostranství návsi.

Bez architektonického osvětlení. Vedle kostela umístěný památník je osvětlený jedním světlometem ze stožáru veřejného osvětlení.



Obrázek č. 196 – Památník 1. světové války u kostela Panny Marie Růžencové



Obrázek č. 197 – Kostel Panny Marie Růžencové, Jarošov

5.1.5.35. Kostel Narození Panny Marie v Sadech

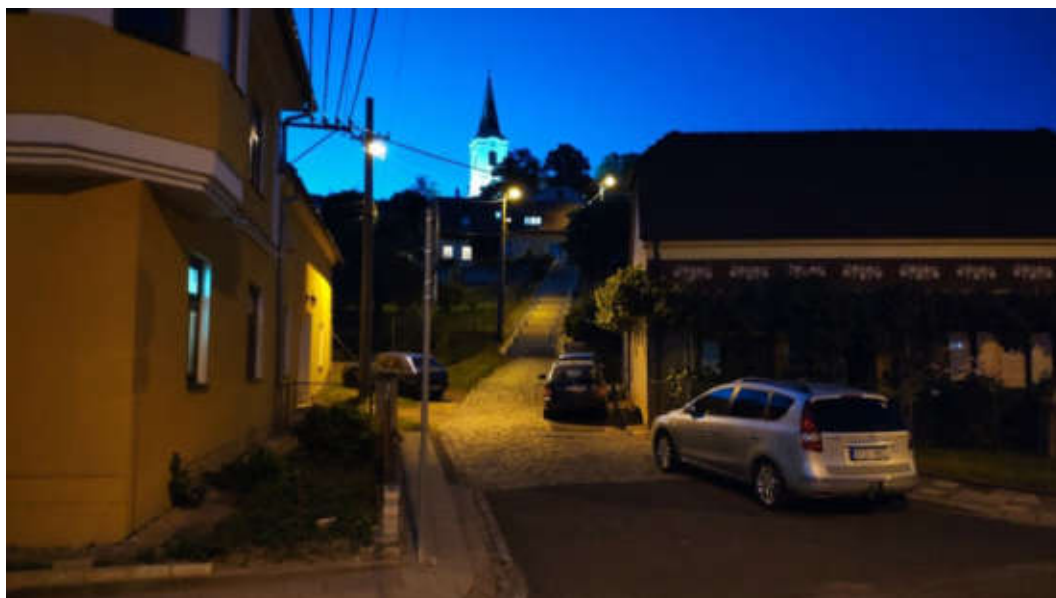
Kostel Narození Panny Marie v Sadech, na obrázku č. 198, byl postaven na počátku 15. století v gotickém slohu, z něho se dochovalo kněžiště s polygonálním závěrem a figurální výzdobou, zaklenuté žebrovou klenbou. V 18. století byla chrámová loď zbarokizována. V roce 1978 byla provedena úprava interiéru chrámu. Kostel je jednolodní orientovaná stavba s polygonálním závěrem kněžiště, sakristií na jižní straně kněžiště, čtyřbokou věží v průčelí a se střechou, nad lodí sedlovou, nad kněžištěm valbovou. Kostel stojí na návrší nad městskou částí Sady.

Kostel se vzhledem ke své vyvýšené poloze uplatňuje z dálkových pohledů na město – z východní strany od Vések a Míkovic. Z tohoto směru vytváří charakteristické panorama východní strany města, respektive panorama obce Sady. Ve vnitroměstských pohledech se uplatňuje v podstatě ze všech příčných ulic v okolí původní návsi. Je přirozenou dominantou obce Sady.

Kostel má nasvětlené fasády obrácené k návsi, viz obrázek č. 199. Osvětlení je provedeno světlomety na vlastních stožárech z pozemku kostela.



Obrázek č. 198 – Kostel Narození Panny Marie v Sadech



Obrázek č. 199 – Pohled na osvětlenou věž kostela Narození Panny Marie v Sadech

5.1.5.36. Kaple sv. Anny se zvonící, Vésky

Kaplička se zvonící v horní části ulice Na Dědině, na obrázku č. 200. Postavena jako zvonice v druhé polovině 19. století. Architektonická dominanta v ose veřejného prostranství obce Vésky.

Kaplička se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech v rámci návsi a v průhledech ulicí Na Dědině.

Bez architektonického osvětlení, jak je patrné z obrázku č. 201.



Obrázek č. 200 – Kaple sv. Anny se zvonicí, Věsky



Obrázek č. 201 – Noční pohled na kapli sv. Anny bez architektonického osvětlení

5.1.5.37. Kaple sv. Anežky České, Míkovice

Výstavbu kaple organizoval spolek Jednota sv. Anny v Míkovících, viz obrázek č. 202. Pozemek pro stavbu věnoval bývalý starosta Míkovíc Arnošt Pipal. Stavbu vedl zednický mistr František Vaculka. Základní kámen stavby byl položen v roce 1940 a kaple byla vysvěcena již 21. 9. 1941. Financována byla z darů, z velké části ji postavili obyvatelé svépomocně. V roce 1986 proběhla generální oprava kaple v Míkovících. Na věži byla vyměněna krytina a nahrazena měděným plechem, zabudována nová velká okna, provedena nová fasáda, upraven byl i nový vchod do kostela a vykonány byly i další podružné práce. Veškeré práce zednické, klempířské a stolářské provedli občané této městské čtvrti.

Kaple se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech v centrální části obce a v průhledech ulicí Hlavní.

Na stožáru veřejného osvětlení před kaplí je osazen jeden světlomet pro nasvětlení kaple, viz obrázek č. 203. V době průzkumu bylo osvětlení nefunkční.



Obrázek č. 202 – Kaple sv. Anežky České, Míkovice



Obrázek č. 203 – Umístění osvětlení kaple sv. Anežky České, Míkovice

5.1.6. Analýza funkční struktury města

Jedním ze základních cílů analytické části generelu veřejného osvětlení je rozdělení zájmového území na charakteristické funkční zóny města z hlediska požadavků na veřejné osvětlení. V rámci těchto zón mají prvky veřejného osvětlení určité společné architektonické a technické specifikace.

Rozdělení města na jednotlivé charakteristické funkční zóny je zobrazeno v příloze č. 1. Charakteristika jednotlivých zón je přílohou č. 2 tohoto dokumentu.

Charakteristické funkční zóny pro město Uherské Hradiště jsou vymezované s ohledem na historický vývoj města, urbanistickou strukturu města, funkční využití ploch, jejich charakter zástavby a jejich časový horizont naplnění. Zejména v rozsahu stávajícího zastavěného území města jsou zóny vymezené jako stávající (v legendě „stav“). Plochy, které jsou stávajícím územním plánem, nebo návrhem nového územního plánu Uherského Hradiště definované jako rozvojové (určené k zastavění) jsou vymezované jako zóny navrhované (v legendě „návrh“).

Podobně je zohledněn i plánovaný rozvoj koncepce dopravní infrastruktury města – v budoucnu plánovaná nová dopravní propojení, nebo přeložky stávajících komunikací jsou zahrnuty do navržených zón, nebo jsou součástí některého navrženého specifického překryvného prvku.

Generel veřejného osvětlení vzhledem k identifikovaným charakteristikám urbanistické struktury města stanovuje následující funkční zóny města z hlediska veřejného osvětlení:

Zóna 01	Zóna městského centra
Zóna 02	Vnější obytná a smíšená zóna – rozvolněná a solitérní zástavba
Zóna 03	Vnější obytná a smíšená zóna – kompaktní a individuální zástavba
Zóna 04	Zóna veřejné zeleně s parkovou, rekreační a sportovní funkcí
Zóna 05	Zóna skladování, výroby a komerčních funkcí
Zóna 06	Zóna přírodní

Pro každou ze zón definuje generel veřejného osvětlení v návrhové části tohoto dokumentu charakteristické specifikace veřejného osvětlení v cílovém stavu. Pro možnost popsání lokálně odlišných charakteristik veřejného osvětlení v rámci jedné zóny stanovuje generel veřejného osvětlení ještě tzv. specifické překryvné prvky koncepce veřejného osvětlení:

SPP 01	Urbanisticky významné dopravní osy a uzly – městské třídy
SPP 02	Dopravně významné komunikace – základní komunikační systém města

Specifické překryvné prvky mění ve svém rozsahu požadavky na jednotlivé specifikace veřejného osvětlení v dané zóně.

5.1.7. Limity využití území s potenciálem vlivu na řešení soustavy veřejného osvětlení v řešeném území

Limity využití území jsou stavebním zákonem definovány jako "omezení změn v území z důvodu ochrany veřejných zájmů, vyplývajících z právních předpisů nebo stanovených na základě zvláštních právních předpisů nebo vyplývajících z vlastností území".

V řešeném území se nacházejí limity využití území zakreslené v příloze č. 1, tohoto dokumentu.

V případě ochranného pásma letiště Kunovice je důležité, přihlídnout k ochraně před nebezpečnými a klamavými světly. Každé svítidlo v tomto ochranném pásmu, které by mohlo dle letecko-provozního posouzení Úřadu pro civilní letectví (ÚCL) ohrozit bezpečnost letadel, musí být odstraněno nebo upraveno tak, aby neznamenal nebezpečí leteckému provozu. Každé svítidlo v tomto ochranném pásmu, které by svou svítivostí, tvarem nebo barvou mohlo zabránit jasnému pochopení leteckých svítidel anebo uvést v omyl pilota, musí být odstíněno nebo jinak upraveno tak, aby tato možnost byla vyloučena.

V ochranných pásmech platí zákaz umisťování nových svítidel, která dle letecko-provozního posouzení ÚCL mohou být nebezpečná nebo klamavá pro letecký provoz.

5.2. Dopravně bezpečnostní analýza

Ve městě Uherské Hradiště jezdí městská autobusová doprava, která má 8 linek a zahrnuje i Staré Město a Kunovice. Po silnici I/50 spojující Brno a Trenčín je veden obchvat města, který byl vybudován v letech 1998 až 2004. Město je s okolím spojeno také dalšími silnicemi, jedná se o silnici první třídy I/55, silnici druhé třídy II/497, II/229 a další silnice třetí třídy a místní komunikace.

Z dopravně bezpečnostního hlediska lze komunikace ve městě rozdělit na tyto tři typy:

- Komunikace s nízkou intenzitou motorové dopravy a veřejné prostory pro pěší uživatele:
 - Do této skupiny lze zařadit třídy osvětlenosti P
 - Teplota chromatičnosti ≤ 3000 K
- Komunikace se střední intenzitou motorové dopravy:
 - Tyto komunikace jsou většinou zatříděny do třídy M3 až M6
 - Teplota chromatičnosti 3000 K - 4000 K
- Komunikace s vysokou intenzitou motorové dopravy:
 - Patří sem výhradně komunikace zatříděné do tříd osvětlenosti M1 a M2.
 - Teplota chromatičnosti 4000 K - 5000 K

Pozorovatel v prostředí kategorie komunikací č. 1 je nejvíce subjektivně spokojen s barvou světla s nízkou teplotou chromatičnosti. Světlo této barvy vyvolává v pozorovateli subjektivní pocit klidu a bezpečí. Vysoká teplota chromatičnosti na druhou stranu zvyšuje u uživatelů takto osvětleného prostoru postřeh a soustředění. Z pohledu subjektivní spokojenosti pozorovatele ale není tolik ceněna jako nízká teplota chromatičnosti. Pro osvětlování nebezpečných míst, kde účastníkovi silničního provozu (především pěšímu) hrozí zvýšená míra rizika (např. přechody pro chodce nebo křižovatky), je vhodné takové místo zvýraznit vyšší teplotou chromatičnosti, vyšší hladinou osvětlenosti popř. kombinací obou navrhovaných úprav. Veřejné osvětlení těchto oblastí má v první řadě za úkol upozornit uživatele osvětlované komunikace na přítomnost zvýšeného nebezpečí. S rostoucí kvalitou osvětlení klesá nehodovost, kriminalita. Vzrůstá bezpečnost prostoru.

5.2.1. Intenzity dopravy

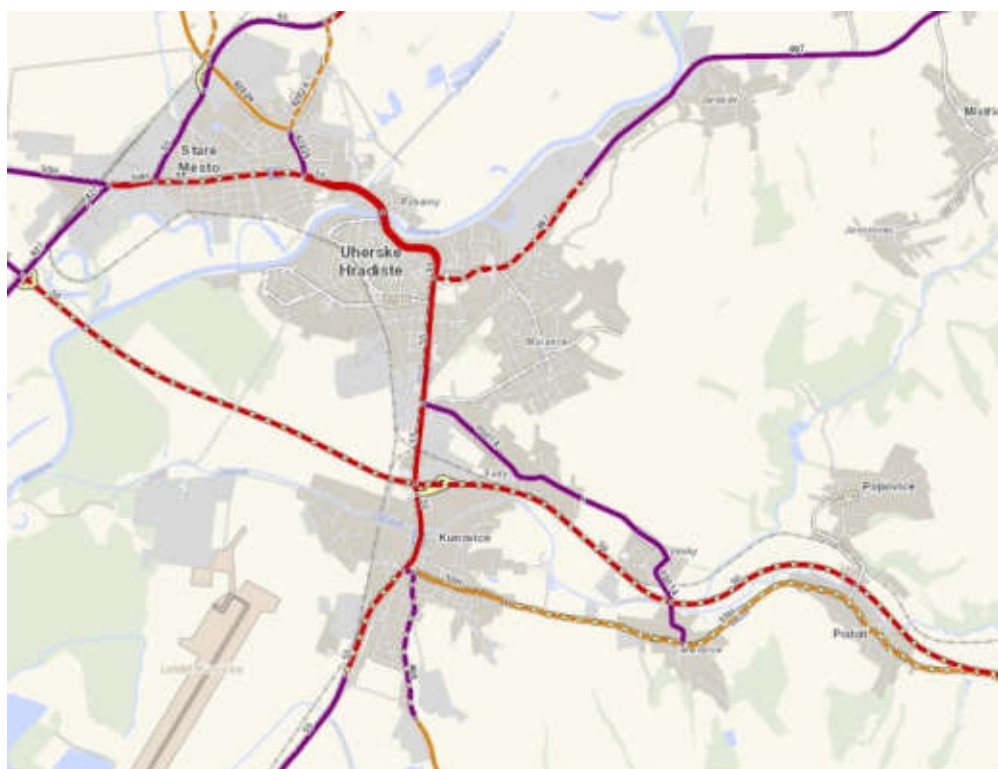
Intenzity silniční dopravy ve městě Uherské Hradiště dle sčítání dopravy z roku 2016 jsou uvedeny v tabulce č. 1 a dále jsou intenzity zakresleny v mapě na obrázku č. 204.

Komunikace	Motorová doprava	Těžká motorová	Osobní a dodávková	Jednostopá motorová	Cyklistická
(část komunikace)	(voz/24h)	vozidla	vozidla	vozidla	doprava
Velehradská třída	25 941	2 650	23 118	173	515
Maršála Malinovského	23 414	2 231	21 047	135	580
Maršála Malinovského-Vítězství	22 857	2 539	20 193	125	63
Solná cesta	7 605	572	6 982	51	531
silnice I/50	13 931	3 411	10 449	71	15
Hlavní	11 343	231	913	22	391
Sokolovská	7 522	1 394	9 900	49	211
Pivovarská	8 971	1 134	7 765	72	90

Tabulka č. 1 – Intenzita silniční dopravy v roce 2016 dle sčítání ŘSD

Ze sčítání dopravy vyplývá, že největší intenzita dopravy ve městě je na ose Zerzavice - Velehradská třída – třída Maršála Malinovského – třída Vítězství, které tvoří hlavní dopravní spojení mezi městy Staré město, Uherské Hradiště a Kunovice. Po této dopravní ose projede denně přibližně 25 tisíc motorových vozidel, přibližně desetinu z toho počtu tvoří těžká motorová doprava. Na této komunikaci je také vyšší cyklistická doprava, a projede zde více než 500 cyklistů denně.

Vyšší intenzita dopravy je také na silnici I/50, kde denně projede přibližně 14 tisíc motorových vozidel, z toho čtvrtinu tvoří těžká motorová doprava. Tato komunikace vede po okraji místní části Vésky a nezasahuje tak do samotného města Uherské Hradiště.



Výsledky sčítání dopravy na dálniční a silniční síti v roce 2016

	sčítací úsek s intenzitou	1 - 500	voz/24 h
	sčítací úsek s intenzitou	501 - 1000	voz/24 h
	sčítací úsek s intenzitou	1001 - 3000	voz/24 h
	sčítací úsek s intenzitou	3001 - 5000	voz/24 h
	sčítací úsek s intenzitou	5001 - 7000	voz/24 h
	sčítací úsek s intenzitou	7001 - 10000	voz/24 h
	sčítací úsek s intenzitou	10001 - 15000	voz/24 h
	sčítací úsek s intenzitou	15001 - 25000	voz/24 h
	sčítací úsek s intenzitou	25001 - 40000	voz/24 h
	sčítací úsek s intenzitou	40001 - 60000	voz/24 h
	nesčítané úseky		
	hranice sčítacího úseku		
145	číslo silnice - dálnice		



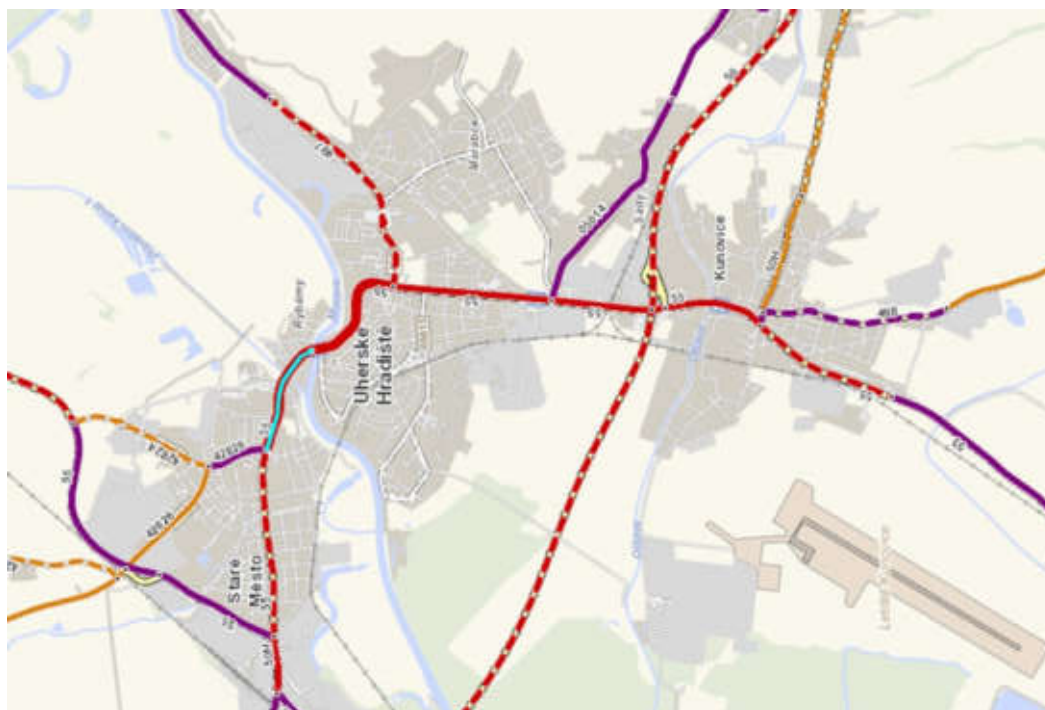
Obrázek č. 204 – Intenzity dopravy v jednotlivých úsecích

5.2.1.1. Sčítací úsek Zerzavice

Cílem této kapitoly je přiblížit intenzity dopravy na jednom z nejvytíženějších úseků komunikací v Uherském Hradišti. Intenzity jsou uvedeny v tabulce na obrázku č. 205 a úsek zakreslena na obrázku č. 206.

Sčítání dopravy 2016 (sč.úsek: 6-0643)												— význam zkratk																							
Roční průměr denních intenzit dopravy												LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV										
RPDI - všechny dny	voc/den	1 410	422	43	155	37	241	322	4	8	8	2 650	23 118	173	25 941																				
RPDI - pracovní den (Po-Pá)												LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV										
RPDI - volné dny (mimo svátky)	voc/den	1 901	539	56	198	48	313	373	5	10	10	3 353	24 688	161	28 203																				
Hodinová intenzita dopravy																																			
Padesátátržcová intenzita dopravy												voz/h																							
Špičková hodinová intenzita dopravy												voz/h																							
												TV												SV											
												263												2 663											
												252												2 484											
Těžká nákladní vozidla - TNV																								TNV											
Hodnota TNV												voc/den												1 712											
Intenzita dopravy pro hlukové a emisní výpočty																								OA	NA	NS	Češkem								
Roční průměr intenzit, den (06-18)												voc/den												18 488	1 954	235	29 677								
Roční průměr intenzit, večer (18-22)												voc/den												3 400	158	42	3 500								
Roční průměr intenzit, noc (22-06)												voc/den												1 402	217	43	1 662								
																								OA	LNA	TNA	NS	BUS	Češkem						
Emise												Roční špičková hodinová intenzita dopravy												3 773	228	96	52	53	4 202						
Koefficient nerovnoměrnosti dopravy																								alfa	beta	gamma	PS								
Koefficient nerovnoměrnosti dopravy												-												0.93	1.09	0.85	56.44								
Intenzita cyklistické dopravy																								C											
Cyklistická doprava												cyklo/den												515											

Obrázek č. 205 – Tabulka intenzit dopravy v úseku Zerzavice v Uherském Hradišti



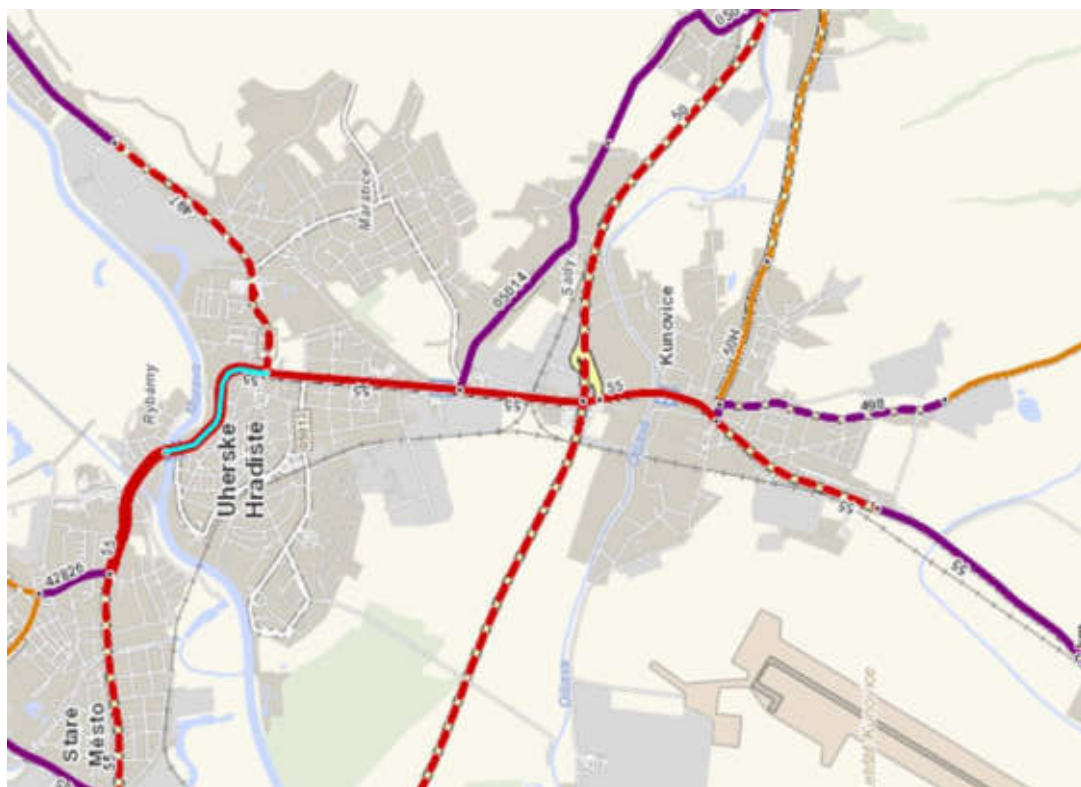
Obrázek č. 206 – Situace úseku Zerzavice

5.2.1.2. Sčítací úsek Velehradská třída

Cílem této kapitoly je přiblížit intenzity dopravy na jednom z nejvytíženějších úseků komunikací v Uherském Hradišti. Intenzity jsou uvedeny v tabulce na obrázku č. 207 a úsek zakreslena na obrázku č. 208.

Sčítání dopravy 2016 (sč.úsek: 6-0051)													... výřezem zkratk													
Roční průměr denních intenzit dopravy													LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV
RPDI - všechny dny	voz/den	1 410	422	43	155	37	241	322	4	8	8	2 650	23 118	173	25 941											
RPDI - pracovní den (Po-Pá)													LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV
RPDI - volné dny (mimo svátky)	voz/den	1 801	539	56	198	48	313	373	5	10	10	3 353	24 689	181	29 203											
Hodinová intenzita dopravy													TV	SV												
Padesátřícová intenzita dopravy	voz/h											293			2 683											
Špičková hodinová intenzita dopravy	voz/h											252			2 484											
Těžká nákladní vozidla - TNV													TNV													
Hodnota TNV	voz/den														1 712											
Intenzita dopravy pro hlukové a emisní výpočty													OA	NA	NS	Celkem										
Roční průměr intenzit den (06-18)	voz/den	Tabulky s intenzitami dopravy pro hlukové a emisní výpočty vznikly přepočtem z RPDI pomocí TP 219 platných v době prezentace výsledků CSO 2016. Pro aktuální výpočty je nutné použít platné TP 219											10 488	1 954	235	20 677										
Roční průměr intenzit večer (18-22)	voz/den												3 400	158	42	3 600										
Roční průměr intenzit noc (22-06)	voz/den												1 402	217	43	1 662										
Emise													OA	LNA	TNA	NS	BUS	Celkem								
Roční špičková hodinová intenzita dopravy	voz/h												3 773	228	96	52	53	4 202								
Koeficienty nerovnoměrnosti dopravy													alfa	beta	gamma	PS										
Koeficient nerovnoměrnosti dopravy	-												0,93	1,08	0,85	56,44										
Intenzita cyklistické dopravy													C													
Cyklistická doprava	cyklist/den																515									

Obrázek č. 207 – Tabulka intenzit dopravy v úseku Velehradská třída v Uherském Hradišti



Obrázek č. 208 – Situace úseku Velehradská třída

5.2.1.3. Sčítací úsek třída Maršála Malinovského

Cílem této kapitoly je přiblížit intenzity dopravy na jednom z nejvytíženějších úseků komunikací v Uherském Hradišti. Intenzity jsou uvedeny v tabulce na obrázku č. 209 a úsek zakreslena na obrázku č. 210.

Sčítání dopravy 2016 (vč.úsek: 6-0652)														... význam zobrazen													
Roční průměr denních intenzit dopravy														LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV
RPDI - všechny dny	vzr/den	993	391	30	147	27	245	377	1	14	6	2 231	21 047	135	23 413												
RPDI - pracovní den (Po-Pá)														LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV
RPDI - pracovní den (Po-Pá)	vzr/den	1 268	499	39	188	35	318	436	1	18	8	2 810	22 477	126	25 413												
RPDI - volné dny (mimo svátky)														LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV
RPDI - volné dny (mimo svátky)	vzr/den	364	120	8	45	7	63	229	0	4	2	762	17 472	158	18 412												
Hodinová intenzita dopravy														TV	SV												
Padesátivázková intenzita dopravy	vzr/h															222	2 477										
Špičková hodinová intenzita dopravy	vzr/h															211	2 295										
Těžká nákladní vozidla - TNV														TNV													
Hodnota TNV	vzr/den																1 651										
Intenzita dopravy pro hlukové a emisní výpočty														OA	NA	NS	Celkem										
Roční průměr intenzit den (06-18)	vzr/den																16 828	1 619	222	18 669							
Roční průměr intenzit večer (18-22)	vzr/den																3 093	131	40	3 264							
Roční průměr intenzit noc (23-06)	vzr/den																1 261	178	40	1 479							
<i>Tabulky s intenzitami dopravy pro hlukové a emisní výpočty vznikly přepočtem z RPDI pomocí TP 219 platných v době prezentace výsledků ČSD 2016. Pro aktuální výpočty je nutné použít platné TP 219.</i>																											
Emise														OA	LNA	TNA	NS	BUS	Celkem								
Roční špičková hodinová intenzita dopravy	vzr/h																3 431	161	90	49	61	3 782					
Koeficienty nerovnoměrnosti dopravy														alfa	beta	gamma	PS										
Koeficient nerovnoměrnosti dopravy	-																0,83	0,96	0,86		54,46						
Intenzita cyklistické dopravy														C													
Cyklistická doprava	cyklo/den																							3 580			

Obrázek č. 209 – Tabulka intenzit dopravy v úseku třída Maršála Malinovského v Uherském Hradišti



Obrázek č. 210 – Situace úseku třída Maršála Malinovského

5.2.1.4. Sčítací úsek Sokolovská

Cílem této kapitoly je přiblížit intenzity dopravy na jednom z nejvytíženějších úseků komunikací v Uherském Hradišti. Intenzity jsou uvedeny v tabulce na obrázku č. 211 a úsek zakreslena na obrázku č. 212.

Sčítání dopravy 2016 (sč.úsek: 6-5071)														význam úseku			
Roční průměr denních intenzit dopravy		LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV		
RPDI - všechny dny	voz/den	791	230	25	82	25	65	137	0	6	13	1 394	9 900	49	11 343		
RPDI - pracovní den (Po-Pá)		voz/den	979	295	32	102	32	108	159	0	7	16	1 720	10 744	46	12 510	
RPDI - volné dny (mimo svátky)		voz/den	321	93	8	33	8	27	83	0	2	5	580	7 789	57	8 426	
Hodinová intenzita dopravy												TV	SV				
Padesátirázová intenzita dopravy												170	1 384				
Špičková hodinová intenzita dopravy												155	1 259				
Těžká nákladní vozidla - TNV												TNV					
Hodnota TNV												798					
Intenzita dopravy pro hlukové a emisní výpočty												OA	NA	NS	Celkem		
Roční průměr intenzit den (06-18)												7 826	1 077	108	9 111		
Roční průměr intenzit večer (18-22)												1 353	68	13	1 435		
Roční průměr intenzit noc (23-06)												669	112	14	795		
Emise												OA	LNA	TNA	NS	BUS	Celkem
Roční špičková hodinová intenzita dopravy												1 423	113	47	19	20	1 622
Koefficienty nerovnoměrnosti dopravy												alfa	beta	gamma	PS		
Koefficient nerovnoměrnosti dopravy												0,00	0,00	0,00	-		
Intenzita cyklistické dopravy												C					
Cyklistická doprava												211					

Obrázek č. 211 – Tabulka intenzit dopravy v úseku Sokolovská v Uherském Hradišti



Obrázek č. 212 – Situace úseku Sokolovská

5.2.1.5. Význam využitých zkratk

V tabulce na obrázku č. 213 je uveden seznam zkratk, jež byly použity v rámci intenzity dopravy.

Význam použitých zkratk:	
LN	Lehká nákladní vozidla (užitečná hmotnost do 3,5 t) bez přívěsů i s přívěsy
SN	Střední nákladní vozidla (užitečná hmotnost 3,5 – 10t) bez přívěsů
SNP	Střední nákladní vozidla (užitečná hmotnost 3,5 – 10t) s přívěsy
TN	Těžká nákladní vozidla (užitečná hmotnost nad 10t) bez přívěsů
TNP	Těžká nákladní vozidla (užitečná hmotnost nad 10t) s přívěsy
NSN	Návěsové soupravy nákladních vozidel
A	Autobusy
AK	Autobusy kloubové
TR	Traktory bez přívěsů
TRP	Traktory s přívěsy
TV	Těžká motorová vozidla celkem
O	Osobní a dodávková vozidla bez přívěsů i s přívěsy
M	Jednostopá motorová vozidla
SV	Všechna motorová vozidla celkem (součet vozidel)
TNV	Těžká nákladní vozidla (0,1.LN+0,9.SN+1,9.SNP+TN+2,0.TNP+2,3.NSN+A+AK)
PS	Poměr intenzit protisměrných dopravních proudů v nedělní (odpolední) návratové špičce
ALFA, BETA	Ukazatele variací silniční dopravy ALFA – poměr intenzity v letní neděli k celoročnímu průměru [-] BETA – poměr intenzity v letním pracovním dnu k celoročnímu průměru [-]
GAMA	ALFA/BETA [-]
C	Cyklisté [cyklo/den]
Výpočty podle metodiky CSD 2016 (nákladní souprava je za jedno vozidlo)	
Hluk:	
OA	O+M
NA	LN+SN+TN+A+AK+TR+TRP
NS	SNP+TNP+NSN
Tabulky s intenzitami dopravy pro hlukové a emisní výpočty vznikly přepočtem z RPD1 pomocí TP 219 platných v době prezentace výsledků CSD 2016. Pro aktuální výpočty je nutné použít platné TP 219.	
Emise:	
OA	O+M
LNA	LN
TNA	SN+TN+TR+TRP
NS	SNP+TNP+NSN
BUS	A+AK

Obrázek č. 2013 – Seznam zkratk

5.2.2. Nehodovost

Ve městě Uherské Hradiště se nacházejí místa se zvýšeným výskytem dopravních nehod za tmy, jež jsou uvedeny v tabulce č. 2. U těchto míst jsou navrženy třídy osvětlení.

Komunikace (část komunikace)	Navrhovaná třída osvětlení	Počet dopravních nehod za tmy
třída Maršála Malinovského - Sokolovská	C2	33
třída Maršála Malinovského - Solná cesta	C2	5
Sokolovská - Města Mayen	C3	5
Jiřího z Poděbrad - Svatováclavská	M4	8
E 50 - Zámostí	C3	4
třída Maršála Malinovského - Tesco	C2	6
Masarykovo náměstí	C2	12
Palackého náměstí	C2	9
Velehradská třída – Tyršovo náměstí	M3	8
třída Maršála Malinovského - Rostislavova	C2	7
J. E. Purkyně - kruhový objezd	C3	1
třída Maršála Malinovského - Svatoplukova	C2	8
Solná cesta - Větrná	M4	9
Velehradská třída – Hradební	C2	4

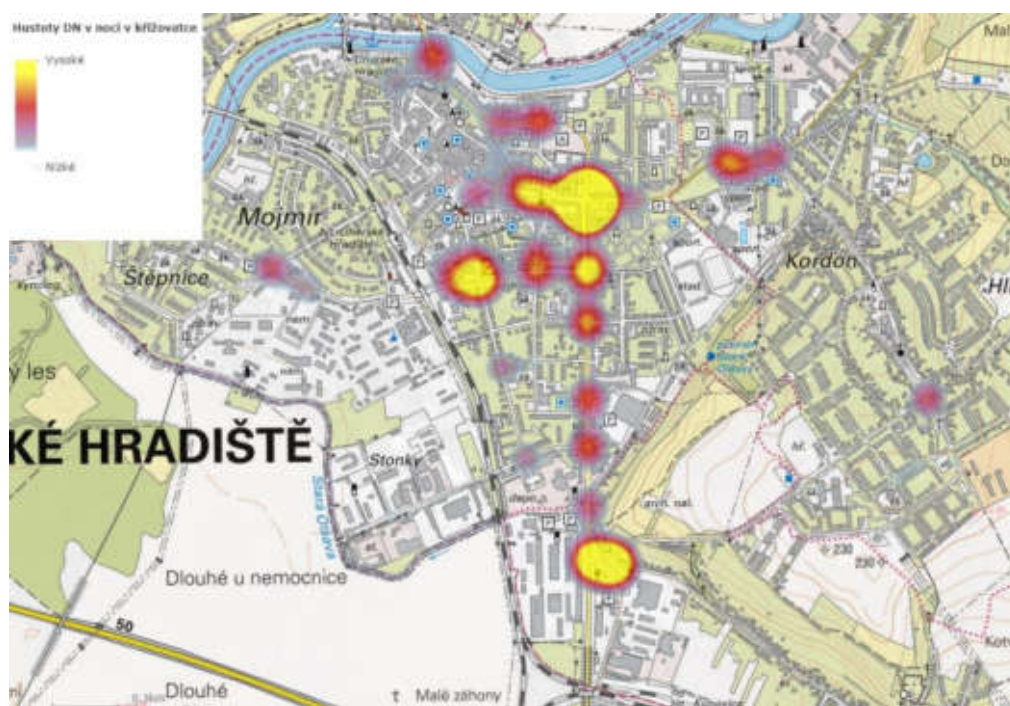
Tabulka č. 2 – Místa se zvýšeným počtem dopravních nehod, Uherské Hradiště

Jako riziková místa byly vytipovány křižovatky na hlavních městských komunikacích tř. Maršála Malinovského, Velehradská třída, Sokolovská. Na těchto křižovatkách je velmi silný automobilový provoz a na přechodech se pohybuje mnoho chodců a může tak často docházet k různým dopravním nehodám a jiným konfliktním situacím, viz obrázek č. 214 a grafy vývoje na obrázcích č. 215 a 216.

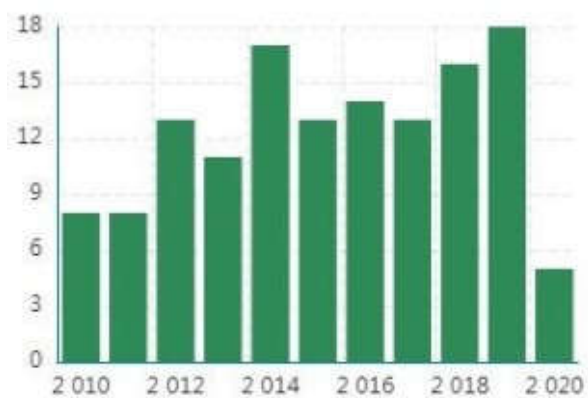
Jako další riziková místa byly vybrány místa v centru města, jako náměstí a k nim přilehlé dopravní komunikace. Na těchto místech může docházet k dopravním nehodám a jiným konfliktům, jako následek pohybu většího množství chodců mezi pomalu se pohybujícími automobily.

Jako riziková oblast byl také vytipován úsek silnice první třídy E 50, procházející místní částí Vésky, kde se kříží s místní komunikací a je zde tak zvýšené riziko dopravních nehod a dalších konfliktních situací. Úsek je osvětlen veřejným osvětlením, ale křižovatka není vybavena SSZ.

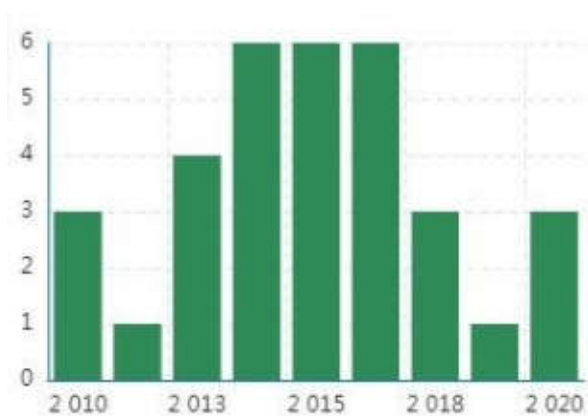
Místa se zvýšeným výskytem dopravních nehod, jež jsou znázorněna na obrázcích č. 217 – 220, byla vytipována prostřednictvím veřejně přístupné internetové aplikace <http://avison.cdvinfo.cz/>, ve které je možno sledovat na mapě hustotu dopravních nehod na křižovatkách i mimo křižovatky. V této aplikaci také lze zjistit podrobnější informace o konkrétních dopravních nehodách v daných místech, například zda k dopravní nehodě došlo při svítání nebo za soumraku, zda byla na komunikaci s VO nebo bez VO, zda byla zhoršená viditelnost pod vlivem povětrnostních podmínek apod.



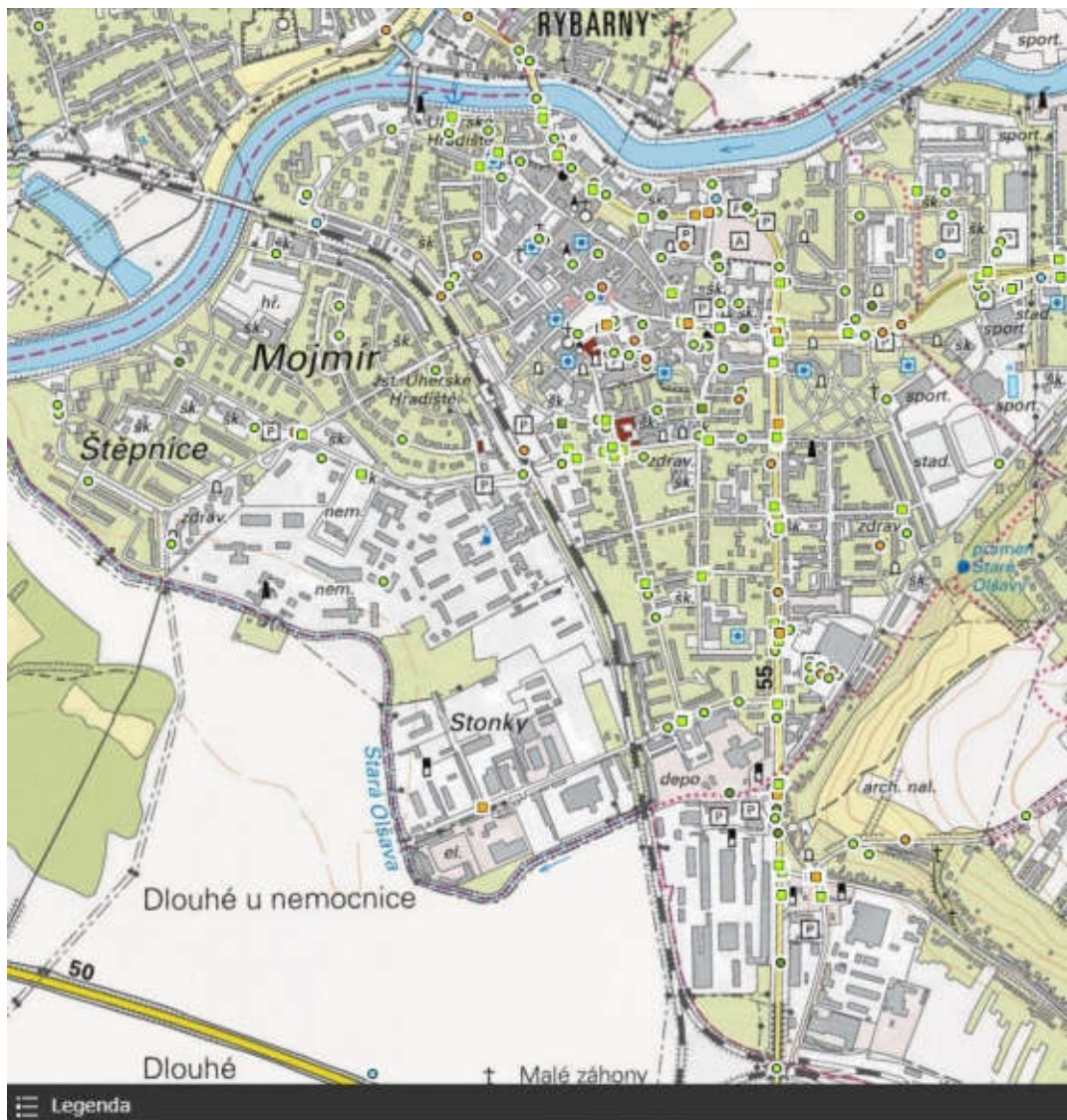
Obrázek č. 214 - Zobrazení lokalit s největším počtem dopravních nehod ve městě za tmy



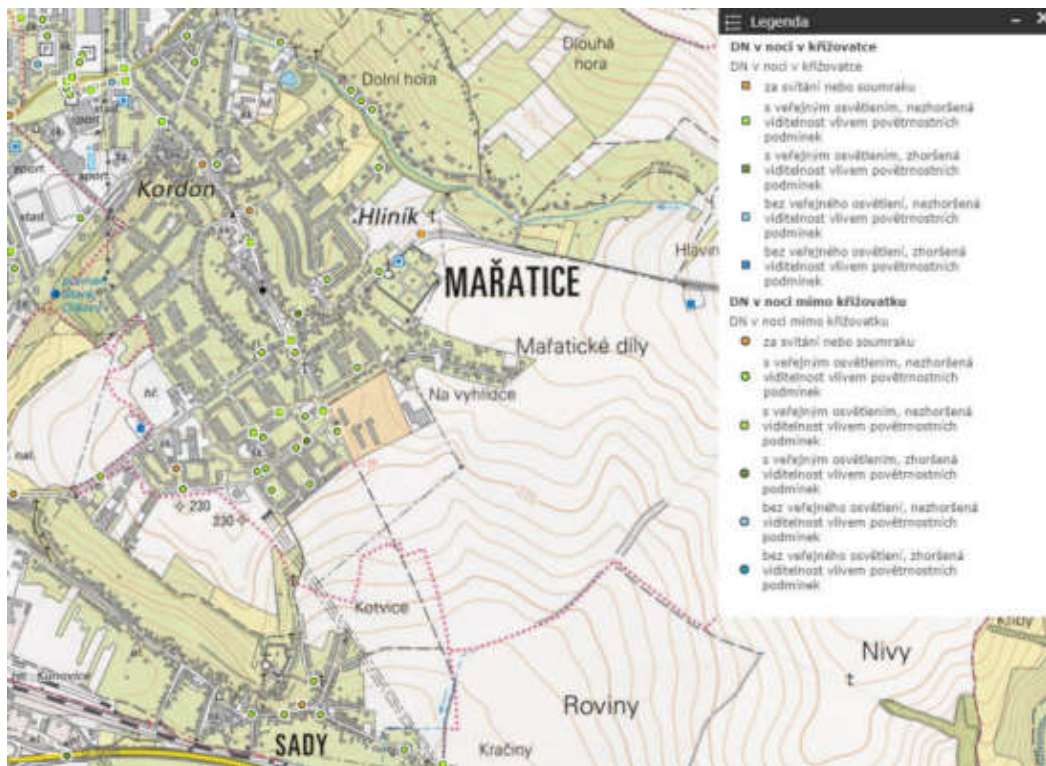
Obrázek č. 215 – Graf vývoje dopravních nehod na křižovatkách za tmy



Obrázek č. 216 - Graf vývoje počtu dopravních nehod na křižovatce tř. Maršála Malinovského Sokolovská za tmy



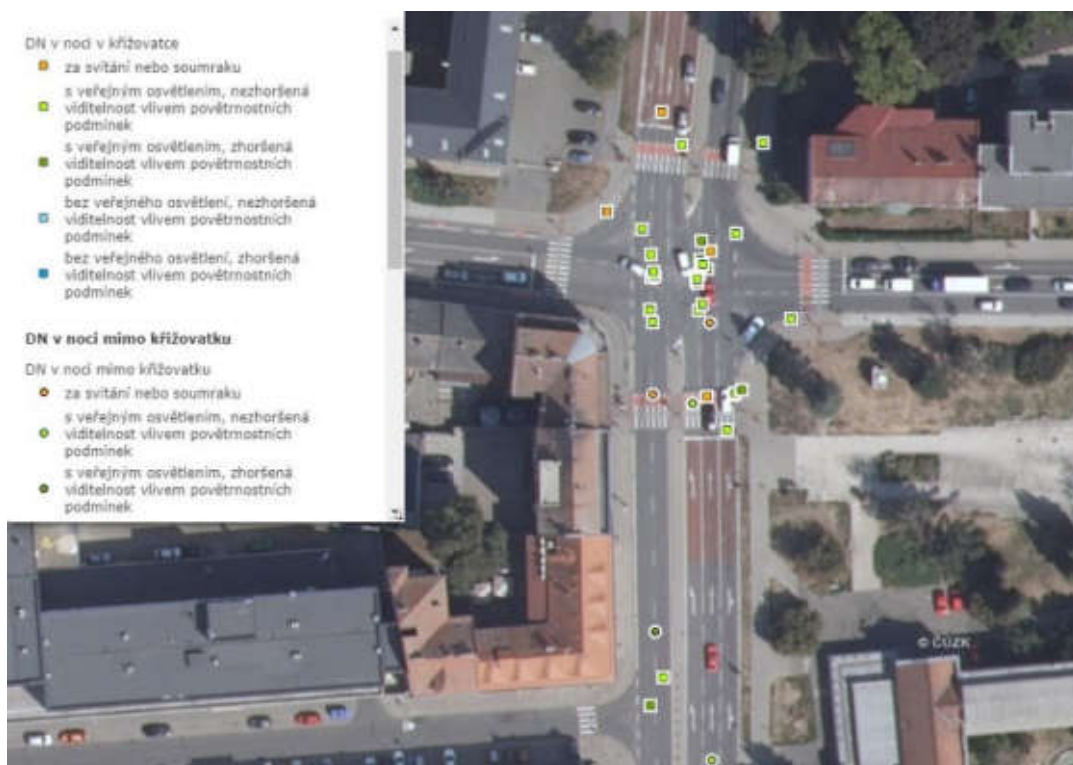
Obrázek č. 217 - Přehled dopravních nehod za tmy v centru města Uherské Hradiště



Obrázek č. 218 – Přehled dopravních nehod za tmy v části Mařatice



Obrázek č. 219 – Přehled dopravních nehod za tmy v části Jarošov



Obrázek č. 220 - Křižovatka třída Maršála Malinovského – Sokolovská – místo s nejvyšším výskytem dopravních nehod za tmy

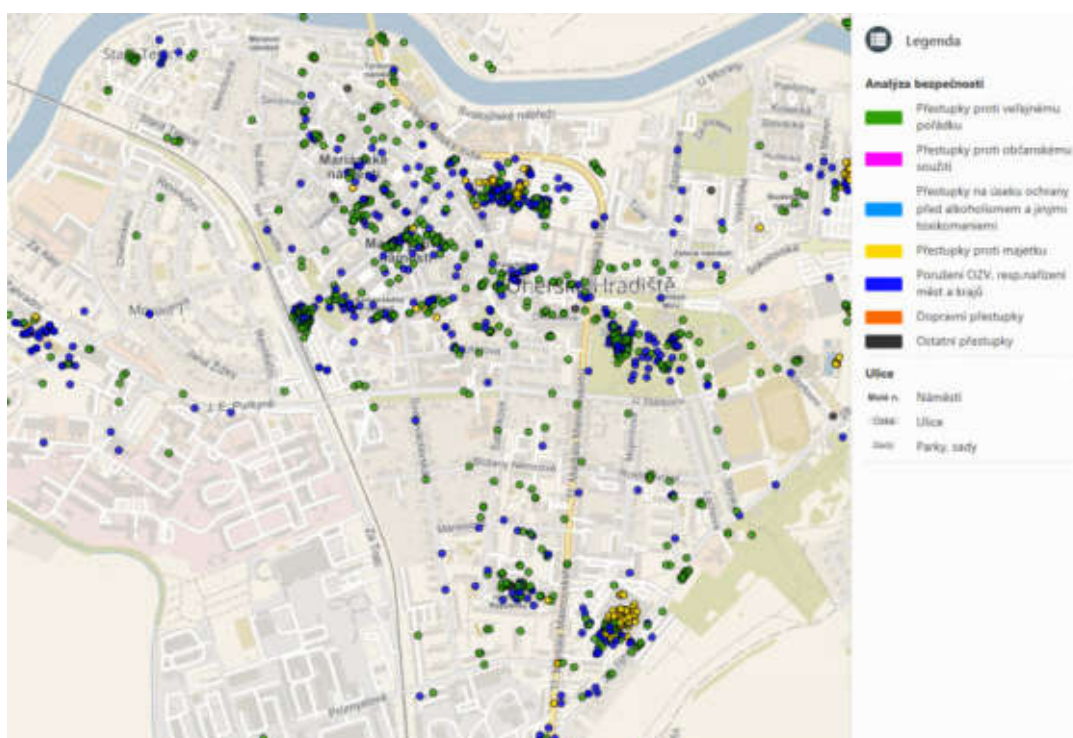
5.2.3. Bezpečnost

Ve městě Uherské Hradiště se nacházejí místa, uvedená v tabulce č. 3, se zvýšeným výskytem přestupků a kriminality za tmy. U těchto míst jsou navrženy třídy osvětlení.

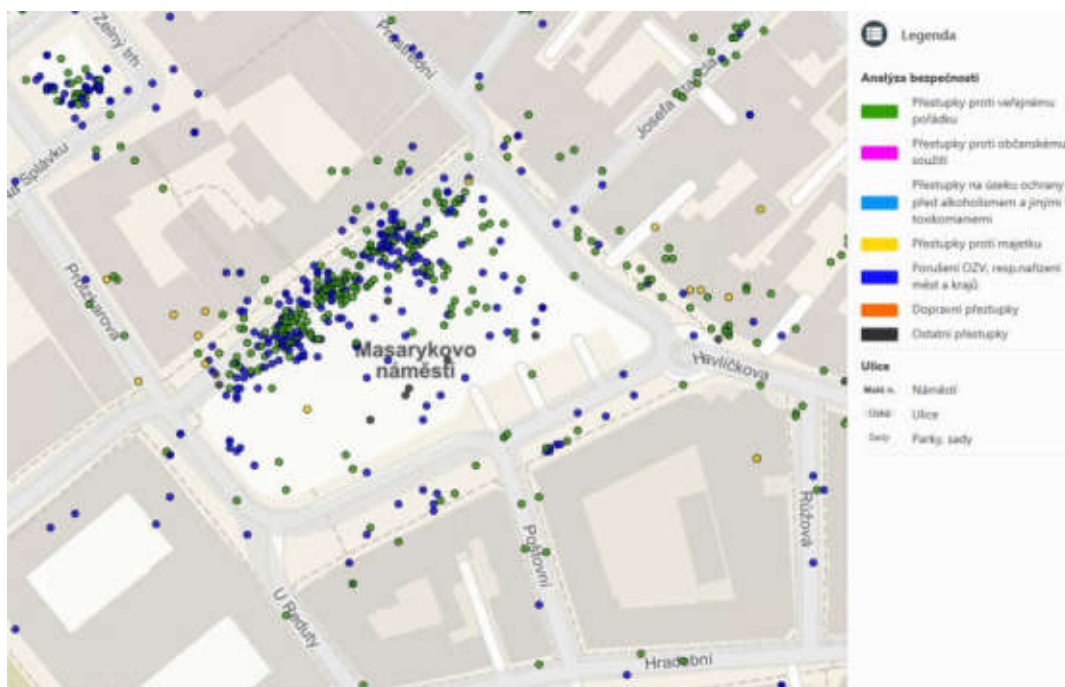
Komunikace (část komunikace)	Navrhovaná třída osvětlení	Počet Incidentů
Masarykovo náměstí	C2	>200
Palackého náměstí	C2	>100
Obchodní	C3	>200
Smetanovy sady	P3	>200
Náměstí Republiky	C3	>100
Zahradní - Štěpnická	M4	<100

Tabulka č. 3 – Místa se zvýšeným výskytem přestupků a kriminality na území Uherského Hradiště

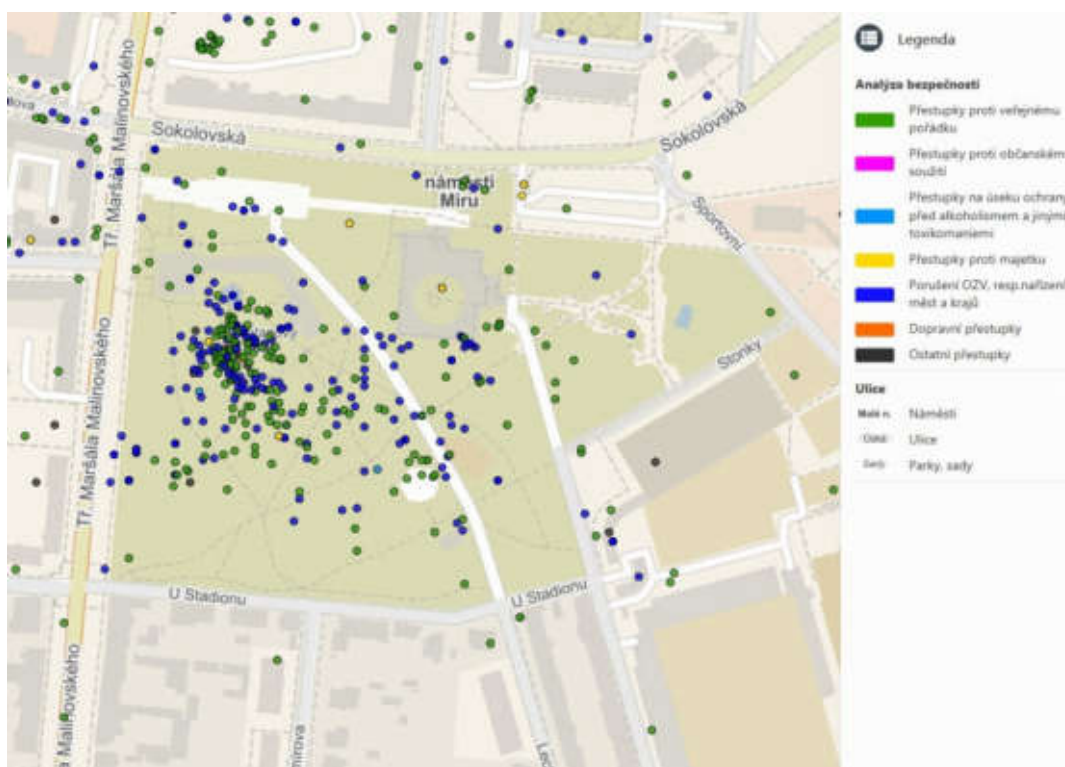
Jako místa se zvýšeným výskytem přestupků a kriminality za tmy byly vytipována náměstí v centru města a místa v blízkosti obchodních center, kde se i za tmy pohybuje velký počet lidí. Jako riziková lokalita byly vytipovány Smetanovy sady, park v centru města, kde se pohybuje velký počet lidí v méně přehledném terénu. Místa se zvýšeným výskytem přestupků a kriminality za tmy byla vytipována prostřednictvím veřejně přístupné internetové aplikace GIS (geografický informační systém) města Uherské Hradiště, ve které je možné sledovat na mapě místa výskytu přestupků a kriminality v závislosti na denní době. Jednotlivá vybraná místa jsou znázorněna na obrázcích č. 221 – 223.



Obrázek č. 221 - Celkový přehled přestupků ve městě Uherské Hradiště v nočních hodinách



Obrázek č. 222 - Přehled přestupků v okolí Masarykova náměstí v nočních hodinách



Obrázek č. 223 – Přehled přestupků v lokalitě Smetanovy sady v nočních hodinách

5.2.4. Přechod pro chodce

Tato kapitola obsahuje uvedení podmínek platných pro zřizování osvětlení přechodů pro chodce. Dále byla provedena pasportizace přechodů pro chodce.

5.2.4.1. Podmínky pro osvětlení přechodů pro chodce

Přisvětlení přechodů smí být dle TKP15 zřízeno jen při splnění následujících podmínek:

- Přechod musí být osvětlen v plném rozsahu, nesmí se přisvětlovat pouze část přechodu
- Pozemní komunikace, kde má být zřízen přechod, musí být osvětlena před i za uvažovaným přechodem v úrovni předepsané normou ČSN EN 13201 – 2. Délka osvětleného úseku záleží na povolené rychlosti v dané lokalitě. Tato délka, která se měří v ose pozemní komunikace od osy přechodu, je v každém směru nejméně:
 - 50 m pro dovolenou rychlost nejvýše 30 km/h
 - 100 m pro dovolenou rychlost vyšší než 30 km/h, ale nepřesahující 50 km/h
 - 150 m pro dovolenou rychlost vyšší než 50 km/h
- Současně s přisvětlením přechodu musí svítit také veřejné osvětlení alespoň v úsecích vymezených předchozím bodem
- V případě, že se bude úroveň osvětlení pozemní komunikace regulovat (snižovat/zvyšovat), pak se musí regulovat také úroveň přisvětlení přechodu tak, aby bylo v souladu s požadavky uvedenými v tabulce č. 3

	Udržovaná hodnota stávajícího osvětlení		Udržovaná průměrná svislá osvětlenost (lx)		
			nejnižší		nejvyšší
Třída	jasu povrchu pozemní komunikace / pozadí (cd.m-2)	horizontální osvětlenosti pozemní komunikace (lx)	základní prostor	doplňkový prostor	Všechny prostory
M2	$1,5 \leq L$	$50 \leq E$	přisvětlení se nezřizuje		
M3	$1,0 \leq L < 1,5$	$30 \leq E < 50$	75	50	200
M4	$0,75 \leq L < 1,0$	$20 \leq E < 30$	50	30	150
M5	$0,5 \leq L < 0,75$	$10 \leq E < 20$	30	20	100
M6	$L < 0,5$	$E < 10$	15	10	50

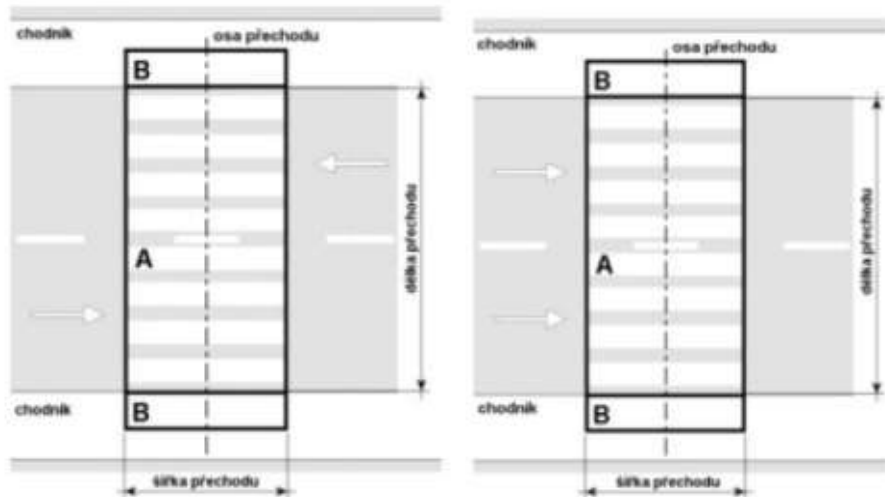
Tabulka č. 3 – Požadavky na úroveň osvětlení

Barevný tón světla použitých světelných zdrojů musí být z jiné skupiny barevných tónů, než jaký je použit pro osvětlení pozemní komunikace, resp. v daném místě převažuje. Poměr náhradních teplot chromatičnosti by měl být v poměru nejméně 1:1,5.

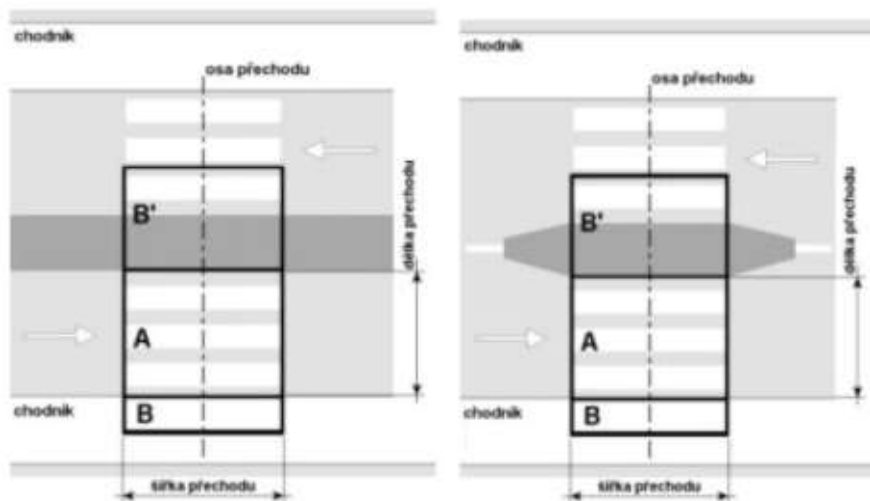
Vymezení posuzovaného prostoru:

- Základní prostor je prostor, kde je chodec přisvětlován
- Doplnkový prostor je prostor, kde je chodec též přisvětlován, avšak s nižšími požadavky
- Délka základního prostoru je v příčném směru vymezena rozhraním mezi chodníkem a vozovkou, zpravidla jde o okraj obrubníku přilehlý k pozemní komunikaci (případně vnější okraj vodící čáry nebo okraj zpevněný, pokud není navrženo dopravní značení). Zpevněná krajnice není součástí základního prostoru
- Šířka základního prostoru je v podélném směru vymezena okraji vodorovného dopravního značení V7 „přechod pro chodce“; na místech pro přecházení pak stavebními úpravami chodníku (prostor, ve kterém je výška obrubníku snížena pod 8 cm)
- Doplnkový prostor prodloužený se zřizuje na straně případně existujícího středního dělicího pásu, ochranného ostrůvku nebo jiného dopravně bezpečnostního opatření, pokud je na pozemní komunikaci navržen. Je to prostor navazující na základní prostor v příčném směru. Je dlouhý 3 m; jeho

šířka je shodná se šířkou základního prostoru. Doplnkový prostor prodloužený se nezřizuje v případě, že je délka dělicího pásu, ochranného ostrůvku a podobně větší než 3 metry



Obrázek č. 224 - Posuzovaný prostor: A = základní, B = neprodloužený doplňkový. Analogicky platí i pro pozemní komunikaci s více jízdními pruhy



Obrázek č. 225 - Posuzovaný prostor se středním dělicím pásem nebo ochranným ostrůvkem: A = základní, B = neprodloužený doplňkový, B' = prodloužený doplňkový. Platí pro směr jízdy zleva. Pro opačný směr je analogická situace

Přisvětlení přechodu se zpravidla nezřizuje, pokud je naplněna některá z těchto podmínek:

- Pokud je přechod řízen světelným signalizačním zařízením (SSZ) nebo je-li součástí křižovatky řízené SSZ. Střídavý provoz SSZ a přisvětlení je možný
- Ve vzdálenosti závislé na dovolené rychlosti je další přechod, který není ani přisvětlen, ani řízen SSZ. Tato vzdálenost, měřená v ose pozemní komunikace od osy přechodu, je nejméně:
 - 50 m pro dovolenou rychlost nejvýše 30 km/h
 - 100 m pro dovolenou rychlost vyšší než 30 km/h, ale nepřesahující 50 km/h
 - 150 m pro dovolenou rychlost vyšší než 50 km/h
- Zřízením přisvětlení by došlo ke snížení kontrastu mezi chodcem a pozadím vlivem dalších osvětlených ploch do té míry, že by zřízením přisvětlení naopak klesla viditelnost chodců na přechodu

5.2.4.2. Pasport přechodů pro chodce

Na území města Uherské Hradiště se nachází 142 přechodů pro chodce, z nichž 22 přechodů se nachází na křižovatkách řízených SSZ. Dalších 31 přechodů je přisvětleno. Na pozemních komunikacích s jednosměrným provozem musí být chodci přisvětlováni ze strany přijíždějících vozidel. Na pozemních komunikacích s obousměrným provozem musí být chodci přisvětlováni z pohledu vozidel přijíždějících v obou směrech. Nasvětlení přechodů pro chodce musí být v souladu s TKP 15, ČSN P 36 0455 a ČSN EN 13201-2. Seznam přechodů je zpracován v následující tabulce č. 4.

Celkem přechodů	SSZ	Přisvícení	Bezbariérový přístup	Úpravy pro nevidomé	Zpomalovací práh	Přejezd pro cyklisty	Dělený přechod	Zúžení jízdních pruhů	Snížení počtu jízdních pruhů
142	22	31	138	111	14	27	9	3	1

Tabulka č. 4 – Seznam přechodů pro Chodce

Tabulka pasportu s podrobným popisem a charakteristikou jednotlivých přechodů je samostatnou přílohou č. 3 tohoto dokumentu.

5.3. Environmentální analýza

Cílem této kapitoly je seznámení s problematikou veřejného osvětlení ve vztahu k environmentálním aspektům životního prostředí. Jedná se zejména o problematiku rušivého světla a jeho vlivu na floru a faunu, včetně člověka. Další významnou částí této kapitoly je rozdělení zón životního prostředí. Do těchto zón jsou pak rozděleny jednotlivé části města.

5.3.1. Rušivé světlo

Problematikou rušivého světla se zabývá několik norem. Jedná se o ČSN EN 12464-2, jež upravuje osvětlení pracovních prostorů ve venkovních prostorech. Tato norma byla využívána hlavně v době vzniku dvou novějších norem. Těmito normami jsou TKP – 15 Technické kvalitativní staveb pozemních komunikací, kdy kapitola 15 řeší osvětlení pozemních komunikací a ČSN P 36 0455 – Osvětlení pozemních komunikací – doplňující informace

5.3.1.1. Zdroje rušivého světla

Za hlavní zdroje rušivého světla lze považovat veškeré nevhodně instalované osvětlovací soustavy. Jedná se zejména o špatně řešené osvětlení billboardů, svítících reklam, ale i nevhodně řešené architektonické osvětlení. Vliv těchto zdrojů je možné omezit jejich správným technickým řešením.

Nevhodné technické řešení architektonických dominant, kdy jsou mnohdy využívány zejména silné výbojky, dochází k vysokému odrazu světla do okolního prostředí. Vhodným řešením je osvětlovat pouze fasády těchto budov a jejich případné zhasínání v době nočního klidu.

Reklamy, billboardy a různé poutače jsou velmi často nevhodně osvětlovány ze spodu. Čili od země směrem k obloze. Dochází tak ke značné distribuci světla mimo požadovaná místa. Tento efekt lze omezit změnou umístění osvětlení, případně instalací clon.

Zdrojem rušivého světla může být i samotné veřejné osvětlení. K tomu dochází v případě volby technicky nevhodně řešeného svítidla. Aby dopady veřejného osvětlení byly co nejmenší, je důležité, aby světlo v co nejmenší míře směřovalo do horního poloprostoru a docházelo i k minimálnímu oslnění. Je důležité, aby světlo v co nejmenší míře dopadalo do oken domů. Tohoto lze dosáhnout zejména volbou

vhodně technicky řešených svítidel, difuzorů, slabších světelných zdrojů, clon a odrazných ploch, aby došlo v maximální míře k usměrnění světelného toku do požadovaného prostoru.

5.3.1.2. Vliv na člověka

Lidský organismus je řízen a ovlivňován cirkadiánním biologickým rytmem. Ten odpovídá přibližně periodě 24 hodin. Pro správnou synchronizaci lidského organismu je zcela zásadní, abychom měli co největší rozdíl mezi denním světlem a noční tmou. Zatímco ve dne je světlo velmi důležité, po západu slunce je to cizorodý prvek a tak by na něj mělo být nahlíženo.

Cirkadiánní rytmy jsou u člověka ovlivňovány vnějším synchronizátorem. Tímto synchronizátorem otáčení země kolem své osy či-li střídání dne a noci. U organismu se neprojevuje citlivost na stupeň osvětlení v průběhu dne, nýbrž jen v určitém období během cyklu 24 hodin. Toto období je označováno jako fotoperioda organismu. Světlo, respektive střídání světla a tmy ovlivňuje produkci melatoninu. K ovlivnění biologických cyklů důležitá intenzita a doba expozice,

Melatonin je hormon, který vzniká v noci. Jeho úkolem je nastavení biologických hodin a příprava organismu ke spánku. Řada zdravotních potíží, které souvisejí s přítomností světla v nočních hodinách, je spojováno s omezením produkce tohoto hormonu. Nejčastěji se jedná o poruchy spánku.

5.3.1.3. Vliv na faunu

Podobně jako v případě člověka, má významný vliv střídání dne a noci i u ostatní fauny. Příkladem nepříznivého vlivu osvětlení může být dezorientace ptáků, hmyzu a dalších živočichů, jež je běžně pozorovatelným jevem. Osvětlení též může mít vliv na rozmnožování živočichů, či predaci. Kulminací různých změn chování, jež jsou vyvolány veřejným osvětlením, dochází v některých případech k negativním vlivům na funkci ekosystému. Vlivu umělého osvětlení je nutné věnovat dostatek pozornosti a hledat vhodný kompromis, avšak bez vlivu na bezpečnost pro člověka.

5.3.1.4. Limity rušivého světla

Limity pro rušivé světlo jsou uvedeny v normě EN 1264 – 2. Za tímto účelem tato norma zavádí zóny životního prostředí a pro každou definuje různé požadavky, které jsou specifikovány v tabulce č. 5.

Zóna životního prostředí	Světlo na objektech		Svítivost svítidla		Podíl horního toku	Jas	
	lx		cd			RUL	Lb
	Mimo dobu nočního klidu	V době nočního klidu	Mimo dobu nočního klidu	V době nočního klidu	%	cd.m-2 Fasády budov	cd.m-2 Znaky
E1	2	0	2500	0	0	0	50
E2	5	1	7500	500	5	5	400
E3	10	2	10000	1000	15	10	800
E4	25	5	25000	2500	25	25	1000

E1 představuje skutečně tmavé oblasti jako národní parky a chráněná území.

E2 představuje málo světlé oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti.

E3 představuje středně světlé oblasti jako průmyslová a obytná předměstí.

E4 představuje velmi světlé oblasti jako městská centra a obchodní zóny.

Ev je největší hodnota svislé osvětlenosti na objektech v luxech.

I je svítivost každého zdroje světla v potenciálně rušivém směru.

RUL je poměrná část světelného toku svítidla vyzařovaného nad horizont v jeho pracovní poloze.

Lb je největší průměrný jas fasády budovy v cd.m-2.

Ls je největší průměrný jas znaků v cd.m-2.

Tabulka č. 5 – Limity pro rušivé světlo dle EN 1264 -2

5.3.1.5. Zásady pro omezení rušivého světla

Zásadami pro omezení rušivého světla a omezení jeho dopadů jsou:

- směřovat světelný tok s co nejvyšší mírou využití tam, kde je to žádoucí, a omezit neefektivní distribuci světelného toku,
- nevyužívat svítidla, která vyzařují světelný tok výlučně do horního poloprostoru (osvětlení reklamních ploch) a případě jejich užití zajistit cloněmi
- omezit světelný přesah
- ztlumit nebo vypnout osvětlení v době, kdy není zapotřebí, zejména architektonické osvětlení v době nočního klidu

5.3.2. Doba nočního klidu

Dle § 5 zákona č. 251/2016 Sb. se dobou nočního klidu rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

5.3.3. Hledisko barvy světelných zdrojů

Kvalita barvy světelných zdrojů s bílým světlem se charakterizuje dvěma základními vlastnostmi:

- Barevný tón světelného zdroje
- Kvalita podání barev

Barevný tón světla světelného zdroje se vztahuje k zdánlivé barvě (chromatičnosti) vyzařovaného světla. Vyjadřuje se číselně náhradní teplotou chromatičnosti světelného zdroje. Jejich skupiny jsou uvedeny v tabulce č. 6.

Barevný tón světla	Náhradní teplota chromatičnosti
	T_{cp} (K)
teple bílý	do 3 300
neutrálně bílý	3 300 - 5 300
chladně bílý	nad 5 300

Tabulka č. 6 – skupiny barevných tónů světla světelných zdrojů

Ve veřejném osvětlení se používají světelné zdroje, jejichž barva světla se popisuje na stupnici odstínů bílé barvy od teple bílé po chladně bílou. Uvedené tóny světla bílé barvy se popisují náhradní teplotou chromatičnosti v Kelvinech (K). Teple bílé barvě odpovídá rozsah teplot chromatičnosti od 2 000 K do 3 300 K, neutrálně bílé barvě rozsah od 3 300 K do 5 300 K a chladně bílé barvě rozsah nad 5 300 K.

Podání barev hraje významnou roli ve vnímání prostoru a zlepšuje zrakový výkon a pocit celkové duševní pohody. Barvy prostředí a předmětů musí být podány správně a tam, kde je to možné, musí mít lidská pokožka přirozenou barvu. Pro objektivní popis vlastností světelných zdrojů z hlediska podání barev se používá všeobecný index podání barev Ra. Maximální hodnota Ra je 100.

Pro veřejné osvětlení, z pohledu chodců, je nejpříjemnější použití světelných zdrojů s teple bílým barevným tónem ($T_{cp} < 3\,300$ K) a s vyšším indexem podání barev ($R_a > 70$). Z pohledu řidičů je vhodnější, pro osvětlení významných dopravních komunikací, použít světelné zdroje s vyšší náhradní teplotou chromatičnosti ($T_{cp} > 4\,000$ K), které současně opticky odlišují tyto významné komunikace od ostatních pozemních komunikací a mohou tak přispět k lepší orientaci ve městě za tmy, vyšší bezpečnosti a lepšímu perifernímu vidění. Použití světelných zdrojů s chladně bílým barevným tónem je vhodné např. jako přisvětlení přechodů pro chodce pro dosažení vyššího barevného kontrastu. V tomto případě musí být rozdíl teplotě chromatičnosti minimálně 1000 K.

5.4. Provozní analýza

Tato kapitola se zaměřuje na možnost zapojení veřejného osvětlení do projektu Smart city. Jedná se zejména o možnosti ovládání a řízení veřejného osvětlení na základě provozních potřeb a v souladu s legislativou ČR.

5.4.1. Smart city

SMART City (Chytré město) je koncept, který využívá moderních digitálních, informačních a komunikačních technologií pro zvýšení kvality života ve městech. Zaměřuje se na efektivnější využití stávajících technologií, na využití nových technologií, na hledání nových zdrojů, snižování spotřeby energie, eliminaci zátěže životního prostředí, optimalizaci dopravy a sdílení dat pro veřejné využití.

Koncept Smart City je velmi rozsáhlý a veřejné osvětlení pouze jednou z jeho součástí. Nejdůležitějším prvkem tohoto nového konceptu je maximální využití moderních informačních technologií a návrh řešení pro město tak, aby došlo k maximálnímu možnému propojení mezi různými obory (veřejné osvětlení, doprava, energetika, turistika, bezpečnost, veřejná správa apod.) s příznivým dopadem na kvalitu života občanů ve městě.

Koncept Smart City lze rozdělit do následujících oborů:

- veřejné osvětlení – nejrozšířenější veřejně přístupná energetická a technologická síť – lze využít jako základní páteřní systém pro umístění ostatních technologií se zajištěním jejich napájení. Smart City lze využít pro řízení a monitoring veřejného osvětlení
- mobilita - řízení dopravy, preference MHD, vyhledávání spojení hromadné dopravy.
- organizace městské dopravy, parkování, sdílené dopravní prostředky
- elektromobily – nabíjecí stanice
- energetika – využití obnovitelných zdrojů, vodohospodářství
- služby – informační tabule, mobilní připojení
- budovy – správa a řízení budov, snížení energetické spotřeby
- odpadové hospodářství – třídění odpadu, detekce a svoz
- Informační, telekomunikační systémy a monitorovací systémy
- elektronické platební systémy.
- Sledování a měření environmentálních parametrů

Smart city je možné též uplatnit ve spojení s veřejnou dopravou. Takové propojení může spočívat v několika hlavních bodech:

- Využití systémů dopravní telematiky (kamerové systémy, chytré zastávky, preference apod.).
- Využití mobilních aplikací (informace o volných parkovacích místech prostřednictvím dopravních detektorů a kamer)
- Propojení s dalšími službami (sdílené bicykly, elektrokoloběžky apod.).
- Technické řešení vyhledávačů spojení (webové aplikace, aplikace smartphone) propojení různých druhů dopravy
- Monitoring obsazenosti vozidel veřejné dopravy, sledování pohybu pro zpřesnění predikce veřejné dopravy (celková doba jízdy cestujícího, doba zdržení v závislosti na aktuálním dopravním stavu)
- Informace pro osoby s tělesným zdravotním postižením – aktuální informace (např. nízkopodlažní prostředek)
- Propojení systémů parkování s veřejnou dopravou – spojení parkovného s jízdenkou veřejné dopravy
- Osazení stožárů VO detektory a informačními panely.
- Využití systémů pro zasílání informací o dopravních problémech přímo do vozidla
- Využití systémů řízení využitelné pro preferenci hromadné dopravy
- Využití systémů řízení pro zajištění plynulé dopravy
- Osazení VO čidly pro měření environmentálních dat typu CO, NO, PM apod.
- Propojení VO na IZS

Cílem chytrého veřejného osvětlení je maximalizovat komfort jeho uživatelů a minimalizovat světelné znečištění při optimalizaci nákladů a minimalizaci spotřeby energie, neboť:

- skýtá řešení pro časové periody s nízkou hustotou dopravy,
- je schopné adaptace na potřeby uživatelů
- svítí v době, kdy je potřeba, a v kvalitě, která je v danou dobu žádoucí
- skýtá vysoký potenciál pro snížení energetické spotřeby
- skýtá vysoký potenciál pro snížení světelného znečištění
- umožňuje umístování dalších technologií, kamerových systémů, prvků meteorologických, monitoringu kvality prostředí, komunikačních prvků a podobně

Využití tohoto typu veřejného osvětlení je vhodné zejména pro třídy osvětlení komunikací P a nižší třídy M, avšak je důležité brát v potaz, že:

- Hodnoty parametrů se mohou měnit a lze tak dospět k jiným třídám osvětlení.
- Změna v zatřídění komunikace má za následek i rozdílné požadavky, které jsou kladeny na danou pozemní komunikaci za standardních podmínek
- Změna zatřídění komunikací do jiné třídy osvětlení a tím možné snížení průměrného jasu pozemní komunikace je problematická (technická norma to nevyklučuje)
- Nedoporučuje se změna regulace veřejného osvětlení na nebezpečných úsecích komunikací (kriminalita, změna počasí, intenzita dopravy a podobně).
- Pro třídy osvětlení P je dynamické osvětlení nejvhodnější přičemž, hodnoty parametrů se mohou měnit, avšak problematický je faktor kriminality, atraktivity prostředí a v některých případech také potřeb rozpoznání obličeje
- Možnosti úspor na takovýchto komunikacích jsou však znatelné
- Záleží vždy ale na bezpečnosti a charakteru dynamického osvětlení
- Možnost měnit třídy osvětlení P během noci v závislosti na intenzitě chodců/cyklistů

5.4.1.1. Využití konceptu Smart City ve městě

Aby město Uherské Hradiště fungovalo efektivně, moderně a nabízelo svým občanům co nejpohodlnější místo pro život, zahájilo v roce 2019 projekt „Využití konceptu Smart City a navazujících strategií k udržitelnému rozvoji města Uherské Hradiště“, který je zaměřen na zlepšení současného systému strategického řízení a tvorby strategických dokumentů místní samosprávy.

V rámci projektu je realizováno 8 koncepcí, včetně tohoto dokumentu Koncepce VO, a jedna analýza:

- Strategie Smart City
- Informační strategie
- Koncepce rozvoje veřejného osvětlení
- Místní adaptační strategie na změnu klimatu
- Strategie rozvoje kulturních a kreativních průmyslů
- Koncepce rozvoje a řízení kultury
- Koncepce rozvoje cestovního ruchu

- Koncepce rozvoje a řízení sportu
- Analýza optimalizace dopravy v klidu na sídlišti Východ

Díky projektu bude lépe plánován a realizován rozvoj města v klíčových oblastech a bude posílena vzájemná spolupráce a komunikace mezi všemi aktéry rozvoje. Pořízení a implementací chybějících strategických dokumentů v daných tematicích na úrovni města dojde ke zlepšení kompetencí cílových skupin v oblasti strategického plánování a řízení rozvoje města, zkvalitní se strategická práce a plánování ve veřejné správě, což se projeví zlepšením kvality života a spokojenosti obyvatel města.

5.4.1.2. Webový portál Hradiště chytře

V rámci projektu je připravován nový web, kde budou zveřejňována všechna "chytrá" řešení a v rámci kterého se budou moci občané zapojit do budoucího rozvoje města prostřednictvím podnětů, upozornění, návrhů, vyjádření apod.

5.4.1.3. Metropolitní síť

Město Uherské Hradiště v současné době buduje na svém území Metropolitní síť (MAN-UH). Metropolitní síť je budována na technologii optických vláken. Hlavním cílem budování Metropolitní sítě je propojení budov městského úřadu a budov, kde sídlí organizace zřizované městem, příspěvkové organizace apod.

5.4.2. Mechanická bezpečnost konstrukcí

Každá nosná konstrukce veřejného osvětlení má své maximální zatížení, které se nesmí překročit. Zatížení stožáru (kg) představuje celkovou instalovanou hmotnost ve vrcholu stožáru tj. hmotnost výložníku včetně svítidel. Zatížení standardních sadových stožárů bývá v rozmezí cca 20 až 40 kg a zatížení uličních stožárů bývá v rozmezí cca 25 až 40 kg. Nejvyšší zatížení mají dálniční stožáry, které mají zatížení až 200 kg.

5.5. Závěr

Tato analytická část základního plánu veřejného osvětlení popisuje a rozebírá současný stav veřejného osvětlení z hlediska architektury a bezpečnosti. Konkrétní návrhy řešení a koncepce veřejného osvětlení řeší další kapitoly tohoto dokumentu.

6. Návrhová část

6.1. Architektonicko-urbanistické řešení

6.1.1. Koncepce nočního vzhledu města

Architektonicko-urbanistická analýza nočního vzhledu města z dálkových, vnitroměstských a blízkých (lokálních) pohledů identifikovala základní vady stávající soustavy veřejného osvětlení a okruhy témat pro následnou obnovu a modernizaci veřejného osvětlení v Uherském Hradišti:

- Porušování světelného panoramatu města rušivým světlem v místech lokalit s vysokou intenzitou osvětlení v kombinaci s použitím vysokých osvětlovacích stožárů
- Nedostatečné, případně chybějící světelné akcentování stavebních dominant města v dálkových pohledech - panoramatech, siluetách města, případně ve vnitroměstských a blízkých pohledech
- Chybějící koncepce vizuální diferenciací veřejných prostranstvím pomocí kombinací intenzity osvětlení a teploty chromatičnosti použitého světla
- Široká architektonická, designová diferenciací typů prvků veřejného osvětlení, zejména v centrální části řešeného území; užití jednotlivých typů prvků veřejného osvětlení bez ohledu na historický a urbanistický vývoj a charakter lokalit města
- Převažující morálně zastaralý design používaných prvků veřejného osvětlení.
- Realizace prvků veřejného osvětlení v prostorové a konstrukční souvislosti s nadzemním energetickým vedením; prvky osvětlení jsou upevněné na sloupech nadzemních energetických vedení
- Lokality s nevhodnou (příliš vysokou) výškou osvětlovacích stožárů – s ohledem na příčné uspořádání prostoru, charakter a výšku zástavby.
- Chybějící veřejné osvětlení v některých lokalitách (např. nábřeží)

Generel veřejného osvětlení reaguje na výše uvedené identifikované okruhy témat pro následnou obnovu a modernizaci veřejného osvětlení stanovením následujících koncepcí a navrhovaných opatření:

- Stanovením základních koncepčních pravidel pro obnovu a modernizaci veřejného osvětlení
- Stanovením opatření pro rozvoj světelného panoramatu města.
- Stanovením koncepčního vztahu intenzity osvětlení a chromatičnosti používaného světla
- Stanovením základních typů charakteru osvětlení veřejných prostranství.
- Stanovením architektonických a technických parametrů pro prvky veřejného osvětlení pro jednotlivé funkční zóny
- Stanovením architektonických a technických parametrů pro specifické překryvné prvky koncepce veřejného osvětlení
- Stanovením příkladů vhodného designu prvků veřejného osvětlení
- Stanovením podmínek pro architektonické prostorové osvětlení staveb

6.1.2. Základní koncepční pravidla pro obnovu a modernizaci veřejného osvětlení

V návaznosti na provedenou analýzu veřejného osvětlení města Uherské Hradiště z architektonicko urbanistických hledisek je možné definovat následující hlavní obecné zásady pro obnovu a modernizaci veřejného osvětlení v Uherském Hradišti:

- Základní koncepce designu prvků veřejného osvětlení vychází ze zásady, že do města Uherské Hradiště je a bude vkládán nový, technologicky vyspělý typ osvětlení, kterému bude odpovídat princip důsledného používání soudobých forem designu stožárů, výložníků a souvisejících prvků. Tento princip zahrnuje celou oblast města, není-li určeno jinak v konkrétních lokalitách (např. v historické zóně)
- Součástí designu osvětlení je vnímání barvy světla jakožto výtvarného prostředku k tvorbě vizuální scény veřejného prostoru. Bude využíváno barevné škály světla od studené bílé (v ojedinělých případech, kde je žádoucí docílení kontrastu barev osvětlení) přes teplou bílou (výrazně převažující) až po oranžovou bílou ve vymezených typech prostorů
- Pro design prvků veřejného osvětlení (denní vzhled veřejného osvětlení) i pro jejich technickou specifikaci (noční vzhled veřejného osvětlení) jsou závazná

pravidla stanovená podle jednotlivých vymezených funkčních zón města, případně specifických překryvných prvků

- Pro zóny 01 a 02 bude nutné předem určit design prvků veřejného osvětlení, který se bude následně uplatňovat výhradně v těchto zónách, jako unikátní a pro každou zónu charakteristický. Pro prvky veřejného osvětlení s rozdílnými výškami a rozdílným konstrukčním uspořádáním (např. s výložníkem – bez výložníku) platí zásada, že veškerá designová svítidla v rámci jedné zóny budou vykazovat podobné designové tvarosloví, budou patřit do jedné designové „rodiny“
- Stožáry veřejného osvětlení by měly vytvářet v ulicích a veřejných prostorech linie nebo jinak definované prostorové útvary – vždy však vázané na proporce a charakter konkrétního prostoru. V rámci jedné ulice, případně celé ucelené lokality, musí být barva stožárů totožná, rozdílné odstíny barev se nepřipouští
- Stožáry s vyšší výškou (8 – 12 m) ve veřejných prostorech, které takovému řešení veřejného osvětlení svým charakterem, strukturou a výškou stávající zástavby, proporcí nebo šířkou veřejného prostoru neodpovídají, v rámci modernizace veřejného osvětlení systematicky nahrazovat prvky veřejného osvětlení s nižší přiměřenou výškou. Toto pravidlo se týká zejména zón č. 02 a 03, např. ulic Dvořákova, Boženy Němcové, Šafaříkova, Na Morávce, Mánesova, Štefánikova, Sportovní, Verbířská, Města Mayen nebo 28. října
- Světelná místa s vícečetnými výložníky nebo vícečetnými svítidly modernizovat v případech, kdy to bude technicky možné, technicky pokročilými svítidly se světelnými charakteristikami, které umožní snížení počtu svítidel na světelné místo
- Systematicky doplňovat architektonické prostorové osvětlení navržených staveb. A to na základě kvalitních architektonických návrhů, které budou zohledňovat architekturu stavby, charakteristiku dotčené funkční zóny, případně typ okolních komunikací a způsob jejich osvětlení a začlenění a význam stavby nebo plastiky do urbanistické struktury města
- Systematicky přistupovat k modernizaci nebo výměně prvků veřejného osvětlení v lokalitách, kde to tento generel veřejného osvětlení doporučuje:
 - Lokality s umístěním svítidel veřejného osvětlení na sloupech nadzemních energetických rozvodů – v těchto lokalitách bude dlouhodobým zájmem umístit energetické rozvody pod úroveň terénu. Pro prvky veřejného osvětlení využít vlastní nosné konstrukce

- V prostoru Mariánského náměstí pro osvětlení plochy náměstí využít svítidla s vyšší výškou stožárů
- Masarykovo náměstí – sjednocení designu svítidel po obvodu náměstí, úprava řešení veřejného osvětlení v ploše náměstí.
- Zelný trh – úprava designu svítidel s ohledem na charakter kompozičního těžiště prostoru – historické kovové fontány (designová gradace k tomuto těžišti)
- Lokality se svítidly na příliš vysokých stožárech v případě průchodu komunikací základního komunikačního systému města periferními obcemi – Vésky (Na Dědině, Zámostí), Míkovice (Na Příkopě, Hlavní) – nahrazení svítidly na nižších stožárech
- Přístupová komunikace na Výšinu sv. Metoděje – kultivace stávajícího veřejného osvětlení lokality. Pravděpodobně na základě zpracování celkové krajinářsko – architektonické koncepce areálu
- V zónách č. 08 – zóny přírodní zajistit podmínky pro „světelný noční klid“ – tedy veřejné osvětlení, pokud možno, vůbec nerealizovat, případná realizace veřejného osvětlení musí respektovat požadavek nenarušení ekologické stability vymezené lokality. Případné veřejné osvětlení musí kromě technických (normových) požadavků splňovat také požadavky ekologické s ohledem na charakter lokality (například požadavky na teplotu chromatičnosti světla, požadavky na vyloučení modrého spektra světla apod.). „Světelný noční klid“ těchto zón nesmí narušovat ani veřejné osvětlení z přilehlých, charakterem odlišných zón
- V plochách vymezených k řešení útlumu osvětlení s ohledem na světelné panorama města hledat technická řešení a ve spolupráci s vlastníkem rušivého osvětlení vytvářet podmínky pro omezování rušivého vlivu tohoto osvětlení na panorama města, případně na objekty v okolí zdroje tohoto rušivého osvětlení

6.1.3. Opatření pro rozvoj světelného panoramatu města

Pro rozvoj světelného panoramatu města (respektive pro nápravu negativních jevů porušení světelného panoramatu města, nebo pro nápravu jevů spojených s rušivým osvětlením – viz analytická část, kapitola 5. 1. 2 Analýza vzhledu města z dálkových pohledů) vymezuje generel veřejného osvětlení místa / lokality vykazující nadměrné – rušivé osvětlení a naopak místa / lokality vykazující nedostatečné osvětlení pro vytvoření charakteristického panoramatu města.

6.1.4. Místa vykazující nadměrné (rušivé) osvětlení

Jedná se zejména o lokalitu velkého komerčního centra s rozsáhlým parkovištěm mezi ulicí 28. října a třídou Maršála Malinovského. Dále sem také patří osvětlení městského fotbalového stadionu Miroslava Valenty.

Stávající řešení umělého osvětlení v těchto lokalitách vykazuje podobné principy – použití silných světelných zdrojů na velmi vysokých stožárech. Toto technické řešení má za následek, že jednotlivé světelné body silného světla se přímo uplatňují v panoramatech města – jako silné světelné body nad horizontální úroveň výšky okolní zástavby. Silně nasvětlené plochy jsou pak světelně akcentovány mimo jakoukoliv výtvarnou koncepci celkového účinku nočního osvětlení celého města. Silné lokální osvětlení je také vnímáno jako rušivé v okolní zástavbě v okolí zdroje tohoto osvětlení.

V těchto vymezených lokalitách by mělo docházet ve spolupráci s vlastníkem tohoto osvětlení k vytváření podmínek pro technické úpravy stávajícího typu osvětlení pro omezení rušivého osvětlení s dopadem na světelné panorama města, na sousední zástavbu nebo do ploch, které jsou vymezené jako zóny přírodní.

6.1.5. Místa vykazující nedostatečné osvětlení pro vytvoření charakteristického panoramatu města

Z nočních fotografií panoramat města je patrná jednoznačná nedostatečnost světelného akcentu zásadních stavebních dominant, které vytvářejí charakteristické panorama města. Panorama města utváří především charakteristická trojice výškově uplatňujících se staveb historického centra města – věže kostela sv. Františka Xaverského na Mariánském náměstí, věž staré radnice v Prostřední ulici a věž kostela Zvěstování Panny Marie ve Františkánské ulici. Tyto stavby utvářejí identitu města a vytvářejí jeho charakteristickou siluetu v dálkových pohledech.

Pro zajištění charakteristického panoramatu města v jeho noční scéně bude zapotřebí doplnit architektonické prostorové osvětlení těchto významných stavebních dominant. Intenzita osvětlení musí odpovídat skutečnosti, že jsou tyto stavby vnímány z dálkových pohledů. Architektonické dominanty musí být osvětlené ze všech stran, odkud je panorama města vnímáno z dálkových pohledů – tedy prakticky ze všech světových stran.

6.1.6. Koncepční vztah intenzity osvětlení a chromatičnosti používaného světla

Generel veřejného osvětlení definuje koncepci vzájemného vztahu intenzity a chromatičnosti použitého světla pro vytvoření jasných pravidel užívání těchto světelných charakteristik v celkové koncepci nočního obrazu města. Koncepci vzájemných vztahů zobrazuje následující tabulka na obrázku č. 226:

SHÉMA VZTAHU CHARAKTERU PROSTORU VYMEZENÉ ZÓNY NEBO SPECIFICKÉHO PŘEKRYVNÉHO PRVKU A INTENZITY A TEPLoty CHROMATIČNOSTI SVĚTLA

INTENZITA OSVĚTLENÍ		TEPLOTA CHROMATIČNOSTI SVĚTLA			
		oranžová bílá (18000 - 20000 K)	teplá bílá (22000 - 27000 K)	teplá bílá (30000 K)	neutrální bílá (40000 K)
VYŠŠÍ	světelně akcentované prostory z bezpečnostních nebo urbanistických důvodů	<p>významné veřejné prostory s podstatným provozem pěších, akcentování urbanistického nebo přírodního významu</p> <p>☛ SPP 01 - plochy urbanisticky významných veřejných prostranství</p>	<p>běžné uliční prostory</p> <p>☛ SPP 01 - plochy urbanisticky významných veřejných prostranství</p>	<p>urbanistické liniové a bodové akcenty, komunikace s vyšší intenzitou dopravy</p> <p>☛ SPP 02 - urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy</p>	<p>☛ přechody pro chodce</p> <p>☛ vybrané křižovatky</p>
	prostory s běžnou intenzitou osvětlení	<p>☛ zóna 01 - historického centra - středověké město</p>	<p>☛ zóna 02 - centrální zóna - zóna širého městského centra</p> <p>☛ zóna 03 - větší obytná a smíšená zóna - rozvolněná a solitérní zástavba</p> <p>☛ zóna 04 - větší obytná a smíšená zóna - kompaktní a individuální zástavba</p> <p>☛ zóna 07 - zóna periferních částí města</p>	<p>☛ SPP 03 - dopravně významné komunikace - základní komunikační systém města</p>	
NÍZKÁ	prostory se sníženým požadavkem na intenzitu osvětlení, environmentální požadavky	<p>☛ zóna 06 - zóna přírodní</p>	<p>☛ zóna 05 - zóna veřejně zeleně s parkovou, rekreační a sportovní funkcí</p>	<p>☛ zóna 06 - zóna skladování, výroby a smíšených komerčních funkcí</p>	

Obrázek č. 226 – Koncepce vzájemných vztahů

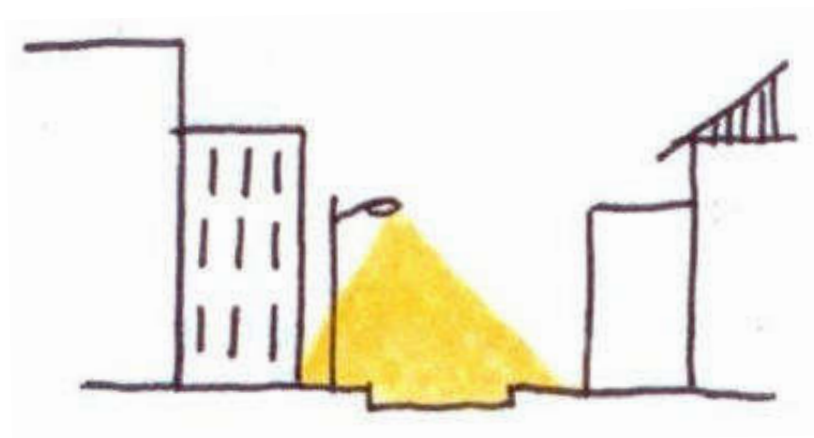
6.1.7. Typy charakteru osvětlení veřejných prostranství

Generel veřejného osvětlení stanovuje celkem 3 typy charakteru osvětlení, a to podle toho, kam je světelný tok svítidlem směřován a jaké části prostoru osvětluje.

6.1.7.1. Typ 1

Při tomto charakteru osvětlení je světelný tok svítidel směřován výhradně na povrch a nezbytné bezprostřední okolí osvětlovaných pozemních komunikací. Hlavním hodnotícím kritériem je jas nebo horizontální osvětlenost pozemní komunikace. Hlavním účelem tohoto charakteru osvětlení je zajištění dostatečné bezpečnosti provozu a orientace v městském prostředí. Jedná se o ryze technické osvětlení pozemních komunikací určených hlavně pro motorovou dopravu s maximálním omezením světelného toku do okolního prostředí.

Tento charakter osvětlení je vhodný pro hlavní komunikační tahy a průmyslové zóny, které nejsou zpravidla urbanisticky hodnotné (bez dodržení uliční čáry, absence, popř. malé procento architektonicky cenných staveb apod.). Charakter tohoto osvětlení je znázorněn na obrázku č. 227.



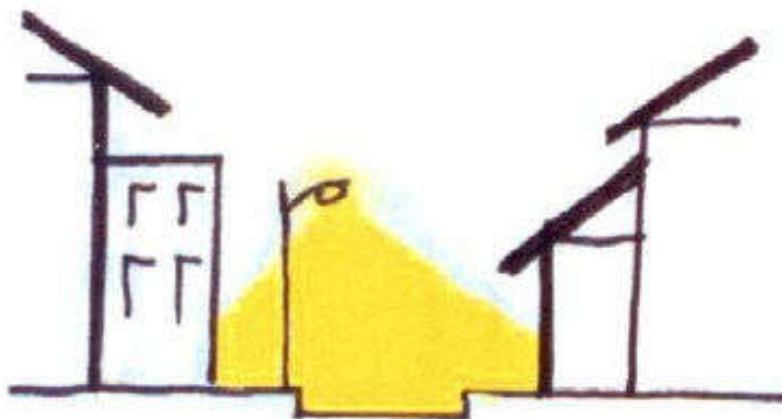
Obrázek č. 227 – Charakter osvětlení typ 1

6.1.7.2. Typ 2

Při tomto charakteru osvětlení je světelný tok směřován nejen na osvětlovanou pozemní komunikaci, ale částečně také do prostoru tak, aby byla zajištěná určitá osvětlenost vertikálních ploch. Při aplikaci tohoto charakteru osvětlení v ulicích by fasády přilehlých budov měly být osvětleny maximálně do výšky prvního patra. Hlavním hodnotícím kritériem je horizontální osvětlenost povrchu komunikace a vertikální osvětlenost ve směru podélné osy pozemní komunikace. Hlavním účelem

je nejen zajištění osvětlení povrchu komunikace z pohledu provozní bezpečnosti, ale také vytvoření určitého komfortu chodců při vnímání okolního prostředí (dobré rozlišení kolemjdoucích osob, okolního prostředí apod.).

Tento charakter osvětlení je vhodný pro prostory obytných ulic, obslužné komunikace a drobné veřejné prostory (náměstí, parky, vnitrobloky apod.). Charakter tohoto osvětlení je znázorněn na obrázku č. 228.

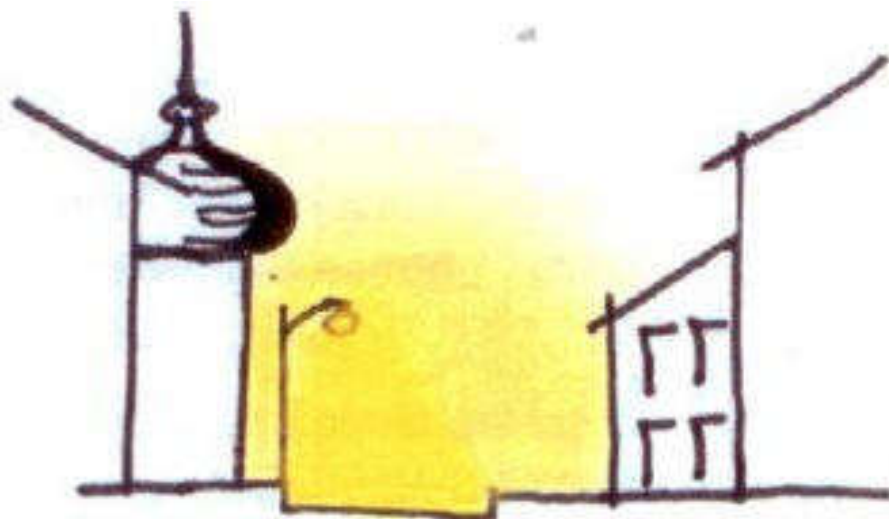


Obrázek č. 228 – Charakter osvětlení typ 2

6.1.7.3. Typ 3

Při tomto charakteru osvětlení je světelný tok směřován nejen na osvětlovanou pozemní komunikaci, ale do prostoru tak, aby byla zajištěná jeho celková prosvětlenost prostoru a osvětlení jeho hranic. Hlavním hodnotícím kritériem je horizontální osvětlenost povrchu komunikace a vertikální osvětlenost ve všech směrech. Hlavním účelem je nejen zajištění osvětlení povrchu komunikace z pohledu provozní bezpečnosti, ale také vytvoření dobré orientace v prostoru, podpoření charakteru místa, aby vynikla hodnota daného prostoru.

Tento charakter osvětlení je vhodný pro historické části města. Charakter tohoto osvětlení je znázorněn na obrázku č. 229.



Obrázek č. 229 – Charakter osvětlení typ 3

6.1.8. Specifikace požadavků na VO dle funkčních zón

Rozdělení zájmového území na jednotlivé charakteristické funkční zóny je popsáno v kapitole 5. 1. 6 Analýza funkční struktury města.

Návrhová část tohoto dokumentu stanovuje architektonické a technické parametry, které jsou pro prvky veřejného osvětlení závazné pro budoucí obnovu nebo modernizaci, případně územní rozvoj.

Z hlediska architektonické koncepce denního a nočního vzhledu veřejného osvětlení se jednotlivé zóny vzájemně liší zejména v položkách „Barva světla“, „Úroveň jasu“, „Charakter osvětlení prostoru“ pro noční charakter osvětlení a v položkách „Typ svítidla“ a „Typ stožáru“ pro denní charakter osvětlení.

Pro noční obraz Veřejného osvětlení jsou záměrně volené nízké hodnoty chromatičnosti světla – tedy teplé bílé světlo. Nejnížší hodnoty chromatičnosti světla (1800 – 2000 K) jsou použité pro historické centrum města a pro zóny přírodní. Pro většinu plochy města je pak navržena teplota chromatičnosti v rozsahu 2200 - 2700 K (teplá bílá). Pro vizuální odlišení významných liniových veřejných prostranství – městské třídy a komunikace tvořící základní komunikační systém města – je použita hodnota 3000 K (teplá bílá).

Koncepce denního vzhledu veřejného osvětlení předepisuje pro jeho prvky (svítidlo, stožár) požadavek na kvalitativně vyšší pohledový standard – designové řešení –

v zónách a v rozsahu specifických překryvných prvků tam, kde je veřejný prostor exponován a vytváří charakteristický obraz města a město reprezentuje: v zóně historického centra (zóna 01), v centrální zóně (zóna 02), v zóně veřejné zeleně (zóna 05), všechny specifické překryvné prvky. Jednotlivé zóny jsou znázorněny ve výkresu architektonicko-urbanistické koncepce, jež je přílohou č. 1 tohoto dokumentu.

6.1.8.1. Zóna 01

Zóna 01, viz tabulka č. 7, je vymezená v rozsahu původního středověkého města, přibližně v obrysu původního středověkého opevnění města. Zóna má charakteristický půdorys založeného středověkého města s dvojicí náměstí. Hranice zóny je volena tak, že ulice jdoucí po jejím obvodě – v místě zrušeného opevnění – již do této zóny nespádají.

Pro tuto zónu je předepsán velmi teplý odstín světla – konkrétně v rozmezí 1800 – 2000 K teploty chromatičnosti světla. Tato hodnota odpovídá odstínu světla sodíkové výbojky. Tento odstín světla se výborně hodí pro centrální části historických měst. Doporučuje se využití technologie LED PC Amber – s maximálním omezením modrého spektra světla.

Poměrně širokou paletu typů svítidel použitých v této zóně se navrhuje nahradit jednotnou řadou svítidel historizujícího tvaru, včetně prvků pro kotvení svítidel – stožáry, konzoly apod. Pro použití historizujících svítidel v historickém centru se doporučuje vycházet z dostupné archivní dokumentace, nebo lépe z dostupných muzejních sbírek, pro rozhodnutí jednak o konkrétním typu designu svítidel, ale také pro rozhodnutí o umístění jednotlivých svítidel v prostoru. Vzhledem k tomu, že je v historickém centru města časté použití svítidla na konzole z fasády domu, doporučuje se toto řešení jako základní pro použití v celé zóně.

V dochované obrazové archivní dokumentaci (historické fotografie města), viz obrázky č. 230 – 234, lze dohledat přibližně tři různé designové proměny osvětlení centra města. Z poslední etapy se dochovala tři svítidla na severní straně Masarykova náměstí.

Zóna 01 - zóna historického centra - středověké město	
Charakteristika zóny	Historická část města uvnitř půdorysu původního opevnění. Zóna je součástí vyhlášené městské památkové zóny Uherské Hradiště. Charakteristická je zástavba na půdorysu středověkého města, s velmi kompaktní zástavbou, která vytváří jasně definované ulice a dvojicí náměstí. Výšková hladina se pohybuje okolo tří až pěti nadzemních podlaží (NP). Zóna zahrnuje nejvýznamnější dominanty města, které se uplatňují v panoramatu města - věže kostela sv. Františka Xaverského na Masarykově náměstí, věž staré radnice v Prostřední ulici a věž kostela Zvěstování Panny Marie ve Františkánské ulici.
Vymezení zóny	Území historického centra města uvnitř půdorysu původního opevnění (přibližně v průběhu ulic Hradební, Velehradská třída, Milíčova, Jana Blahoslava, Dlouhá, Leoše Janáčka, Nádražní), vyjma Jezuitské zahrady.
Specifické prostory	Prostory pěší zóny - zejména Mariánské a Masarykovo náměstí, Zelný trh. Tyto prostory jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 01 - "plochy urbanisticky významných veřejných prostranství".
Typ svítidla	Základním prvkem je svítidlo s historizujícím designem. Kromě svítidla s vlastním stožárem (pro širší prostory) je doporučená varianta konzoly vyložené z fasády domu (pro prostory užších ulic). Stožáry, výložníky a konzoly tvoří tvarově (designově) propojený celek historizujícího svítidla. Typ svítidla odvozený od tvarosloví původních svítidel - viz dochovaná historická dokumentace. Nutné jednotné řešení designu svítidla v celé zóně - vyjma specifických prostor.
Typ stožáru	válcový stožár, historizující design
Max. výška světelného místa	6 m
Min. výška světelného místa	4 m
Barevná povrchová úprava	olivová zelená
Charakter osvětlení prostoru	Typ 2, Typ 3 - pro prostory pěší zóny (SPP 01 - plochy urbanisticky významných veřejných prostranství)
Úroveň jasu	sřední vyšší - pro prostory pěší zóny (SPP 01 - plochy urbanisticky významných veřejných prostranství)
Barva světla	oranžová bílá (1800 - 2000 K), bez obsahu modrého spektra, tzv. PC Amber
Index podání barev Ra	min. 40
Zóna životního prostředí	E4

Tabulka č. 7 – Charakteristika zóny 01



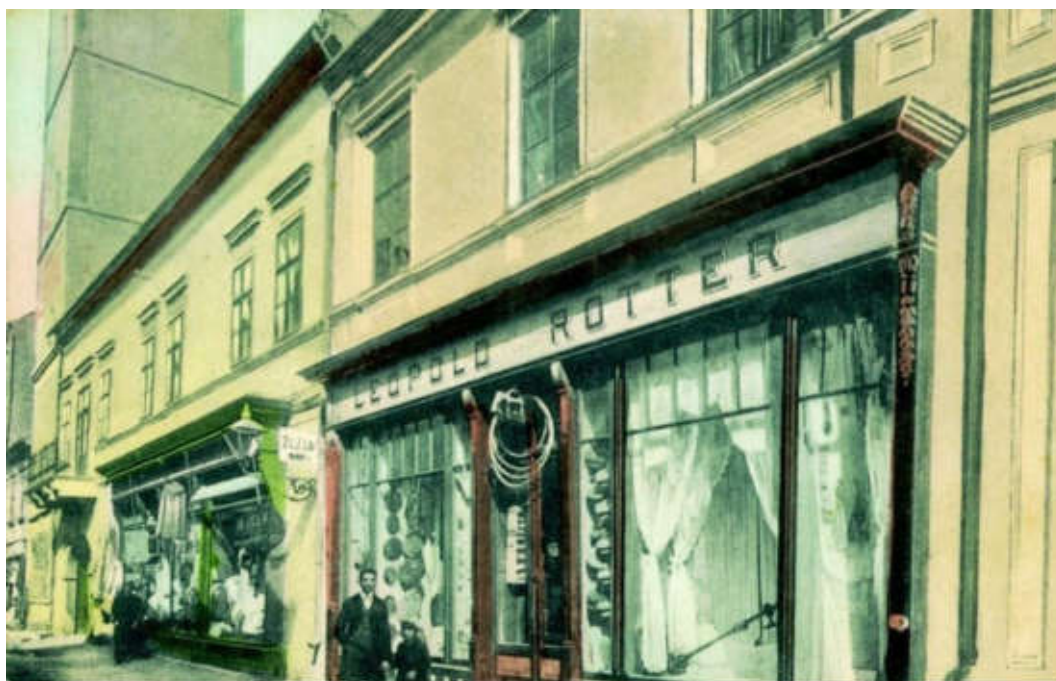
Obrázek č. 230 - Historické svítidlo na fasádě domu na Masarykově náměstí. Možné svítidlo pro použití v historickém jádru města – v rozsahu zóny 01. Příkladné je použití zdobné konzoly. Svítidlo jako celek musí „ladit“ s historickým charakterem zóny



Obrázek č. 231 - Odlišný (starší) typ historického svítidla na dobové fotografii – na nároží hotelu Slunce a na nároží Stanclovy lékárny. Tento typ svítidla má čtvercový půdorys a má více rozevřené bočnice. Pro svojí tvarovou unikátnost by se mohl stát symbolem historického jádra města Uherské Hradiště



Obrázek č. 232 - Bližší pohled na výše uvedený typ historického svítidla. Patrná je zdobná litinová konzola, čtvercový půdorys svítidla i výrazné rozevření bočních stěn



Obrázek č. 233 - Totéž svítidlo v Prostřední ulici



Obrázek č. 234 - Historické svítidlo na Mariánském náměstí – podoba zdobeného litinového sloupu

6.1.8.2. Zóna 02

Zóna 02, viz tabulka č. 8, je vymezená jako centrální část města, v území mezi řekou Moravou, železnicí, třídou Maršála Malinovského a komunikací, která zpřístupňuje sídliště za železnicí (ulice Svatoplukova, Jiřího z Poděbrad). Součástí zóny jsou nejvýznamnější objekty občanského vybavení a objekty s vysokou architektonickou hodnotou. V rámci této zóny má město významný kontakt s řekou Moravou, kde je záměr vytvořit živé nábřeží.

Architektonická koncepce veřejného osvětlení této zóny spočívá v plošném použití světla s teplotou chromatičnosti teplá bílá (2400 - 2700 K) se světelným akcentováním městské třídy (Velehradská třída, třída Maršála Malinovského) a komunikací tvořících základní komunikační systém města s užitím světla s vyšší teplotou chromatičnosti (3000 K) a vyšší intenzitou osvětlení (v případě městské třídy).

Součástí koncepce obnovy a modernizace veřejného osvětlení je požadavek na náhradu stávajících prvků veřejného osvětlení za designová svítidla soudobého tvaru. Společný design prvků veřejného osvětlení má vizuálně identifikovat tuto část města a město vizuálně reprezentovat. Pro tuto zónu by měl být použitý unikátní design, který se nebude vyskytovat v jiné části města.

V této zóně by mělo být provedeno zhodnocení používání vyšších stožárů veřejného osvětlení (8 – 12 m), ve veřejných prostorech, které takovému řešení veřejného osvětlení svým charakterem, strukturou a výškou stávající zástavby, proporcí nebo šířkou veřejného prostoru neodpovídají, v rámci modernizace veřejného osvětlení systematicky nahrazovat prvky veřejného osvětlení s nižší přiměřenou výškou.

Zóna 02 - centrální zóna - zóna širšího městského centra	
Charakteristika zóny	Převážně kompaktní zástavba v návaznosti na historické jádro města. Zóna je součástí vyhlášeného ochranného pásma památkové zóny. Území charakteristické blokovou zástavbou (východní část), vilovou zástavbou (západní část). V severní části tvoří hranici zóny nábreží řeky Moravy. Výšková úroveň zástavby je v části s kompaktními bloky cca 4 nadzemní podlaží. V části zóny s vilovou zástavbou je výšková úroveň do cca 3 nadzemních podlaží. Objekty v západní části zóny s vyšší podlažností - 8 nadzemních podlaží.
Vymezení zóny	Hranici zóny vytváří na západě železniční trať, na jihu ulice Jiřího z Poděbrad a Svatoplukova, na východě třída Maršála Malinovského a na severu řeka Morava.
Specifické prostory	Uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 01 - "plochy urbanisticky významných veřejných prostranství", nebo SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy", nebo SPP 03 - "dopravně významné komunikace - základní komunikační systém města".
Typ svítidla	Designová svítidla soudobého tvaru. Společný moderní design vizuálně reprezentující město. Unikátní design pro tuto zónu.
Typ stožáru	Kónický bezpaticový kovový stožár bez odstupňování tloušťky, kruhového průřezu. Pro výšky od 8 m možno použít výložníky.
Max. výška světelného místa	10 m
Min. výška světelného místa	5 m
Barevná povrchová úprava	šedo-černá, antracitová nebo bílá, s designovými stříbrnými nebo bílými prvky
Charakter osvětlení prostoru	Typ 2, Typ 3 - uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 01 - "plochy urbanisticky významných veřejných prostranství"
Úroveň jasů	střední, vyšší - uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 01 - "plochy urbanisticky významných veřejných prostranství" nebo SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy"
Barva světla	teplá bílá (2400 - 2700 K), teplá bílá (3000 K) - uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy", nebo SPP 03 - "dopravně významné komunikace - základní komunikační systém města".
Index podání barev R_a	min. 70
Zóna životního prostředí	E4

Tabulka č. 8 – Charakteristika zóny 02

6.1.8.3. Zóna 03

Zóna 03, viz tabulka č. 9, je vymezená pro obytná sídliště s charakteristickou rozvolněnou zástavbou s doprovodem veřejné zeleně. Zástavba zejména z 2. poloviny 20. století. Rozvolněná a solitérní zástavba nevytváří jednoznačné hranice veřejných prostranství ve formě ulic nebo náměstí. Charakter zástavby klade požadavky na veřejné osvětlení ploch i mimo hlavní komunikační osy.

Architektonická koncepce veřejného osvětlení této zóny spočívá v plošném použití světla s teplotou chromatičnosti teplá bílá (2400 - 2700 K) se světelným akcentováním komunikací tvořících základní komunikační systém města s užitím světla s vyšší teplotou chromatičnosti (3000 K).

Součástí koncepce obnovy a modernizace veřejného osvětlení je požadavek na jednotnost designového řešení typové řady svítidel v rozsahu každého sídliště zvlášť. Nastavené parametry požadavků na typ svítidla a typ stožáru umožňují pro každé samostatné sídliště (jako urbanisticky ucelený soubor) použít designově odlišné řešení, nicméně toto řešení musí být v rámci jednoho celku jednotné.

Jako specifické prostory jsou v rámci této zóny vymezeny parkoviště u obchodních center. Osvětlení plošně rozsáhlých parkovacích ploch je zpravidla realizováno svítidly na vysokých stožárech, intenzita osvětlení bývá vyšší. Výsledkem takového řešení může být narušení světelného obrazu města nebo vznik rušivého světla. V těchto případech se doporučuje vlastníky motivovat k efektivnějšímu řešení – použitím stožárů minimální možné výšky, eliminací světla vyzařovaného do horního poloprostoru, lepší směrovostí vyzařovaného světla apod.

Zóna 03 - vnější obytná a smíšená zóna - rozvolněná a solitérní zástavba	
Charakteristika zóny	Rozvolněná zástavba sídlišť. Skupiny objektů a solitérní objekty v zeleni. Zóna zahrnuje významné obytné celky budované zejména v průběhu 20. století.
Vymezení zóny	Zóna zahrnuje území sídliště Mojmír II - Štěpnice, Pod Svahy I, Pod Svahy II, Na Rybníku, Východ a území sídliště v okolí náměstí Republiky a sídliště v okolí Studentského a Zeleného náměstí.
Specifické prostory	Parkoviště u obchodních center. Uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy", nebo SPP 03 - "dopravně významné komunikace - základní komunikační systém města".
Typ svítidla	Technická nebo designová svítidla klasického nebo moderního tvaru. Typ a design svítidla nebo typové řady svítidel může být unikátní pro každé sídliště zvlášť, charakter veřejného osvětlení jednotlivých sídlišť se může lišit. V rámci jednoho sídliště musí být design prvků veřejného osvětlení jednotný.
Typ stožáru	Bezpečný kovový válcový nebo hranatý. Pro výšky od 8 m možno použít výložníky. Typ a design stožáru nebo typové řady stožárů může být unikátní pro každé sídliště zvlášť, charakter veřejného osvětlení jednotlivých sídlišť se může lišit. V rámci jednoho sídliště musí být design prvků veřejného osvětlení jednotný.
Max. výška světelného místa	10 m
Min. výška světelného místa	5 m
Barevná povrchová úprava	pozink, případně je možný nátěr - šedo-černá, antracitová nebo bílá, s designovými stříbrnými nebo bílými prvky
Charakter osvětlení prostoru	Typ 2
Úroveň jasu	střední, vyšší - uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy"
Barva světla	teplá bílá (2400 - 2700 K), teplá bílá (3000 K) - uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy", nebo SPP 03 - "dopravně významné komunikace - základní komunikační systém města".
Index podání barev R_a	min. 70
Zóna životního prostředí	E3

Tabulka č. 9 – Charakteristika zóny 03

6.1.8.4. Zóna 04

Zóna 04, viz tabulka č. 10, je vymezená na převažujícím území s obytnou funkcí, mimo vícepodlažní sídliště. Území je charakteristické kompaktní nebo izolovanou zástavbou, která svým uspořádáním vytváří veřejná prostranství ve formě ulice, případně náměstí.

Architektonická koncepce veřejného osvětlení této zóny spočívá v plošném použití světla s teplotou chromatičnosti teplá bílá (2400 - 2700 K) se světelným akcentováním městské třídy (třída Maršála Malinovského) a komunikační tvořících základní komunikační systém města s užitím světla s vyšší teplotou chromatičnosti (3000 K) a vyšší intenzitou osvětlení (v případě městské třídy).

Cílem obnovy a modernizace veřejného osvětlení v této zóně je postupně vtisknout každé urbanisticky ucelené části zástavby svébytný sjednocující charakter veřejného osvětlení s důrazem na to, aby v každém samostatně prostorově definovatelném celku byl použit vždy pouze jeden typ prvku veřejného osvětlení s jednotným designem. V urbanisticky významných lokalitách by měl systém veřejného i prostorového architektonického osvětlení být přímo svázán s nově definovanou urbanistickou a architektonickou koncepcí takových prostorů na základě nově zadaných projektů.

V této zóně by mělo být provedeno zhodnocení používání vyšších stožárů veřejného osvětlení (8 – 12 m), ve veřejných prostorech, které takovému řešení veřejného osvětlení svým charakterem, strukturou a výškou stávající zástavby, proporcí nebo šířkou veřejného prostoru neodpovídají, v rámci modernizace veřejného osvětlení systematicky nahrazovat prvky veřejného osvětlení s nižší přiměřenou výškou.

Zóna 04 - vnější obytná a smíšená zóna - kompaktní a individuální zástavba

Charakteristika zóny	Kompaktní a individuální městská zástavba. Zástavba svým charakterem vytváří pevně ohraničená veřejná prostranství ve formě ulic, náměstí nebo návší. Blokovaná městská zástavba, zástavba řadovými nebo izolovanými rodinnými domy. U rodinných domů často pozemky ohraničené oplocením, rodinné domy s vlastní zahradou. Dominantní funkcí je v této zóně bydlení.
Vymezení zóny	Území městské zástavby jižně od ulic Jiřího z Poděbrad, Svatoplukova a U Stadionu, sídliště Mojmír I a Mařatice. Přestavbové území vymezené regulačním plánem RP1 - nemocnice.
Specifické prostory	Sídliště Mojmír I - rozvolněný charakter zástavby sídliště, nicméně pevná urbanistická struktura jednoznačně vymezuje veřejná prostranství ve formě ulic. Zástavba vnitrobloků vymezená ulicemi Svatoplukova, Šafaříkova, Mánesova a třída Maršála Malinovského. Plochy vnitrobloků mají charakter veřejného prostranství s veřejným osvětlením. Přestavbové území vymezené regulačním plánem RP1 - nemocnice. V tomto území dojde k celkovému přeřešení zástavby, včetně vymezení veřejných prostranství a jejich vybavení veřejným osvětlením. Uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy", nebo SPP 03 - "dopravně významné komunikace - základní komunikační systém města".
Typ svítidla	Technická nebo designová svítidla klasického nebo moderního tvaru. Typ a design svítidla nebo typové řady svítidel může být unikátní pro každou ucelenou část zástavby zvlášť (např. sídliště Mojmír I, Mařatice apod.), charakter veřejného osvětlení takových jednotlivých částí se může lišit. V rámci jedné takové části musí být design prvků veřejného osvětlení jednotný.
Typ stožáru	Bezpečnostní kovový válcový nebo hranatý. Pro výšky od 8 m možno použít výložníky. Typ a design stožáru nebo typové řady stožárů může být unikátní pro každou ucelenou část zástavby zvlášť (např. sídliště Mojmír I, Mařatice apod.), charakter veřejného osvětlení takových jednotlivých částí se může lišit. V rámci jedné takové části musí být design prvků veřejného osvětlení jednotný.
Max. výška světelného místa	10 m
Min. výška světelného místa	5 m
Barevná povrchová úprava	žárové zinkování, případně je možný nátěr - šedo-černá, antracitová nebo bílá, s designovými stříbrnými nebo bílými prvky.
Charakter osvětlení prostoru	Typ 2
Úroveň jasu	střední, vyšší - uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy"
Barva světla	teplá bílá (2400 - 2700 K), teplá bílá (3000 K) - uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy", nebo SPP 03 - "dopravně významné komunikace - základní komunikační systém města".
Index podání barev R_a	min. 70
Zóna životního prostředí	E3

Tabulka č. 10 – Charakteristika zóny 04

6.1.8.5. Zóna 05

Zóna 05, viz tabulka č. 11, je vymezená v rozsahu významných ploch veřejné zeleně (parky a sady) a plošně významné veřejné zeleně ve formě doprovodu velkých sportovních a rekreačních areálů (zeleně s významnou rekreační funkcí).

Architektonická koncepce veřejného osvětlení této zóny spočívá v plošném použití světla s teplotou chromatičnosti teplá bílá (2400 - 2700 K) na nízkých stožárech se světelným akcentováním prvků vybavení parku, drobné architektury, mobiliáře nebo jednotlivých soliterních kusů zeleně s možností změny teploty chromatičnosti světla těchto akcentů - teplá bílá (3000 K), nebo naopak oranžová bílá (1800 - 2000 K).

V této zóně se ve větší míře než v ostatních zónách předpokládá kombinace základního osvětlení se specifickými formami osvětlování prvků zahradní architektury a zeleně (osvětlení altánů, soch a plastik, specifické osvětlení cest, lávek a mostků - bollardy, zemní svítidla, chodníkové stopy, podvodní osvětlení vodních ploch apod.).

Architektonická koncepce předepisuje pro tuto zónu použití svítidel s vyšším pohledovým standardem – designová svítidla. Nastavené parametry požadavků na typ svítidla a typ stožáru umožňují pro každou ucelenou parkovou plochu zvlášť použít designově odlišné řešení, nicméně toto řešení musí být v rámci jednoho celku jednotné.

S ohledem na částečně přírodní charakter ploch je doporučena nižší intenzita osvětlení.

Zóna 05 - zóna veřejné zeleně s parkovou, rekreační a sportovní funkcí	
Charakteristika zóny	Parkově upravené veřejně přístupné plochy - parky, okolí veřejných sportovních areálů.
Vymezení zóny	Plošně významné městské parky a parkově upravené plochy - Smetanovy sady včetně náměstí Míru a okolí městského fotbalového stadionu, aquaparku a zimního stadionu, Jezuitská zahrada, park Za Plotem, park Bastion. Partie městského území v kontaktu s řekou Moravou. Areál výšiny sv. Metoděje.
Specifické prostory	Areál výšiny sv. Metoděje - pro tuto lokalitu se předpokládá zpracování architektonicko - krajinářské koncepce úpravy okolí archeologické památky. Doporučuje se zohlednit přírodní charakter lokality a polohu lokality, odkud jsou významné pohledy na noční panorama města - snížením intenzity osvětlení, zabráněním oslnění při pohledech na noční město, úpravou teploty chromatičnosti osvětlení podobně jako v přírodních zónách.
Typ svítidla	Designová svítidla klasického nebo moderního tvaru. Typ a design svítidla nebo typové řady svítidel může být unikátní pro každou ucelenou parkovou plochu zvláště, charakter veřejného osvětlení jednotlivých parkových ploch se může lišit. V rámci jedné parkové plochy musí být design prvků veřejného osvětlení jednotný.
Typ stožáru	Bezpatkový kovový válcový, ideálně kónický. V odůvodněných případech lze použít dřevěné stožáry. Typ a design stožáru nebo typové řady stožárů může být unikátní pro každou ucelenou parkovou plochu zvláště, charakter veřejného osvětlení jednotlivých parkových ploch se může lišit. V rámci jedné parkové plochy musí být design prvků veřejného osvětlení jednotný.
Max. výška světelného místa	6 m
Min. výška světelného místa	4 m
Barevná povrchová úprava	Nátěr - šedo-černá, antracitová nebo bílá, s designovými stříbrnými nebo bílými prvky. V případě dřevěných stožárů povrchová úprava dřeva se zachováním přírodního vzhledu dřeva.
Charakter osvětlení prostoru	Typ 1, v kombinaci se specifickými formami osvětlování prvků zahradní architektury a zeleně (osvětlení altánů, soch a plastik, specifické osvětlení cest, lávek a mostků - bollardy, zemní svítidla, chodníkové stopy, podvodní osvětlení vodních ploch).
Úroveň jasu	nízká
Barva světla	teplá bílá (2400 - 2700 K), oranžová bílá (1800 - 2000 K), teplá bílá (3000 K) - pro případy lokálního specifického nasvětlení prvků vybavení parku nebo jednotlivých kusů zeleně
Index podání barev R_a	min. 70
Zóna životního prostředí	E3

Tabulka č. 11 – Charakteristika zóna 05

6.1.8.6. Zóna 06

Zóna 06, viz tabulka č. 12, je vymezená v rozsahu specifických výrobních, skladovacích a administrativních areálů. Zástavba území je obvykle nesourodá, objekty obvykle přímo nevytvářejí uliční prostor. Zóna s minimem obyvatel, pohyb pěších a cyklistů je v zóně omezený. Ulice mají převážně dopravní charakter.

Architektonická koncepce veřejného osvětlení této zóny vychází z charakteru využití veřejných prostranství – převažuje dopravní funkce – spočívá v plošném použití světla s teplotou chromatičnosti neutrální bílá (4000 K) a využitím typu charakteru osvětlení veřejných prostranství č. 1.

V rozsahu této zóny je zvýšené riziko vzniku ploch s rušivým osvětlením pro světelné panorama města nebo okolní zástavbu. Toto riziko vzniká zejména při používání velmi vysokých stožárů veřejného osvětlení v kombinaci s výkonnými svítidly. Tato řešení osvětlování výrobních, parkovacích a manipulačních ploch je nutné eliminovat – ať už stávající, nebo budoucí.

Hlavním cílem obnovy a modernizace veřejného osvětlení v této zóně je vtisknout každé lokalitě sjednocený charakter veřejného osvětlení s důrazem, aby v každém samostatně prostorově definovaném celku (ulice, parkoviště, vstupní prostor dopravního, obchodního, skladového nebo výrobního areálu) byl použit jeden typ prvku veřejného osvětlení s jednotným designem.

V urbanisticky významných lokalitách by měl systém veřejného i prostorového architektonického osvětlení být přímo svázán s nově definovanou urbanistickou a architektonickou koncepcí takových prostorů na základě nově zadaných projektů.

Zóna 06 - zóna skladování, výroby a smíšených komerčních funkcí	
Charakteristika zóny	Zóna zahrnuje převážně areály se skladištními plochami, výrobními halami, manipulačními plochami. Součástí zóny jsou také obchodní areály s přílehlými komunikacemi a parkovacími plochami, železniční seřadiště apod. Z hlediska zástavby se jedná o zónu s nesourodým charakterem, charakter zástavby určuje zejména funkce využití. V zóně trvale pobývá minimum obyvatel.
Vymezení zóny	Výrobní, skladové a obchodní areály.
Specifické prostory	
Typ svítidla	Technická svítidla klasického nebo moderního tvaru.
Typ stožáru	Bezpečný kovový válcový nebo hranatý. Pro výšky od 8 m možno použít výložníky.
Max. výška světelného místa	10 m
Min. výška světelného místa	5 m
Barevná povrchová úprava	Žárové zinkování, případně je možný nátěr - stříbrná, šedo-černá, antracitová nebo bílá.
Charakter osvětlení prostoru	Typ 1
Úroveň jasů	nízká
Barva světla	teplá bílá (3000 K)
Index podání barev R_a	min. 70
Zóna životního prostředí	E2

Tabulka č. 12 – Charakteristika zóny 06

6.1.8.7. Zóna 07

Zóna 07, viz tabulka č. 13, je vymezená v rozsahu samostatných, svébytných sídelních struktur od centrální části města historicky nebo prostorově oddělených. Tato jednotlivá sídla mají vlastní historický vývoj, vlastní charakteristickou urbanistickou strukturu. Často lze v centrální části takového sídla pozorovat typický venkovský charakter zástavby a typické uspořádání zástavby okolo společensky významného centrálního prostoru – návsi. Zástavba s převažující obytnou funkcí. Charakter zástavby s nižší podlažností, obytná zástavba převážně izolovanými rodinnými domy.

Architektonická koncepce veřejného osvětlení této zóny spočívá v plošném použití světla s teplotou chromatičnosti teplá bílá (2400 – 2700 K) se světelným akcentováním komunikací tvořících základní komunikační systém města s užitím světla s vyšší teplotou chromatičnosti (3000 K).

Cílem obnovy a modernizace veřejného osvětlení v této zóně je postupně vtisknout každé urbanisticky ucelené části zástavby svébytný sjednocující charakter veřejného osvětlení s důrazem na to, aby v každém samostatně prostorově definovatelném celku byl použit vždy jeden charakteristický typ prvku veřejného osvětlení s jednotným designem. Každá městská část zahrnutá do této zóny má možnost samostatného výběru unikátního jednotného designového řešení.

V částech sídel s venkovským charakterem zástavby je možné použít dřevěné stožáry s odpovídající povrchovou úpravou pro zvýšení životnosti konstrukce.

Zóna 07 - zóna periferních částí města	
Charakteristika zóny	Satelitní sídla města Uherské Hradiště, s vlastní historií urbanistického vývoje. Jednotlivá sídla urbanisticky nebo prostorově oddělená od kompaktního zastavěného území města. Sídla s převažující obytnou funkcí. Převažující zástavba rodinnými domy na vlastních pozemcích se zahradou - pod oplocením. Často v centrální části takového sídla venkovský charakter původní zástavby.
Vymezení zóny	Rybárny, Jarošov, Sady, Vésky, Míkovice, vinohrady - ulice Vinohradská.
Specifické prostory	Vinohrady - ulice Vinohradská - lokalita vinných sklepů. Uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy", nebo SPP 03 - "dopravně významné komunikace - základní komunikační systém města".
Typ svítidla	Technická nebo designová svítidla klasického nebo moderního tvaru. Typ a design svítidla nebo typové řady svítidel může být unikátní pro každou periferní část zvlášť, charakter veřejného osvětlení jednotlivých periferních částí se může lišit. V rámci jedné periferní části musí být design prvků veřejného osvětlení jednotný.
Typ stožáru	Bezpatcový kovový válcový nebo hranatý, ideálně kónický. Pro výšky od 8 m možno použít výložníky. Typ a design stožáru nebo typové řady stožárů může být unikátní pro každou periferní část zvlášť, charakter veřejného osvětlení jednotlivých periferních částí se může lišit. V rámci jedné periferní části musí být design prvků veřejného osvětlení jednotný.
Max. výška světelného místa	8 m
Min. výška světelného místa	5 m
Barevná povrchová úprava	Pozink, případně je možný nátěr - šedo-černá, antracitová nebo bílá, s designovými stříbrnými nebo bílými prvky.
Charakter osvětlení prostoru	Typ 2
Úroveň jasu	střední, vyšší - uliční prostory, které jsou dotčené vymezeným specifickým překryvným prvkem SPP 02 - "urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy"
Barva světla	teplá bílá (2400 - 2700 K)
Index podání barev R_a	min. 70
Zóna životního prostředí	E2

Tabulka č. 13 – Charakteristika zóny 07

6.1.8.8. Zóna 08

Zóna 08, viz tabulka č. 14, je vymezená pro zachování nesvětelného přírodního prostředí v rozsahu vymezených prvků územního systému ekologické stability (ÚSES) a významných ploch přírodní zeleně se zákonnou ochranou nebo významnou ekologickou funkcí. Prvky ÚSES jsou přebírány z územního plánu města Uherské Hradiště. Pro vymezení přírodních zón jsou do této zóny zahrnuta vymezená biocentra (nikoliv biokoridory).

Architektonická koncepce veřejného osvětlení této zóny spočívá především v požadavku neumísťovat do této zóny, pokud možno, žádné veřejné osvětlení. Pokud už v této zóně veřejné osvětlení existuje, nebo je jeho doplnění nutné, je zásadním požadavkem na specifikaci tohoto osvětlení jeho minimální vliv na ekologickou stabilitu dané lokality.

Osvětlení je možné pouze na nižších stožárech, s využitím typu charakteru osvětlení veřejných prostranství č. 1 a s barvou světla v rozsahu 1800 – 2000 K (oranžová bílá) s vyloučením obsahu modrého spektra světla (např. PC Amber).

Plochy této zóny nesmí být dotčeny rušivým osvětlením (světelné znečištění) ani z funkčních zón navazujících. V plochách navazujících zón musí být přijata taková opatření, aby k takovému rušivému osvětlení nedocházelo.

Zóna 08 - zóna přírodní	
Charakteristika zóny	Lokality s požadavky na zachování ekologické stability území.
Vymezení zóny	Vymezená biocentra ÚSES, přírodní památky, významné plochy přírodní zeleně.
Specifické prostory	nejsou
Typ svítidla	Podle typu zóny, která na danou lokalitu navazuje.
Typ stožáru	Podle typu zóny, která na danou lokalitu navazuje.
Max. výška světelného místa	6 m
Min. výška světelného místa	5 m
Barevná povrchová úprava	Podle typu zóny, která na danou lokalitu navazuje.
Charakter osvětlení prostoru	Typ Veřejné osvětlení v této zóně minimální, řešení veřejného osvětlení nesmí snižovat ekologickou stabilitu lokality. 1
Úroveň jasu	nízká
Barva světla	oranžová bílá (1800 - 2000 K), bez obsahu modrého spektra, tzv. PC Amber
Index podání barev R_a	min. 40
Zóna životního prostředí	E1

Tabulka č. 14 – Charakteristika zóny 08

6.1.9. Specifikace požadavků na veřejné osvětlení podle stanovených překryvných prvků koncepce VO

Pro možnost popsání lokálně odlišných charakteristik veřejného osvětlení v rámci jedné zóny, stanovuje generel veřejného osvětlení tzv. specifické překryvné prvky koncepce veřejného osvětlení:

- SPP 01 plochy urbanisticky významných veřejných prostranství
- SPP 02 urbanisticky významné dopravní osy a uzly – městské třídy
- SPP 03 dopravně významné komunikace – základní komunikační systém města

Specifické překryvné prvky mění ve svém rozsahu požadavky na jednotlivé specifikace veřejného osvětlení v dané zóně.

6.1.9.1. SPP 01

Specifický překryvný prvek 01, viz tabulka č. 15, vymezuje architektonická koncepce pro možnost světelného a výtvarného akcentu působení prvků veřejného osvětlení v nejvýznamnějších plochách veřejných prostranství, které město má a které jej reprezentují, viz obrázky č. 235 a 236. V rozsahu SPP 01 se také mění charakter osvětlení prostoru na typ 3.

Specifický překryvný prvek 01 - plochy urbanisticky významných veřejných prostranství	
Charakteristika př. prvku	Urbanisticky významné plochy veřejných prostranství -náměstí, pěší zóny, významné pěší trasy.
Vymezení př. prvku	Ulice Všehrdova, Palackého náměstí, Havlíčkova ulice, Masarykovo náměstí, ulice Josefa Stancla, Prostřední, Protzkarova, Želný trh, Mariánské náměstí, ulice Jindřicha Průchy.
Specifické prostory	
Typ svítidla	V plochách náměstí jsou přípustná designově odlišná svítidla od svítidel předepsaných pro konkrétní zónu. Přípustná jsou designová svítidla historizujícího, klasického nebo soudobého tvaru. Design svítidel podle charakteru veřejného prostoru, s ohledem na charakter zóny, ve které se významné veřejné prostranství nachází. Design svítidla reprezentuje výjimečnost veřejného prostoru.
Typ stožáru	Typ stožáru je podřízen navrženému designu svítidel jako celku.
Max. výška světelného místa	až 12 m - s přihlédnutím k prostorovému, dopravnímu a funkčnímu charakteru prostoru
Min. výška světelného místa	4 m
Barevná povrchová úprava	olivová zelená, šedo-černá, antracitová nebo bílá, s designovými stříbrnými nebo bílými prvky
Charakter osvětlení prostoru	Typ 3
Úroveň jasu	vyšší
Barva světla	podle konkrétní zóny, kde se významné veřejné prostranství nachází
Index podání barev R_a	min. 40
Zóna životního prostředí	E4

Tabulka č. 15 – Charakteristika SPP 01



Obrázek č. 235 - Převýšený stožár veřejného osvětlení na Mariánském náměstí



Obrázek č. 236 - Převýšený stožár veřejného osvětlení na Masarykově náměstí

6.1.9.2. SPP 02

Specifický překryvný prvek 02, viz tabulka č. 16, je vymezený v rozsahu urbanisticky nejvýznamnějších uličních prostorů města – tzv. městských tříd – Velehradské třídy a třídy Maršála Malinovského.

Architektonická koncepce veřejného osvětlení spočívá v plošném světelném akcentování těchto prostorů oproti navazujícím prostorům použitím světla s teplotou chromatičnosti teplá bílá (3000 K) se současným zvýšením intenzity tohoto osvětlení. Místa s požadavkem na světelné akcentování z důvodu dopravní funkce (přechody pro chodce, významné křižovatky) budou osvětlována světlem s teplotou chromatičnosti neutrální bílá (4000 K).

Součástí koncepce obnovy a modernizace veřejného osvětlení je požadavek na náhradu stávajících prvků veřejného osvětlení za designová svítidla soudobého tvaru. Design svítidla reprezentuje výjimečnost prostoru městské třídy. Koncepce také stanovuje požadavek, aby použitý design svítidel byl jednotný v celé délce městské třídy.

Specifický překryvný prvek 02 - urbanisticky významné dopravní osy a uzly - městské třídy	
Charakteristika př. prvku	Urbanisticky významné komunikace v intravilánu města - městské třídy. Podél městských tříd jsou situované významné budovy veřejné občanské infrastruktury. Podstatný provoz pěších a cyklistů souběžně s automobilovou dopravou a provozem MHD.
Vymezení př. prvku	Velehradská třída, třída Maršála Malinovského
Specifické prostory	Přechody pro chodce, vybrané křižovatky - místa s vyšší hodnotou teploty chromatičnosti světla, osvětlení městských mostů přes řeku Moravu.
Typ svítidla	Designová svítidla soudobého tvaru. Design svítidla reprezentuje výjimečnost veřejného prostoru městské třídy a město jako celek. Design svítidla je jednotný v celé délce městské třídy. Jeho konstrukce zohledňuje specifické vlastnosti příčného uspořádání městské třídy (možné přisvětlování pochozích ploch v menší výšce na opačné straně stožáru, než je umístěný základní zdroj).
Typ stožáru	Typ stožáru je podřízen navrženému designu svítidel jako celku.
Max. výška světelného místa	12 m, v odůvodněných případech více (např. prostor významných křižovatek)
Min. výška světelného místa	5 m
Barevná povrchová úprava	šedo-černá, antracitová nebo bílá, s designovými stříbrnými nebo bílými prvky
Charakter osvětlení prostoru	Typ 2
Úroveň jasu	vyšší
Barva světla	teplá bílá (3000 K)
Index podání barev R_a	min. 70
Zóna životního prostředí	E3

Tabulka č. 16 – Charakteristika SPP 02

6.1.9.3. SPP 03

Specifický překryvný prvek 03, viz tabulka č. 17, je vymezený v rozsahu dopravně významných komunikací, které tvoří základní komunikační systém města.

Architektonická koncepce veřejného osvětlení spočívá v plošném světelném akcentování těchto prostorů oproti navazujícím prostorům použitím světla s teplotou chromatičnosti teplá bílá (3000 K). Místa s požadavkem na světelné akcentování z důvodu dopravní funkce (přechody pro chodce, významné křižovatky) budou osvětlována světlem s teplotou chromatičnosti neutrální bílá (4000 K).

Součástí koncepce obnovy a modernizace veřejného osvětlení je požadavek na náhradu stávajících prvků veřejného osvětlení za designová svítidla klasického nebo moderního tvaru. Design svítidla reprezentuje postavení komunikace v hierarchii veřejných prostranství města, často se také jedná o vstupní komunikace do města.

V případě komunikací III/05014 a III/05017 (I/50H) při průchodu zastavěným územím periferními městskými částmi Sady, Vésky a Míkovice bude nutné prověřit možné snížení výšky svítidel a následně volit minimální možnou výšku světelných zdrojů s ohledem na drobné měřítko zástavby.

Specifický překryvný prvek 03 - dopravně významné komunikace - základní komunikační systém města	
Charakteristika př. prvku	Dopravně významné komunikace města tvořící jeho základní komunikační systém.
Vymezení př. prvku	Komunikace I/50, II/497, III/05013, III/05014, III/05017 (I/50H) a ulice Svatojiřské nábřeží, Moravní náměstí, Na Stavidle, Kollárova (část), Stará Tenice, Stojanova, Svatoplukova, Svatováclavská, J. E. Purkyně, Štěpnická, Zahradní, 1. Máje, Sadová, Větrná. Komunikace v přípravě, které se součástí základního komunikačního systému města teprve stanou.
Specifické prostory	Komunikace III/05014 a III/05017 (I/50H) při průchodu zastavěným územím periferními městskými částmi Sady, Vésky, Míkovice - volit minimální možnou výšku světelných zdrojů. Vybrané prostory křižovatek - osvětlení realizovat svítidly s odlišnou barvou světla - studená bílá (4000 K), možné stožáry s větší výškou světelného místa.
Typ svítidla	Designová svítidla klasického nebo moderního tvaru. Jednotný design svítidla po celé délce každé linie základního komunikačního systému města.
Typ stožáru	Typ stožáru je podřízen navrženému designu svítidel jako celku. Pro výšky od 8 m možno použít výložníky nebo nástavce.
Max. výška světelného místa	10 m
Min. výška světelného místa	8 m
Barevná povrchová úprava	Nátěr - šedo-černá, antracitová nebo bílá, s designovými stříbrnými nebo bílými prvky
Charakter osvětlení prostoru	Typ 1 - při průchodu nezastavěným územím, Typ 2 - při průchodu zastavěným nebo zastavitelným územím, nebo územím na hranici zastavěného nebo zastavitelného území.
Úroveň jasu	střední
Barva světla	teplá bílá (3000 K)
Index podání barev R_a	min. 70
Zóna životního prostředí	E2, E3 - Podle schématu zón životního prostředí

Tabulka č. 17 – Charakteristika SPP 03

6.2. Dopravně bezpečnostní řešení

6.2.1. Zatřídění komunikací do tříd osvětlení

Parametry veřejného osvětlení jsou přiřazeny k následujícím pozemním komunikacím a veřejným prostranstvím:

- silnice a místní komunikace,
- náměstí,
- parky,
- hřiště,
- chodníky u silnic a místních komunikací, samostatné cesty pro pěší,
- cyklostezky,
- parkoviště,
- důležité křižovatky,
- přechody pro chodce.

Seznam pozemních komunikací a veřejných prostranství s přiřazením tříd osvětlení je zpracován do tabulky v příloze č. 4, tohoto dokumentu. Přiřazené třídy jsou barevně zakresleny do plánu města, jež je přílohou č. 5 tohoto dokumentu.

Třídy osvětlení k jednotlivým komunikacím byly přiřazeny podle norem ČSN CEN/TR 13201-1 Osvětlení pozemních komunikací – Část 1: Návod pro výběr tříd osvětlení, a ČSN EN 13201-2 Osvětlení pozemních komunikací – Část 2: Požadavky a také byly uvažovány požadavky odvozené z dalších potřeb, jako je např. obchodní a společenský význam, nehodovost a bezpečnost. Podkladem, pro přesnější zpracování, jsou také statistické údaje z celostátního sčítání dopravy.

Po zvážení faktorů jako jsou typická rychlost hlavního uživatele, druh uživatelů, intenzita dopravy, obtížnost orientace, přítomnost parkujících vozidel, jasnost okolí, směrové rozdělení komunikace, riziko kriminality a vliv okolí je příslušné komunikaci přiřazena některá z níže uvedených tříd osvětlení:

Třída osvětlení pro motorovou dopravu (**M**), viz tabulka č. 18 – je určena pro řidiče motorových vozidel pohybujících se po dopravních pozemních komunikacích se střední až vysokou povolenou rychlostí. Do třídy M byla zařazena většina komunikací pro motorová vozidla ve městě Uherské Hradiště.

Třída osvětlení pro konfliktní oblasti (**C**), viz tabulka č. 19 – je určena pro konfliktní oblasti na pozemních komunikacích, kde je složení dopravy převážně motorové. Konfliktní oblasti se vyskytují tam, kde se proudy vozidel vzájemně kříží, nebo kde ústí do oblasti se zvýšeným výskytem chodců, cyklistů a dalších uživatelů pozemní komunikace. U konfliktních oblastí je zvýšená možnost srážky mezi uživateli pozemní komunikace. Do třídy C byly zařazeny hlavně frekventované křižovatky na ulicích třída maršála Malinovského, Velehradská třída a vybraná náměstí v centru města, kde je velký pohyb motorové dopravy i chodců. Do třídy C byl také zařazen osvětlený úsek silnice E50 procházející místní částí Vésky.

Třída osvětlení pro chodce a velmi pomalou dopravu (**P**) viz tabulka č. 20 – je určena pro chodce a cyklisty pohybující se po chodnících a cyklostezkách a pro řidiče motorových vozidel pohybujících se nízkou rychlostí po komunikacích v obytných oblastech. Do třídy P byly zařazeny všechny komunikace pro pěší a cyklisty, vnitrobloky domů, parkoviště a některé komunikace, kde se mohou pohybovat motorová vozidla nízkou rychlostí.

Třída	Jas suchého a mokrého povrchu jízdního pásu pozemní komunikace				Omezující oslnění	Osvětlení okolí
	Suchý povrch L (cd/m ²)	U ₀	U _I	Mokrý povrch U _{ow}	Suchý povrch f _{T1} (%)	Suchý povrch REI
	[min. udržovaná hodnota]	[min. hodnota]	[min. hodnota]	[min. hodnota]	[max. hodnota]	[min. hodnota]
M1	2	0,4	0,7	0,15	10	0,35
M2	1,5	0,4	0,7	0,15	10	0,35
M3	1	0,4	0,6	0,15	15	0,3
M4	0,75	0,4	0,6	0,15	15	0,3
M5	0,5	0,35	0,4	0,15	15	0,3
M6	0,3	0,35	0,4	0,15	20	0,3

Tabulka č. 18 – Třída osvětlení M

Třída	Vodorovná osvětlenost	
	E (lx)	U0
	[min. udržovaná hodnota]	[min. hodnota]
C0	50	0,4
C1	30	0,4
C2	20	0,4
C3	15	0,4
C4	10	0,4
C5	7,5	0,4

Tabulka č. 19 – Třída osvětlení C

Třída	Vodorovná osvětlenost	
	E (lx)	E min (lx)
	[min. udržovaná hodnota]	[udržovaná hodnota]
P1	15	3
P2	10	2
P3	7,5	1,5
P4	5	1
P5	3	0,6
P6	2	0,4
P7	/	/

Tabulka č. 20 – Třída osvětlení P

V rámci předchozích tabulek byly použity následující zkratky a symboly:

- (L)** průměrný jas povrchu pozemní komunikace (jízdního pásu) – průměrná hodnota jasu povrchu jízdního pásu pozemní komunikace
- (U)** podélná rovnoměrnost jasu pásu pozemní komunikace v jízdním pruhu poměr nejnižší ku nejvyšší hodnotě jasu povrchu zjišťované v podélné ose jízdního pruhu
- (TI)** prahový přírůstek měřítka ztráty viditelnosti způsobené omezujícím oslněním svítidly osvětlovací soustavy pozemní komunikace

- (E)** průměrná osvětlenost (oblasti pozemní komunikace), průměrná hodnota vodorovné osvětlenosti v určité oblasti pozemní komunikace
- (E_{min})** minimální osvětlenost (oblasti pozemní komunikace), nejmenší hodnota osvětlenosti v oblasti pozemní komunikace
- (E_{hs})** polokulová osvětlenost (v bodě v oblasti pozemní komunikace), světelný tok dopadající na malou polokouli s vodorovnou základnou dělený plochou povrchu této polokoule
- (U₀)** celková rovnoměrnost (jasu povrchu pozemní komunikace, osvětlenosti v oblasti pozemní komunikace nebo polokulové osvětlenosti), podíl minimální a průměrné hodnoty
- (E_{sc})** poloválcová osvětlenost (v bodě), celkový světelný tok dopadající na zakřivený povrch velmi malého poloválce dělený plochou zakřiveného povrchu poloválce
- (E_{sc min})** minimální poloválcová osvětlenost (v rovině nad oblastí pozemní komunikace) nejmenší hodnota poloválcové osvětlenosti v rovině v dané výšce nad určitou částí pozemní komunikace
- (E_v)** svislá osvětlenost (v bodě), hodnota osvětlenosti v bodě na svislé rovině
- (E_{v min})** minimální svislá osvětlenost (v rovině nad oblastí pozemní komunikace) nejmenší hodnota svislé osvětlenosti v rovině v dané výšce nad oblastí pozemní komunikace

6.2.2. Příklady zatřídění ulic do tříd osvětlení

V této kapitole je uvedeno sedm příkladů zatřídění ulic v Uherském Hradišti do tříd osvětlení.

6.2.2.1. Třída Maršála Malinovského

Třída Maršála Malinovského na obrázku č. 237, je dle parametrů v tabulce č. 21 zařazena do třídy osvětlení M4.



Obrázek č. 237 – Třída Maršála Malinovského

Rychlost	Střední
Intenzita dopravy	Vysoká
Skladba dopravy	Smíšená
Směrově rozdělená komunikace	Ano
Hustota křižovatek	Vysoká
Parkující vozidla	Nevyskytují se
Jasnost okolí	Střední
Náročnost navigace	Nízká
Třída osvětlení	M4

Tabulka č. 21 – Charakteristika – Třída Maršála Malinovského

6.2.2.2. Ulice Svatováclavská

Ulice Svatováclavská na obrázku č. 238, je dle parametrů v tabulce č. 22 zařazena do třídy osvětlení M5.



Obrázek č. 238 – Ulice Svatováclavská

Rychlost	Sřední
Intenzita dopravy	Sřední
Skladba dopravy	Smišená
Směrově rozdělená komunikace	Ne
Hustota křižovatek	Sřední
Parkující vozidla	Vyskytují se
Jasnost okolí	Nízká
Náročnost navigace	Nízká
Třída osvětlení	M5

Tabulka č. 22 – Charakteristika – Ulice Svatováclavská

6.2.2.3. Ulice Družstevní

Ulice Družstevní na obrázku č. 239, je dle parametrů v tabulce č. 23 zařazena do třídy osvětlení M6.



Obrázek č. 239 – Ulice Družstevní

Rychlost	Nízká
Intenzita dopravy	Nízká
Skladba dopravy	Smíšená vysoký podíl nemotorové dopravy
Směrově rozdělená komunikace	Ne
Hustota křižovatek	Střední
Parkující vozidla	Vyskytují se
Jasnost okolí	Nízká
Náročnost navigace	Nízká
Třída osvětlení	M6

Tabulka č. 23 – Charakteristika – Ulice Družstevní

6.2.2.4. Ulice Šromova

Ulice Šromova na obrázku č. 240, je dle parametrů v tabulce č. 24 zařazena do třídy osvětlení P3.



Obrázek č. 240 – Ulice Šromova

Rychlost	Nízká
Intenzita dopravy	Nízká
Skladba dopravy	Chodci, cyklisté a motorová doprava
Parkující vozidla	Ano
Jasnost okolí	Střední
Rozpoznání obličeje	Není nutné
Třída osvětlení	P3

Tabulka č. 24 – Charakteristika – Ulice Šromova

6.2.2.5. Ulice Kordon

Ulice Kordon na obrázku č. 241, je dle parametrů v tabulce č. 25 zařazena do třídy osvětlení P4.



Obrázek č. 241 – Ulice Kordon

Rychlost	Velmi nízká
Intenzita dopravy	Nízká
Skladba dopravy	Chodci, cyklisté a motorová doprava
Parkující vozidla	Ano
Jasnost okolí	Střední
Rozpoznání obličejů	Není nutné
Třída osvětlení	P4

Tabulka č. 25 – Charakteristika – Ulice Kordon

6.2.2.6. Křižovatka ulic Svatoplukova X Třída Maršála Malinovského

Křižovatka ulic Svatoplukova X Třída Maršála Malinovského na obrázku č. 242, je dle parametrů v tabulce č. 26 zařazena do třídy osvětlení C4.



Obrázek č. 242 – Křížení ulic Svatoplukova a třída Maršála Malinovského

Rychlost	Nízká
Intenzita dopravy	Vysoká
Skladba dopravy	Smíšená
Směrově rozdělená komunikace	Ano
Parkující vozidla	Nevyskytují se
Jasnost okolí	Střední
Náročnost navigace	Střední
Třída osvětlení	C4

Tabulka č. 26 – Charakteristika – Svatoplukova X třída Maršála Malinovského

6.2.2.7. Křižovatka ulic Sokolovská X Třída Maršála Malinovského

Křižovatka ulic Sokolovská X Třída Maršála Malinovského na obrázku č. 243, je dle parametrů v tabulce č. 27 zařazena do třídy osvětlení C3.



Obrázek č. 243 - Křižovatka ulic Sokolovská X Třída Maršála Malinovského

Rychlost	Nízká
Intenzita dopravy	Vysoká
Skladba dopravy	Smíšená
Směrově rozdělená komunikace	Ano
Parkující vozidla	Nevyskytují se
Jasnost okolí	Vysoká
Náročnost navigace	Střední
Třída osvětlení	C3

Tabulka č. 27 - Charakteristika – Sokolovská X třída Maršála Malinovského

6.2.3. Třídy clonění svítidel

Norma ČSN 13201-2 zavádí třídy oslnění a třídy clonění, podle kterých lze splnit požadavky na snížení účinků oslnění u obtěžujícího světla. V tabulce č. 28 jsou uvedeny třídy clonění G1, G2, G3, G4, G5 a G6.

Třída	Svítivost [cd/klm]			Jiné požadavky	Zóna
	V úhlu 70°	V úhlu 80°	V úhlu 90°		
G1		≤ 200	≤ 50		Typ 1
G2		≤ 150	≤ 30		Typ 1
G3		≤ 100	≤ 20		Typ 1
G4	≤ 500	≤ 100	≤ 10	Svítivost nad 95° je nula	Typ 2
G5	≤ 500	≤ 100	≤ 10	Svítivost nad 95° je nula	Typ 2
G6	≤ 500	≤ 100	≤ 0	Svítivost nad 95° je nula	Typ 2

Tabulka č. 28 – Třídy clonění dle ČSN 13201-2

6.3. Environmentální řešení

6.3.1. Výběr barvy světla podle světelného zdroje

Při výběru zdroje je důležité zohlednit i barevné podání a barvu světla. To je však spojeno i s rozdílem v pořizovacích nákladech na zdroje světla. Pro výběr barvy světla je vhodné uvážit následující faktory:

- LED zdroje mají náhradní teplotu chromatičnosti od teple bílé přes neutrální bílou až po chladně bílou barvu (2700K – 6500K). Přesné meze nejsou stanoveny
- Na pozemních komunikacích s vyšší intenzitou motorové dopravy se využívají LED s vyšší barevnou teplotou (chladně bílá), ale u vysokých náhradních teplot chromatičnosti je třeba dbát na negativní ovlivnění rezidenčních oblastí a přírody
- Výběr teploty chromatičnosti by měl zohledňovat potřeby a požadavky uživatelů místních komunikací a veřejných prostranství, tj. například základní dělení mezi klidové (obytné) zóny a průjezdné úseky silnic obcí

- Nízká teplota chromatičnosti (teple bílá) vyvolává v pozorovateli subjektivní dojem klidu, méně narušuje přírodu a biologické rytmy člověka
- Vysoká teplota chromatičnosti (chladně bílá) zvyšuje u pozorovatele (řidiče) vnímání a soustředění
- Nebezpečná místa, zejména pro pěší a konfliktní oblasti je vhodné zvýraznit odlišnou teplotou chromatičnosti nebo vyšší hladinou jasu. Kombinací obou možností lze nalézt v osvětlování přechodů pro chodce
- Ve zvláště citlivých přírodních prostředích je vhodné užívat LED bez obsahu modrého spektra, tzv. Amber – LED s jantarově žlutým světlem (1 800 K – 1 900 K) , které nikterak nenarušuje biologické rytmy člověka a organismů

Světový trend v oblasti venkovního osvětlování směřuje směrem k nízkým náhradním teplotám chromatičnosti, tj. k teplejšímu barevnému tónu světla. Z hlediska ovlivňování biologického rytmu člověka je žádoucí používat ve VO i na pozemních komunikacích s vysokou intenzitou motorové dopravy nízké teploty chromatičnosti z důvodu nižšího obsahu modrého světla ve spektru.

6.3.2. Členění města do přírodních zón

Území města Uherské Hradiště je rozděleno do čtyř zón přírodního prostředí. Jedná se o zóny E1 – E4.

6.3.2.1. Přírodní zóna E1

Do této zóny jsou zařazena vymezená biocentra ÚSES, přírodní památky, významné plochy přírodní zeleně.

6.3.2.2. Přírodní zóna E2

Zóna zahrnuje převážně areály se skladištními plochami, výrobními halami, manipulačními plochami. Součástí zóny jsou také obchodní areály s přílehlými komunikacemi a parkovacími plochami, železniční seřadiště apod. Rybárny, Jarošov, Sady, Vésky, Míkovice, vinohrady - ulice Vinohradská, komunikace I/50, II/497, III/05013, III/05014, III/05017 (I/50H) a ulice Svatojiřské nábřeží, Moravní náměstí, Na Stavidle, Kollárova (část), Stará Tenice, Stojanova, Svatoplukova, Svatováclavská, J. E. Purkyně, Štěpnická, Zahradní, 1. Máje, Sadová, Větrná. Komunikace v přípravě, které se součástí základního komunikačního systému města teprve stanou.

6.3.2.3. Přírodní zóna E3

Zóna zahrnuje území sídliště Mojmir II - Štěpnice, Pod Svahy I, Pod Svahy II, Na Rybníku, Východ a území sídliště v okolí náměstí Republiky a sídliště v okolí Studentského a Zeleného náměstí. Území městské zástavby jižně od ulic Jiřího z Poděbrad, Svatoplukova a U Stadionu, sídliště Mojmir I a Mařatice. Přestavbové území vymezené regulačním plánem RP1 - nemocnice. Plošně významné městské parky a parkově upravené plochy - Smetanovy sady včetně náměstí Míru a okolí městského fotbalového stadionu, aquaparku a zimního stadionu, Jezuitská zahrada, park Za Plotem, park Bastion. Partie městského území v kontaktu s řekou Moravou. Areál výšiny sv. Metoděje, Velehradská třída, třída Maršála Malinovského.

6.3.2.4. Přírodní zóna E4

Tato zóna zahrnuje Území historického centra města uvnitř půdorysu původního opevnění (přibližně v průběhu ulic Hradební, Velehradská třída, Milíčova, Jana Blahoslava, Dlouhá, Leoše Janáčka, Nádražní), vyjma Jezuitské zahrady. Ulice Všebrdova, Palackého náměstí, Havlíčkova ulice, Masarykovo náměstí, ulice Josefa Štancla, Prostřední, Protzkarova, Zelný trh, Mariánské náměstí, ulice Jindřicha Průchy.

6.3.3. Parametry osvětlení dle přírodních zón

Tabulka č. 29 udává parametry veřejného osvětlení dle jednotlivých přírodních zón.

Zóna životního prostředí	Světlo na objektech		Svítivost svítidla		Podíl horního toku	Jas	
	Ev		I		RUL	Lb	Ls
	lx		cd		%	cd.m-2	cd.m-2
	Mimo dobu nočního klidu	V době nočního klidu	Mimo dobu nočního klidu	V době nočního klidu		Fasády budov	Znaky
E1	2	0	2500	0	0	0	50
E2	5	1	7500	500	5	5	400
E3	10	2	10000	1000	15	10	800
E4	25	5	25000	2500	25	25	1000

E1 představuje skutečně tmavé oblasti jako národní parky a chráněná území.

E2 představuje málo světlé oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti.

E3 představuje středně světlé oblasti jako průmyslová a obytná předměstí.

E4 představuje velmi světlé oblasti jako městská centra a obchodní zóny.

Ev je největší hodnota svislé osvětlenosti na objektech v luxech.

I je svítivost každého zdroje světla v potenciálně rušivém směru.

RUL je poměrná část světelného toku svítidla vyzařovaného nad horizont v jeho pracovní poloze.

Lb je největší průměrný jas fasády budovy v cd.m-2.

Ls je největší průměrný jas znaků v cd.m-2.

Tabulka č. 29 – parametry osvětlení pro přírodní zóny

6.3.4. Doba nočního klidu

Dle § 5 zákona č. 251/2016 Sb. se dobou nočního klidu rozumí doba od 22 do 06 hodin. Obec obecně závaznou vyhláškou stanovuje výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

6.4. Provozní řešení

Základ chytrého veřejného osvětlení spočívá v samotné koncepci veřejného osvětlení, ve využití technologií umožňujících vzdálený přístup k rozvaděčům VO a předávání informací o aktuálním stavu, např. informace o činnosti rozvaděčů (aktuální hodnoty proudů v jednotlivých fázích u každé napájecí větve, čas zapnutí/vypnutí, doba provozu, velikost odebíraného činného a jalového výkonu u každé větve), hlášení poruch (výkyv odebíraného proudu v rámci definovaných mezí, otevření dveří skříně rozvaděče atd).

„Základní model chytrého veřejného osvětlení“ může být také vybaven dalšími funkcemi a senzory, které umožňují nejen dohled nad rozvaděči VO, ale také přímé řízení osvětlovací soustavy v reálném čase (dílcích skupin světelných bodů, nebo jednotlivých svítidel).

Způsob ovládání veřejného osvětlení lze rozdělit na dva druhy:

- Přímé řízení veřejného osvětlení (systém zapínání - vypínání)
- Inteligentní řízení veřejného osvětlení (využití dálkového řízení s využitím monitorovacích systémů)

6.4.1. Přímé řízení

Ovládání probíhá v režimu Zapínání – Vypínání, jako ovládací prvek lze použít:

- Astronomické spínací hodiny - spínání VO za pomoci spínačů hodin. Dle aktuálního data a nastavené tabulky spínání spínač automaticky nastavuje čas zapnutí a vypnutí veřejného osvětlení pro každý den roku.

- Světelný senzor – pro spínání využívá denní světlo. Využívá možností využití detekování denního světla k zapínání a vypínání veřejného osvětlení, jestliže hodnoty denního světla klesnou nebo stoupnou nad stanovené limitní hodnoty. Sensory mohou řídit centrálně celou síť svítidel najednou, nebo být na každém svítidle a ovládat ho jednotlivě. Režim stmívání umožňuje regulaci světelného toku v období nižší aktivity. Stmívání na pozemních komunikacích lze použít během hodin s nižším provozem motorových vozidel, pokud je zachována dostatečná osvětlenost. ČSN EN 13201

6.4.2. Inteligentní řízení

Inteligentní řízení veřejného osvětlení lze rozdělit do tří stupňů.

6.4.2.1. I. Stupeň řízení

Jde o řízení veřejného osvětlení pomocí rozvodné skříně, vybavené komunikační jednotkou, kde uživatel ovládá veřejné osvětlení na dálku pomocí spínání jednotlivých větví napájených z rozvodných skříní veřejného osvětlení.

Výhody tohoto řízení jsou:

- Možnost spínání veřejného osvětlení na dálku
- Dálkové odečty elektrické energie
- Zasílání chybových hlášení při poklesu jmenovitého proudu
- Zasílání zpráv při neoprávněném vniknutí do rozvodné skříně
- Provoz lze hlídat přes webové rozhraní

Nevýhody tohoto řízení jsou:

- Není možné sledovat a ovládat jednotlivá svítidla
- Svítidla nejsou pod trvalým napětím
- Nespolehlivá detekce nefunkčních svítidel
- Nemožnost ovládání jiných zařízení

6.4.2.2. II. Stupeň řízení

Tento stupeň řízení je řešen pomocí inteligentního rozvaděče veřejného osvětlení a svítidla. Druhý stupeň řízení VO se od prvního odlišuje tím, že lze ovládat jednotlivá

svítidla. U tohoto stupně je každé jednotlivé svítidlo i rozvodná skříň vybavena komunikační jednotkou.

Výhody tohoto řízení jsou:

- Možnost spínání veřejného osvětlení na dálku.
- Dálkové odečty elektrické energie.
- Zaslání zpráv, při neoprávněném vniknutí do rozvodné skříň.
- Možnost ovládání každého svítidla samostatně.
- Stav svítidel lze sledovat na webovém rozhraní.
- Možnost připojení dalších prvků (kamerové systémy, ukazatele rychlosti apod.)

Nevýhody tohoto řízení jsou:

- Každé svítidlo a rozvodná skříň musí být vybaveno vlastní komunikační jednotkou.
- Vyšší pořizovací náklady jednotlivých svítidel

6.4.2.3. III. Stupeň řízení

Jedná se o aktivní řízení pomocí různých senzorů a čidel, kdy se po nastavení systém řídí sám a reaguje na různé podmínky. Systém monitorování a řízení na dálku umožňuje, aby soustavy osvětlení reagovaly na vnější podmínky jako:

- Hustota dopravy
- Hladina denního světla
- Nehoda
- Povětrnostní podmínky
- Překážky nebo další narušení na silnicích (zvířata)

Tímto způsobem lze systém osvětlení přizpůsobit skutečným aktuálním potřebám, které jsou účinné bez omezení bezpečnosti.

Výhody tohoto řízení jsou:

- Celý systém se řídí sám dle nastavených parametrů
- Systém může být dodatečně vybaven nabíjecími stanicemi

Nevýhody tohoto řízení jsou:

- Systém je energetický náročnější
- Vyšší pořizovací náklady

6.4.3. Závěrečné doporučení pro řízení VO

Na průjezdních komunikacích doporučujeme použít inteligentní řízení II. stupně, které se dá v případě potřeby rozšířit na III. úroveň. Na ostatních komunikacích bude vzhledem na vysoké finanční nároky vyhovující I. úroveň řízení.

7. Seznam příloh

Příloha č. 1: Plán rozdělení města Uherské Hradiště do zón

Příloha č. 2: Charakteristika zón dle přílohy č. 1

Příloha č. 3: Pasport přechodů pro chodce

Příloha č. 4: Seznam komunikací s parametry

Příloha č. 5: Plán se zákresem tříd komunikací